

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฎกระทรวง (ฉบับที่ 5) ลงวันที่ 17 พฤษภาคม 2486.

กนกพรรณ เหล่าอารยะ. กฎหมายวิธีการงบประมาณกับการก่อหนี้สาธารณะของรัฐบาล. วารสาร การเงินการคลัง 15,46 (กันยายน 2543) : 64-76.

กาญจนารัตน์ สีวิโรจน์. โครงการเฉลิมพระเกียรติ สารานุกรมรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540. กรุงเทพฯ : อรุณสภา, 2544.

การคลัง, กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาสถาบันการเงิน, ธนาคารแห่งประเทศไทย และสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ. การสัมมนาทางวิชาการหนี้สาธารณะ. (มิถุนายน 2543) : 1-59.

การคลัง, สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ. โครงการลงทุนเพื่อสังคม(Social Investment Project). (กันยายน 2544). (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่).

การคลัง, สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ. การก่อหนี้สาธารณะของประเทศไทยและการบริหารจัดการหนี้ในช่วงวิกฤต. (เอกสารไม่ตีพิมพ์เผยแพร่).

การคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. กองทุนนโยบายเงินกู้. รวมกฎหมายการกู้เงินต่างประเทศ. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.).

การคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. กองทุนนโยบายและวางแผนฟื้นฟูเศรษฐกิจ. การแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจไทยภายใต้การขอรับความช่วยเหลือด้านการเงินและวิชาการจากกองทุนการเงินระหว่างประเทศ (IMF). วารสารการเงินการคลังฉบับพิเศษ. (2541) : 29-57.

การคลัง, สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง. ประวัติการก่อหนี้และการบริหารหนี้ต่างประเทศของประเทศไทยในรอบ 30 ปี (2504-2534). กรุงเทพฯ : อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, 2535.

การรถไฟแห่งประเทศไทย. 100 ปี รถไฟไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1 (ม.ป.ท., ม.ป.ป.).

เกริกเกียรติ พิพัฒน์เสรีธรรม. การคลังว่าด้วยการจัดสรรและการกระจาย. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2543.

คำสั่งกระทรวงการคลังที่ 152/2548.

จุมพล สายสุนทร. การยอมรับและการใช้บังคับสนธิสัญญาตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญของรัฐ. วารสารนิติศาสตร์ 31. 4 (ธันวาคม 2544) : 358-896.

จุฬารัตน์ สุธีธร. กองนโยบายเงินกู้ สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง การกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ (SAL). วารสารการเงินการคลังฉบับพิเศษ. (2541) : 123-142.

เจเรมี คลีฟ, (บรรณาธิการ). (2546). กองทุนการเงินระหว่างประเทศคืออะไร . แปลโดยบริษัท Peritus Precision Translations, Inc. (ม.ป.ท.,), 2546.

จำปี โสคติพันธุ์. คำอธิบายหลักกฎหมายนิติกรรม-สัญญา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2542.

จักรวาคี อนุโยธา. แนวทางในการกำหนดมาตรการทางกฎหมายเกี่ยวกับการงบประมาณแผ่นดิน : ศึกษากรณีการอนุมัติงบประมาณรายรับและรายจ่าย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2544.

เฉลิม จันทรทิม. การควบคุมการกู้เงินของรัฐบาลไทยในทางกฎหมาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2530.

ชวลิต ศรี โฉมงาม. ข้อจำกัดทางกฎหมายเกี่ยวกับการควบคุมงบประมาณแผ่นดินของรัฐสภา.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต สาขาวิชานิติศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2541.

ชาลินี นิธินันท์. คำอธิบายพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502. (ม.ป.ท., ม.ป.ป.).

นคร ยิ้มศิริวัฒน์. การคลังรัฐบาล. กรุงเทพฯ : रामคำแหง, 2544.

ทวี ตะเวทีกุล. คำสอนวิชากฎหมายการคลัง. พระนคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์และการเมือง, 2483

บุญเลิศ พงษ์มั่งคดสาม. นโยบายการคลังว่าด้วยรายรับของรัฐ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ :

บรรณกิจ, 2523

บุญจิต บุญยะปานะ. การบริหารหนี้สาธารณะของรัฐบาลไทย. วารสารกฎหมายปกครอง. 3, 3 (ธันวาคม 2527) : 687-716.

บันทึกการประชุมคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. สภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 10 วันพฤหัสบดีที่ 4 มีนาคม 2547

ประกาศกระทรวงการคลัง ฉบับที่ 50/2541 ลงวันที่ 8 มิถุนายน 2541.

ประกาศธนาคารแห่งประเทศไทย เรื่องการขอรับชำระต้นเงินพันธบัตรทองคำคืนเป็นทองคำ ลงวันที่ 26 มิถุนายน 2495.

ประกาศแสดงการมีส่วนร่วมกระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย ฉบับที่ 45/2540 ลงวันที่ 2 กรกฎาคม 2540.

ประกาศนุสสุทธิเวชย์, ประทีน แสงนาค, ลัดดา อังกุลทอง, สุขุมาลัย มฤคทัต และอารณี สุขะวณิช.. เงินกู้ต่างประเทศ เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจไทย. รายงานประกอบการศึกษาอบรม. สำนักงานอบรมหลักสูตรพัฒนาการ เศรษฐกิจ รุ่นที่ 17 สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. (2519).

ประสิทธิ์ ปิวาวัฒนพานิช. สนธิสัญญาที่ต้องขอความเห็นชอบจากรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญของ ประเทศ ไทย. การสัมมนาวิชาการประจำปี คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ครั้งที่ 1 (2548) คณะ นิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์: 1-25.

ประสิทธิ์ ปิวาวัฒนพานิช. คำพิพากษาวิเคราะห์ปัญหาสถานะทางกฎหมายของหนังสือแจ้งความจำนงขอรับ ความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงินที่รัฐบาลมีไปถึงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ตามมาตรา 224 แห่งรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540. วารสารนิติศาสตร์ 30,4 (ธันวาคม 2543) : 780-793.

ปรีชา สุวรรณทัต. ความสัมพันธ์ระหว่างการรับจ่ายเงินของรัฐบาลกับงบประมาณรายจ่าย. ใน รวมบทความ กฎหมายการคลัง เล่ม 2. หน้า 27-42. กรุงเทพฯ : วิญญูชน, 2537

ปรีชา สุวรรณทัต. คำอธิบายบรรยายรายชั่วโมงมหาวิทยาลัยรามคำแหง วิชากฎหมายการคลัง LW 404. กรุงเทพฯ : นิติสาส์น, 2542 .

พนม ทินกร ณ อยุธยา. การบริหารงานคลังรัฐบาลเล่มที่ 2. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์ลงกรณ์ มหาวิทยาลัย, 2538.

พิสิฐ ลี้อาธรรม. หนี้รัฐบาล. ใน เอกสารประกอบการสอนสาขาวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรม มารีราช. หน้า 325-388. กรุงเทพฯ : สุโขทัยธรรมมารีราช, 2535.

พิสิฐ ลี้อาธรรม. การใช้นโยบายการคลังในการบริหารเศรษฐกิจ. เอกสารประกอบการสอนวิชาความรู้ เบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารงานคลังรัฐบาล คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัดสำเนา).

ภูมิ โชคเหมาะ. กฎหมายเกี่ยวกับสถาบันทางการคลังของรัฐ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2543.

เรณู ไพโรจน์บุตร. หนี้รัฐบาล. กรุงเทพฯ : อักษรสัมพันธ์, 2525.

วิมล ชาตะมีนา. สถิติการคลังของรัฐบาลไทยตามระบบ GFS (Government Finance Statistics). กองนโยบายและ วางแผนการคลัง สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง. (เอกสาร ไม่ตีพิมพ์เผยแพร่).

วิจิตร ลูธิตานนท์. วิทยาการคลังและกฎหมายการคลัง. พระนคร : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2512.

วันรักษ์ มิ่งมณีนาคิน. การบริหารหนี้สาธารณะของประเทศไทย. การสัมมนาวิชาการ ประจำปีการศึกษา 2527 เรื่อง “วิกฤตการณ์หนี้ต่างประเทศของรัฐบาลไทย” (กุมภาพันธ์ 2528) : 1-87.

- ศักดิ์ดา ธนิตกุล. IMF : หนังสือแสดงเจตจำนงเป็นสัญญาทาสจริงหรือ. รพี 42 (2542) : 134-142.
- สุภลักษณ์ พิณีภูวดล. ที่มาสถาบันการคลังของไทย. วารสารกฎหมาย 20,2 (2543) : 115-138.
- สุภลักษณ์ พิณีภูวดล. คำอธิบายทฤษฎีและหลักกฎหมายภาษีอากร. พิมพ์ครั้งที่ 3 .กรุงเทพฯ :
วิญญูชน, 2547.
- สุภลักษณ์ พิณีภูวดล. เอกสารคำสอนวิชากฎหมายภาษีอากรชั้นสูง (รหัส 710509). (อัดสำเนา).
สมคิด เลิศไพฑูรย์. คำอธิบายกฎหมายการคลัง. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : นิติธรรม, 2541.
- สมชัย สัจจงพงษ์. การขาดดุลงบประมาณและหนี้สาธารณะ. เอกสารประกอบการสอน
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. หน้า 339-380. กรุงเทพฯ : สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2546.
- สมชาย อรุณอมรานนท์. การบริหารหนี้สาธารณะของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศาสตรมหาบัณฑิต ภาค
วิชาการธนาคารและการเงิน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. พ.ศ. 2527
- สมภพ มานะรังสรรค์. หนี้สาธารณะกับเสถียรภาพทางการเมืองถ้าไม่ดูแลสองตัวแปรนี้ให้ดีก็จะมีโอกาส
เป็นอย่างอาร์เจนตินาได้. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ (28 ธันวาคม 2544 – 3 มกราคม 2545) : 45.
- สุนีย์ ศิลพิพัฒน์. หนี้สาธารณะ. เอกสารการสอนชุดวิชาเศรษฐศาสตร์สาธารณะ. เอกสารประกอบการสอน
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, หน้า 430-483. กรุงเทพฯ : สุโขทัยธรรมมาธิราช, 2528.
- สุพรรณิ อัสวศิริเลิศ. หนี้สาธารณะ. วิชาการปริทัศน์ 8,9 (กันยายน 2543) : 4-12.
- หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0206/14974 ลงวันที่ 20 สิงหาคม 2540.
- หนังสือกระทรวงการคลังที่ กค 0303/25493 ลงวันที่ 27 ตุลาคม 2543
- หนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร 0601/516 ลงวันที่ 24 มิถุนายน 2541.
- หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0403/ว 157 ลงวันที่ 8 กันยายน 2538.
- หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนที่สุด ที่ นร 0204/5950 ลงวันที่ 26 พฤษภาคม 2541.
- หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0504/9487 ลงวันที่ 8 กรกฎาคม 2546.
- หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรีที่ นร 0901/1814 ลงวันที่ 18 สิงหาคม 2548.
- อรพิน ผลสุวรรณย์ สบายรูป. การจัดทำและการอนุมัติงบประมาณ. วารสารนิติศาสตร์ 21.3 (กันยายน
2534) : 346-362.
- อนก เขียวถาวร. การคลังรัฐบาล. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์รามคำแหง, 2531.
- อรัญ ธรรมโน. หนี้สาธารณะกับความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ. (ม.ป.ท.), 2529.

ภาษาอังกฤษ

International Monetary Fund. Government Finance Statics Muanual 2001. Washington, DC 2001

Joseph Gold. The Rule of Law in the International Monetary Fund. International Monetary Fund
Washington, DC

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

กฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการก่อกำหนดหนี้สาธารณะ

กฎหมาย

1. พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. 2494
2. พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. 2494 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2498
3. พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2541
4. พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2541
5. พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ระยะที่สอง พ.ศ. 2545
6. พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548

ระเบียบ

1. ระเบียบการก่อกำหนดหนี้ของประเทศไทย พ.ศ. 2528
2. ระเบียบการก่อกำหนดหนี้ของประเทศไทย (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530
3. ระเบียบการก่อกำหนดหนี้ของประเทศไทย (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2543
4. ระเบียบการก่อกำหนดหนี้ของประเทศไทย (ฉบับที่ 4) พ.ศ. 2543
5. ระเบียบการก่อกำหนดหนี้ของประเทศไทย (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546
6. ร่างระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๔ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔

พระราชบัญญัติ

ให้อำนาจปฏิบัติการ

เกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ

พ.ศ. ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธย

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

รังสิต กรมพระราชวังบวรสถานพิมุข

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๔

เป็นปีที่ ๖ ในรัชกาลปัจจุบัน

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔

โดยที่เป็นการสมควรกฎหมายให้อำนาจเพื่อปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศและธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ ซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิก

พระมหากษัตริย์ โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๔”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“กองทุนการเงิน” หมายความว่า กองทุนการเงินระหว่างประเทศ

“ธนาคารระหว่างประเทศ” หมายความว่า ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

“องค์การตัวแทน” หมายความว่า องค์การการเงินและการคลังที่รัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นองค์การตัวแทนตามข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศและข้อตกลงว่าด้วยธนาคารระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้เป็นผู้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกคำสั่งสัญญาใช้เงินคลังแทนเงินตราไทยให้แก่กองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ แต่จำนวนเงินในคำสั่งนั้นต้องอยู่ในขณะใดขณะหนึ่ง ต้องไม่เกินจำนวนเงินลงทุนที่ต้องจ่ายเป็นเงินตราไทยให้แก่กองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ

คำสั่งสัญญาใช้เงินคลังที่ออกตามความในวรรคก่อนต้องเป็นคำเปลี่ยนแปลงไม่ได้ มีข้อกำหนดไม่ให้คิดดอกเบี้ย และเป็นต้นคิดใช้เงินเมื่อทวงถาม

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๔๙๔

เมื่อได้รับทวงถามให้ใช้เงินตามตัวสัญญาใช้เงินคลัง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจ่ายเงินตามจำนวนที่ได้รับทวงถามให้ใช้นั้น

มาตรา ๕ ในทันทีที่ออกตัวสัญญาใช้เงินคลัง เพื่อทดแทนเงินซึ่งได้จ่ายไปตามงบประมาณแผ่นดิน ไม่ว่าเงินนั้นกองทุนการเงินหรือธนาคารระหว่างประเทศจะได้รับแล้วหรือไม่ให้นำเงินซึ่งไม่ต้องจ่ายเพราะการออกตัวสัญญาใช้เงินคลังแทนนั้นส่งเข้าบัญชีเงินคลัง

บัญชีเงินคลังตามความในวรรคก่อนหมายความว่าถึงบัญชีเงินคลังบัญชีที่ ๑ ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยเงินคลัง

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจแต่งตั้งองค์การตัวแทนและพนักงานเจ้าหน้าที่ การแต่งตั้งให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๗ องค์การตัวแทนมีอำนาจหน้าที่เก็บและรวบรวมสถิติใด ๆ อันจำเป็นในการปฏิบัติตามข้อผูกพันในฐานะที่ประเทศไทยเป็นสมาชิกของกองทุนการเงินและธนาคาร

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔

ระหว่างประเทศ และเพื่อกำหนดให้มีอำนาจเรียกร้องให้บุคคลใด ๆ ขึ้นรายการแสดงข้อความและตัวเลขอื่นที่เกี่ยวข้องแก่สถิติใด ๆ ได้

ในกรณีที่บุคคลทำการร่วมกันเป็นห้างหุ้นส่วนสามัญที่มีได้จดทะเบียน องค์การตัวแทนอาจเรียกร้องให้ห้างหุ้นส่วนนั้นขึ้นรายการสำหรับกิจการของห้างหุ้นส่วน ในกรณีเช่นว่านี้ถ้าห้างหุ้นส่วนนั้นมีผู้จัดการ ให้หน้าที่ที่จะต้องปฏิบัติตามคำเรียกร้องตกอยู่กับผู้จัดการ ถ้าไม่ปรากฏตัวผู้จัดการ ให้ตกแก่ผู้เป็นหุ้นส่วนทุกคน

คำเรียกร้องให้ขึ้นรายการ จะประกาศในราชกิจจานุเบกษาแก่บุคคลทั่วไปที่เกี่ยวข้อง หรือจะทำเป็นหนังสือส่งถึงบุคคลใดโดยเฉพาะก็ได้

มาตรา ๘ การเรียกร้องให้ขึ้นรายการตามความในมาตรา ๗ ให้กระทำได้เฉพาะในเรื่องต่อไปนี้ และเรื่องที่รัฐมนตรีประกาศตามความในมาตรา ๘

(๑) ปริมาณทองคำและเงินปรีวรรตต่างประเทศ ที่บุคคล องค์การธนาคาร และองค์การการเงินถืออยู่ในประเทศและต่างประเทศ

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔

(๒) การผลิตทองคำ

(๓) ทองคำที่ส่งออกและนำเข้าในราชอาณาจักรแยกตามประเทศต้นทางและปลายทาง

(๔) สินค้าที่ส่งออกและนำเข้าทั้งสิ้นและราคาแยกตามประเทศต้นทางและปลายทาง

(๕) ดุลย์ชำระเงินระหว่างประเทศรวมทั้งการค้าด้วยสิ่งของและบริการ การทำความตกลงเกี่ยวกับทองคำและเงินลงทุน และการอื่น

(๖) การลงทุนหาผลประโยชน์ระหว่างประเทศ คือ การลงทุนหาผลประโยชน์ภายในราชอาณาจักร โดยผู้ลงทุนหาผลประโยชน์อยู่ในต่างประเทศ และการลงทุนหาผลประโยชน์ในต่างประเทศโดยผู้ลงทุนหาผลประโยชน์อยู่ในราชอาณาจักร

(๗) รายได้ของชาติ

(๘) ดัชนีราคา คือดัชนีของราคาสินค้าในตลาดขายส่งและขายปลีก และราคาสินค้าส่งออกนอกและนำเข้าในราชอาณาจักร

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔

(๕) อัตราร้อยและขายเงินตราต่างประเทศ

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดเรื่องที่จะให้บุคคลยื่นรายการเพิ่มเติมจากที่ได้ระบุไว้ในมาตรา ๔ อีกได้เป็นครั้งคราวตามความจำเป็น

การกำหนดเรื่องที่จะให้บุคคลยื่นรายการและตัวเลขตามความในวรรคก่อน ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๐ คำเรียกร้องให้ยื่นรายการต้องระบุแบบซึ่งจะให้ผู้ถูกเรียกร้องกรอกข้อความและตัวเลข กับทั้งต้องกำหนดระยะเวลาที่จะต้องยื่น และระบุสถานที่ที่จะยื่นหรือผู้ที่รับรายการนั้นด้วย และจะกำหนดให้ยื่นเป็นครั้งคราวหรือเป็นการประจำตามระยะเวลาก็ได้ แต่ต้องกำหนดเวลาพอสมควรเพื่อให้ผู้มีหน้าที่ยื่นรายการปฏิบัติตามคำเรียกร้องนั้นได้ด้วย

มาตรา ๑๑ คำเรียกร้องให้ยื่นรายการตามความในมาตรา ๗ วรรคท้ายนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วก็ได้ เมื่อได้ส่งถึงบุคคลใดโดยได้นำส่งแก่บุคคลนั้นเอง หรือส่งแก่ผู้ใดที่มีอายุเกินยี่สิบปีซึ่งอยู่อาศัย หรือทำงานใน

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๔๘๔

บ้านเรือน หรือที่สำนักทำการงานที่ปรากฏว่าเป็นของบุคคล
นั้นแล้วก็ดี ให้ถือว่าบุคคลผู้มีหน้าที่ยื่นรายการได้ทราบแล้ว

มาตรา ๑๒ ผู้ใดทำสัญญากับธนาคารหรือบุคคลอื่นใด
ที่ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเงินปรัวรรตต่างประเทศ ผู้นั้นต้อง
แสดงเป็นหนังสือซึ่งข้อความและตัวเลขแก่ธนาคาร หรือ
บุคคลอื่นนั้นตาม ความจำเป็นที่ธนาคารหรือบุคคลอื่นนั้นจำ
ต้องยื่นรายการตามความในมาตรา ๙

ผู้มีหน้าที่แสดงข้อความและตัวเลขตามความในวรรค
ก่อน ไม่จำเป็นต้องยื่นรายการตามมาตรา ๙

มาตรา ๑๓ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นเหตุอันควรสงสัย
ว่า ข้อความหรือตัวเลขที่ปรากฏในรายการใดเป็นเท็จ หรือ
ขาดตกบกพร่อง พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้บุคคลผู้
ยื่นหรือบุคคลที่เกี่ยวข้องหรือบุคคลอื่นที่เชื่อว่ามีความรู้เกี่ยว
กับข้อความหรือตัวเลขนั้นมาให้ถ้อยคำหรือแสดงสมุดบัญชี
หรือเอกสารประกอบตามความต้องการ และให้พนักงาน
เจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ใด ๆ ในระหว่างเวลา
กลางวันเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของข้อความหรือตัวเลข

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๔๘๔

นั้นได้ ผู้ครอบครองสถานที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าไปนั้น
จะต้องให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามสมควร

มาตรา ๑๔ ข้อความและตัวเลขที่ปรากฏในรายการที่
ยื่นตามความในพระราชบัญญัตินี้ก็ดี หรือที่ธนาคารหรือผู้
ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับเงินปรีวรรตต่างประเทศได้มาตาม
มาตรา ๑๒ ก็ดี หรือที่พนักงานเจ้าหน้าที่ได้มาจากการตรวจ
สอบตามมาตรา ๑๓ ก็ดี บุคคลใดได้มาเนื่องจากตำแหน่ง
หน้าที่ จะนำความรู้นี้ไปใช้เป็นประโยชน์แก่ตนเองหรือผู้
อื่น หรือจะนำออกเปิดเผยโดยระบุเป็นรายบุคคลหรือห้าง
หุ้นส่วนไม่ได้ ทั้งนี้เว้นแต่จะเป็นการปฏิบัติภายในวงการ
เกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ หรือ
ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากบุคคลผู้ยื่นรายการ หรือ
ผู้แสดงข้อความและตัวเลขตามมาตรา ๑๒ หรือที่จำเป็น
ต้องเปิดเผยเพื่อประโยชน์แก่การสอบสวนหรือพิจารณาคดี
ซึ่งมีผู้ต้องหาหรือจำเลยในการกระทำผิดต่อพระราชบัญญัตินี้

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔

มาตรา ๑๕ สัญญาว่าด้วยการปฏิวรรตอันเกี่ยวข้องกับเงินตราของประเทศใดที่เป็นสมาชิกแห่งกองทุนการเงิน หากขัดต่อกฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินของประเทศนั้นที่ใช้อยู่หรือตราขึ้นอันสอดคล้องกับ ข้อตกลงว่าด้วยการกองทุนการเงินระหว่างประเทศไม่มีผลบังคับในประเทศไทย

ในกรณีเป็นที่สงสัยหรือไม่ทราบว่ากฎหมายว่าด้วยการควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินของประเทศใดประเทศหนึ่งมีอยู่อย่างไร หรือสอดคล้องกับข้อตกลงว่าด้วยการกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือไม่ ให้ถือตามที่กองทุนการเงินแจ้งมา

มาตรา ๑๖ ผู้ใด โดยไม่มีข้อแก้ตัวอันชอบด้วยเหตุผล ไม่ยื่นรายการตามคำเรียกหรือขังองการ คัมแทนเรียกหรือให้ขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้ก็ดี ไม่แสดงข้อความหรือตัวเลขตามความในมาตรา ๑๒ ก็ดี มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔

มาตรา ๑๗ ผู้ใด โดยรู้ยู่แล้ว

(๑) เอาความเท็จมาแสดงในรายการที่ขึ้นตามคำ
เรียกร้องขององค์การตัวแทนซึ่งเรียกร้องให้ขึ้นตามความใน
พระราชบัญญัตินี้

(๒) เอาข้อความหรือตัวเลขอันเป็นเท็จมาแสดงต่อ
ธนาคารหรือบุคคลอื่น ซึ่งต้องแสดงตามความในมาตรา ๑๒
หรือ

(๓) ให้ถ้อยคำเท็จ หรือแสดงสมุดบัญชีหรือเอกสาร
อันเป็นเท็จ ส่อพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่ง ปฏิบัติการตามความใน
มาตรา ๑๓

มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือ
จำคุกไม่เกินสามเดือน หรือทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๑๘ ผู้ใดฝ่าฝืนคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ซึ่งได้
สั่งตามมาตรา ๑๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกิน
สองพันบาท

มาตรา ๑๙ ผู้ใดไม่ให้ความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่
ตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๓ มีความผิดต้องระวางโทษปรับ
ไม่เกินสองร้อยบาท

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๘ ราชกิจจานุเบกษา ๑๖ มกราคม ๒๕๕๔

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๔ มีความผิดต้องระวางโทษ
ปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือ
ทั้งปรับทั้งจำ

มาตรา ๒๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษา
การตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง
เพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา
แล้วให้ใช้บังคับได้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี

ฉบับพิเศษ

เล่ม ๘๒ ตอนที่ ๘๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

พระราชบัญญัติ

ให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงิน
และธนาคารระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระ
บรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการให้
อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่าง
ประเทศ

ฉบับพิเศษ

เล่ม ๑๒ ตอนที่ ๑๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๔

“มาตรา ๕ ทวิ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจถือประโยชน์จากสมาชิกภาพในธนาคารระหว่างประเทศทำการแทนรัฐบาลเพื่อกู้เงินและค้ำประกันการกู้เงินของรัฐบาลหรือองค์การของรัฐบาลจากธนาคารระหว่างประเทศตามข้อกำหนดและเงื่อนไขที่จะตกลงกัน

การกู้เงินดังกล่าวจะเป็นผลสมบูรณ์ต่อเมื่อได้ตราขึ้นเป็นพระราชบัญญัติ

ฉบับพิเศษ

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๗๕ ราชกิจจานุเบกษา ๑ ตุลาคม ๒๕๕๘

บทบัญญัติมาตราสี่ ให้ใช้บังคับแก่การกู้เงินและการค้า
ประกันการกู้เงินซึ่งได้กระทำตั้งแต่วันที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๕๘
เป็นต้นไป”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ:— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ
เนื่องจากรัฐบาลแต่ละองค์การของรัฐบาล เช่น การรถไฟ และการท่าเรือ
ได้เจรจากู้เงินจากธนาคารโลก เพื่อนำมาใช้จ่ายลงทุนในพัฒนาการทาง
เศรษฐกิจด้านต่าง ๆ ของประเทศ บางรายก็เจรจาเป็นผลสำเร็จแล้ว
ตั้งแต่เดือนสิงหาคมนี้ เช่นการรถไฟ ในกรณีนี้จึงจำเป็นต้องมี
กฎหมายใช้บังคับเป็นการย้อนหลังให้รัฐบาลดำเนินการได้โดยประจักษ์
ชัดแจ้งขึ้น เพื่อให้รัฐบาลคือประโยชน์ในฐานะเป็นสมาชิกธนาคาร
ระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการทำการกู้เงินหรือค้าประกัน
การกู้เงินจากธนาคารดังกล่าว

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มกราคม ๒๕๑๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ ๖๑

โดยที่คณะปฏิวัติพิจารณาเห็นว่า การระปฏิบัติภารกิจกับ กองทุนการเงินระหว่างประเทศซึ่งประเทศไทยเป็นสมาชิกนั้น ในส่วนใหญ่น่าจะสำคัญเป็นธุรกรรมเกี่ยวกับการชำระเสด็จสภาพ ในค่าเสมอภาคของบ้าน และการซื้อขายเงินตราต่างประเทศ ระหว่างประเทศไทยกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งโดยปกติอยู่ในหน้าที่ของธนาคารแห่งประเทศไทยอยู่แล้ว สมควร จะให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ถือประโยชน์และรับภาระ จากสมาชิกภาพในกองทุนการเงินระหว่างประเทศในนามของ รัฐบาลในการดำเนินธุรกรรมทุกประการเกี่ยวกับบัญชีทั่วไปของ กองทุนการเงินระหว่างประเทศได้เองโดยตรง จำเป็นต้องแก้ไข เพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุน การเงินและธนาคารระหว่างประเทศให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หัวหน้า คณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติ ให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่าง ประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

ฉบับพิเศษ หน้า ๔

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มกราคม ๒๕๑๕

“ มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจออกตั๋วสัญญาใช้เงินคลัง แทนเงินตราไทยให้แก่ธนาคารระหว่างประเทศ แต่จำนวนเงินในตัวทั้งสิ้นที่ลงอยู่ในขณะใดขณะหนึ่งต้องไม่เกินจำนวนเงินลงทุนที่ต้องจ่ายเป็นเงินตราไทยให้แก่ธนาคารระหว่างประเทศ

ตั๋วสัญญาใช้เงินคลังที่ออกตามความในวรรคหนึ่ง ต้องเป็นตัวเปลี่ยนมือไม่ได้ มีข้อกำหนดไม่ให้คิดดอกเบี้ยและเป็นตัวชนิดใช้เงินเมื่อทวงถาม

เมื่อได้รับทวงถามให้ใช้เงินตามตั๋วสัญญาใช้เงินคลัง ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจ่ายเงินตามจำนวนที่ได้รับทวงถามให้ใช้ได้ ”

ข้อ ๒ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๔ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๔

“ มาตรา ๔ ทวิ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจออกตั๋วสัญญาใช้เงินชนิดเปลี่ยนมือไม่ได้ มีข้อกำหนดไม่ให้คิดดอกเบี้ยและเป็นตัวชนิดใช้เงินเมื่อทวงถาม เพื่อการชำระเงินแก่กองทุนการเงินแทนเงินตราไทย รวมทั้งเพื่อแทนตั๋วสัญญาใช้เงินคลังที่รัฐมนตรีได้ออกให้แก่กองทุนการเงินไปก่อนแล้ว ตามพระราชบัญญัตินี้ และยังมีได้ใช้เงินตามตัวนั้นในขณะที่มาตรานี้ใช้บังคับด้วย ”

ฉบับพิเศษ หน้า ๕

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๑๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มกราคม ๒๕๑๕

ข้อ ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๕ ตรี มาตรา ๕ จัตวา และมาตรา ๕ เบญจ แห่งพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๔

“มาตรา ๕ ตรี ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีอำนาจคือ ประโยชน์และรับภาระจากสมาชิกภาพแห่งกองทุนการเงินในนามของรัฐบาลในการดำเนินธุรกรรมทุกประการเกี่ยวกับบัญชีทั่วไปของกองทุนการเงิน รวมตลอดถึงการชำระเงินลงทุน ผลประโยชน์ การค่าใช้จ่าย และผลกำไรหรือขาดทุนเนื่องจากการปฏิบัติในการนี้ทั้งสิ้นให้ตกเป็นของธนาคาร แห่งประเทศไทย

เพื่อประโยชน์แห่งวรรคหนึ่ง ให้ธนาคารแห่งประเทศไทย ย้ายคืนแก่รัฐบาลซึ่งทองคำเฉพาะส่วนที่มีใช้สินทรัพย์อันเป็นทุนสำรองเงินตราและเงินตราไทย ที่ได้จ่ายแก่กองทุนการเงินเป็นการชำระเงินลงทุนไปแล้วก่อนวันที่มาตรานี้ใช้บังคับ

มาตรา ๕ จัตวา ให้ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ว่าการของประเทศไทยในกองทุนการเงินโดยตำแหน่ง ส่วนผู้ว่าการสำรองของประเทศไทยในกองทุนการเงินให้รัฐมนตรีเป็นผู้แต่งตั้ง

ฉบับพิเศษ หน้า ๖

เล่ม ๘๘ ตอนที่ ๓๖ ราชกิจจานุเบกษา ๓๑ มกราคม ๒๕๑๕

มาตรา ๕ เบื้อง ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ในการใช้สิทธิออกเสียงและดำเนินการตามข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินเกี่ยวกับบัญชีทั่วไป แล้วเสนอผลของการนั้นให้รัฐมนตรีทราบ ในกรณีที่เป็นการผูกพันนโยบายเศรษฐกิจของประเทศตามเงื่อนไขการใช้ทรัพยากรของกองทุนการเงินหรือในกรณีที่เกี่ยวข้องกับนโยบายสำคัญอื่น ๆ ต้องได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรีก่อน”

ข้อ ๔ ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๑๕

จอมพล ถ. กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก

หน้า ๑
ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๑

พระราชกำหนด

ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคง
ของระบบสถาบันการเงิน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อเสริมสร้าง
ความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน
เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินจากแหล่งเงินกู้
ในประเทศในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อนำไปใช้ในการดำเนินมาตรการเสริมสร้างความมั่นคง
ของระบบสถาบันการเงินภายในประเทศ

หน้า ๒

เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๑

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้กระทำได้ภายในกำหนดเวลาไม่เกินวันที่ ๓๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๓
มูลค่าของการกู้เงินตามวรรคหนึ่งรวมกันต้องไม่เกินสามแสนล้านบาท

มาตรา ๔ ในการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ นอกจากจะกู้โดยทำเป็นสัญญาแล้ว ให้กระทรวง
การคลังมีอำนาจกู้โดยการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ได้

เงินที่ได้จากการกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในการกู้ได้โดยไม่ต้องนำส่ง
เป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการที่เกี่ยวกับ
การกู้เงินแต่ละคราว และระยะเวลาชำระคืนเงินคืน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา ๖ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในหนึ่งเดือนนับแต่
วันทำสัญญาหรือวันออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น โดยระบุจำนวนเงินกู้ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข
ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายต่างๆ ระยะเวลาชำระคืนเงินคืน และวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้

มาตรา ๗ ในกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นสมควรปรับโครงสร้างหนี้เงินกู้ของกระทรวง
การคลังตามมาตรา ๓ หรือขยายระยะเวลาชำระหนี้ หรือลดภาระหนี้เดิม ให้กระทรวงการคลัง
โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในประเทศเพื่อการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ให้นำความ
ในมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

จำนวนเงินที่กู้ตามวรรคหนึ่ง มิให้นำไปรวมเพื่อคำนวณวงเงินตามมาตรา ๓

มาตรา ๘ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
มอบหมายมีอำนาจดำเนินการกู้เงินให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๙ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หน้า ๓

เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๕๑ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๒๓ สิงหาคม ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ ใคอที่ระบบสถาบันการเงินของประเทศในปัจจุบันประสบปัญหาการเพิ่มทุนและมีปริมาณสินทรัพย์ด้อยคุณภาพจำนวนมาก ทำให้ระบบสถาบันการเงินขาดความมั่นคงและไม่สามารถให้สินเชื่อแก่ภาคเศรษฐกิจต่างๆ ได้เต็มที่ รัฐบาลจึงมีความจำเป็นจะต้องเข้าไปช่วยเหลือเพื่อกระตุ้นให้เกิดการเพิ่มทุนในสถาบันการเงินต่างๆ เป็นการเร่งด่วน จึงจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว และใคอที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

หน้า ๔

เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑

พระราชกำหนด

ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุน
เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

พ.ศ. ๒๕๕๑

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

เป็นปีที่ ๕๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้
เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและ
จัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินจากแหล่งเงินทุนในประเทศ
ในนามรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อชดเชยความเสียหายและปรับโครงสร้างแหล่งเงินทุนของกองทุน
เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

หน้า ๕

เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๑ พฤษภาคม ๒๕๔๑

มูลค่าของการกู้เงินตามวรรคหนึ่งรวมกันต้องไม่เกินห้าแสนล้านบาท

มาตรา ๔ ในการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ นอกจากจะกู้โดยทำเป็นสัญญาแล้ว ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้โดยการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นเป็นคราวๆ ก็ได้

เงินที่ได้จากการกู้ตามวรรคหนึ่งให้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในการกู้ได้โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

มาตรา ๕ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย การจัดการและวิธีการที่เกี่ยวกับการกู้เงินแต่ละคราว และระยะเวลาชำระคืนเงินคืน ให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา ๖ การกู้เงินแต่ละคราวต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในหนึ่งเดือนนับแต่วันทำสัญญาหรือวันออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น โดยระบุจำนวนเงินกู้ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายต่างๆ ระยะเวลาชำระคืนเงินคืน และวัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้

มาตรา ๗ ในกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นสมควรปรับโครงสร้างหนี้เงินกู้ของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๓ หรือขยายระยะเวลาชำระหนี้ หรือลดภาระหนี้เดิม ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินจากแหล่งเงินกู้ในประเทศเพื่อการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

จำนวนเงินที่กู้ตามวรรคหนึ่งมีให้นำไปรวมเพื่อคำนวณวงเงินตามมาตรา ๓

มาตรา ๘ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในกระทรวงการคลัง เรียกว่า “กองทุนเพื่อการชำระคืนเงินกู้ชดใช้ความเสียหายของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน” มีวัตถุประสงค์เพื่อชำระคืนเงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้

กองทุนตามวรรคหนึ่งประกอบด้วย

(๑) เงินกำไรสุทธิที่ธนาคารแห่งประเทศไทยนำส่งเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทยในแต่ละปีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละเก้าสิบ

(๒) เงินรายได้จากการแปรรูปรัฐวิสาหกิจในจำนวนตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

(๓) ดอกผลของกองทุน

ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจหักเงินตามวรรคสอง (๑) และ (๒) เพื่อนำส่งกองทุนก่อนส่งเป็นรายได้แผ่นดินและมีอำนาจจ่ายเงินกองทุนเพื่อชำระคืนเงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้

การบริหารกองทุนให้เป็นไปตามระเบียบที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

หน้า ๖

เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑

มาตรา ๕ ให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชำระค่าดอกเบี้ยเงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้ไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณรายจ่ายประจำปี

ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยนำส่งเงินเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังไม่น้อยกว่าร้อยละเก้าสิบของเงินกำไรสุทธิที่ได้รับจากการประกอบการในแต่ละปี เพื่อชำระคืนดอกเบี้ยเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง

การนำส่งเงินตามวรรคสอง ให้เริ่มนำส่งต่อเนื่องจากปีที่เสร็จสิ้นการนำส่งตามมาตรา ๕ วรรคสอง (๑) เป็นต้นไป จนกว่าจะครบจำนวน

ในการคำนวณจำนวนเงินที่จะต้องชำระคืนตามวรรคสอง มิให้คิดดอกเบี้ยจากยอดรายจ่ายค่าดอกเบี้ยเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๐ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังมอบหมายมีอำนาจดำเนินการกู้เงินให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ชวน หลีกภัย

นายกรัฐมนตรี

หน้า ๗

เล่ม ๑๑๕ ตอนที่ ๒๓ ก

ราชกิจจานุเบกษา

๗ พฤษภาคม ๒๕๕๑

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยได้ประสบวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจ ในช่วงที่ผ่านมาอันมีผลกระทบต่อความมั่นใจในสถาบันการเงินและระบบการเงินของประเทศ ทำให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินต้องนำเงินเข้าไปช่วยเหลือสถาบันการเงินต่างๆ ที่ประสบปัญหาเป็นจำนวนมาก แต่เนื่องจากกองทุนมีแหล่งเงินทุนส่วนใหญ่เป็นเงินทุนระยะสั้น อัตราดอกเบี้ยสูงและมีจำนวนจำกัด จึงก่อให้เกิดปัญหาในการระดมเงินของกองทุนรวมทั้งมีผลกระทบต่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดการเงินโดยทั่วไป ฉะนั้น เพื่อให้มีการจัดการเกี่ยวกับภาระทางการเงินที่รัฐบาลต้องช่วยเหลือทางการเงินแก่กองทุนอย่างเป็นระบบ จึงสมควรมีการปรับโครงสร้างแหล่งเงินทุนของกองทุนให้เหมาะสม โดยให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อให้ความช่วยเหลือแก่กองทุนและกำหนดวิธีการจัดการเกี่ยวกับการชำระคืนเงินกู้ให้ชัดเจน โปร่งใสและเป็นประโยชน์โดยรวมมากที่สุด ซึ่งจะช่วยลดภาระการช่วยเหลือทางการเงินของรัฐและแก้ไขการบิดเบือนในตลาดการเงินในประเทศ ตลอดจนทำให้อัตราดอกเบี้ยในระยะต่อไปลดลง อันจะมีส่วนช่วยให้เกิดความมั่นใจของนักลงทุนจากต่างประเทศได้ทางหนึ่ง ซึ่งการดำเนินการดังกล่าวเป็นส่วนหนึ่งของมาตรการแก้ไขปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นเร่งด่วนอันมิอาจหลีกเลี่ยงได้ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชกำหนด

ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุน
เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน ระยะที่สอง

พ.ศ. ๒๕๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๕

เป็นปีที่ ๕๑ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้
ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้
เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน ระยะที่สอง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑๔ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จึงทรงพระกรุณา
โปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินและ
จัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน ระยะที่สอง พ.ศ. ๒๕๕๕”

มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินบาทในนามรัฐบาล
แห่งราชอาณาจักรไทย เพื่อชดเชยความเสียหายของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน
มูลค่าของการกู้เงินตามวรรคหนึ่งรวมกันต้องไม่เกินเจ็ดแสนแปดหมื่นล้านบาท

มาตรา ๔ ในการกู้เงินตามพระราชกำหนดนี้ นอกจากจะกู้โดยทำเป็นสัญญาแล้ว ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้โดยการออกพันธบัตรหรือตราสารอื่นเป็นคราว ๆ ก็ได้

เงินที่ได้จากการกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้นำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในการกู้โดยไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินลงคลัง

มาตรา ๕ วงเงิน การจัดการและวิธีการที่เกี่ยวกับการกู้เงินในแต่ละปีงบประมาณให้เป็นไปตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

มาตรา ๖ การกู้เงินแต่ละคราวต้องรายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบและประกาศในราชกิจจานุเบกษาภายในหกสิบวันนับแต่วันทำสัญญาหรือวันออกพันธบัตรหรือตราสารอื่น โดยระบุจำนวนเงินกู้ อัตราดอกเบี้ย เงื่อนไข ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ และระยะเวลาชำระคืนเงินคืน

มาตรา ๗ ในกรณีที่กระทรวงการคลังเห็นสมควรปรับโครงสร้างหนี้เงินกู้ของกระทรวงการคลังตามมาตรา ๓ หรือขยายระยะเวลาชำระหนี้ หรือลดภาระหนี้เดิม ให้กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีมีอำนาจกู้เงินเพื่อการดังกล่าวได้ ทั้งนี้ ให้นำความในมาตรา ๔ มาตรา ๕ และมาตรา ๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

จำนวนเงินที่กู้ตามวรรคหนึ่งมีให้นำไปรวมเพื่อคำนวณวงเงินตามมาตรา ๓

มาตรา ๘ ให้จัดตั้งบัญชีชั้นบัญชีหนึ่งในฝ่ายการธนาคารของธนาคารแห่งประเทศไทย เรียกว่า "บัญชีสะสมเพื่อการชำระคืนเงินกู้ขาดใช้ความเสียหายของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน" มีวัตถุประสงค์เพื่อการชำระคืนเงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้ และเงินกู้ตามพันธบัตรของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ที่กระทรวงการคลังกำกับติดตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

ในระหว่างการชำระหนี้เงินกู้ตามวรรคหนึ่ง สินทรัพย์ลงเหลือในบัญชีผลประโยชน์ประจำปีตามกฎหมายว่าด้วยเงินตราหลังจากการจ่ายเมื่อสิ้นปีให้โอนเข้าบัญชีตามวรรคหนึ่งโดยไม่ต้องโอนเข้าบัญชีสำรองพิเศษ ทั้งนี้ จนกว่าจะมียอดรวมทั้งหมดเท่ากับเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๙ รายได้ของธนาคารแห่งประเทศไทยอันเป็นสินทรัพย์ในบัญชีตามมาตรา ๘ วรรคหนึ่ง มีให้นำไปจัดสรรเป็นเงินสำรองหรือเป็นเงินนำส่งรัฐตามกฎหมายว่าด้วยธนาคารแห่งประเทศไทยหรือกฎหมายอื่นใด และให้ธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ดูแลรักษาและจัดการสินทรัพย์ดังกล่าวและแปลงเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท เพื่อให้สอดคล้องกับเงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้ รวมทั้งให้มีอำนาจถ่ายเงินจากบัญชีดังกล่าวเพื่อการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

หน้า ๓
เลข ๑๑๕ ตอนที่ ๖๐ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒๕ มิถุนายน ๒๕๔๕

(๑) ชำระคืนเงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้

(๒) ชำระคืนเงินกู้ของพันธบัตรของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ซึ่งกระทรวงการคลังได้กำกับรัดกุมตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

เมื่อกระทรวงการคลังเห็นสมควรให้มีการชำระคืนเงินกู้ตามวรรคหนึ่ง ให้ธนาคารแห่งประเทศไทย ส่งจ่ายเงินและนำส่งให้แก่กระทรวงการคลัง

มาตรา ๑๐ ให้ตั้งเงินรายจ่ายเพื่อชำระค่าดอกเบี้ยเงินกู้ตามพระราชกำหนดนี้ไว้เป็นงบประมาณ รายจ่ายประจำปี เว้นแต่ค่าดอกเบี้ยเงินกู้ที่ต้องชำระในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๔๖ ให้ชำระจากกองทุน เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

มาตรา ๑๑ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง มอบหมายมีอำนาจดำเนินการกู้เงินให้เป็นไปตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่ประเทศไทยได้ประสบวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจและระบบสถาบันการเงินอย่างรุนแรงในช่วงที่ผ่านมา อันมีผลกระทบต่อความมั่นคงในสถาบันการเงินและระบบการเงินของประเทศ รัฐบาลในขณะนั้นและในเวลาต่อมาได้ดำเนินมาตรการต่างๆ เพื่อแก้ไขวิกฤตการณ์ดังกล่าว และเพื่อรักษาเสถียรภาพระบบสถาบันการเงิน อาทิเช่น การเสริมสภาพคล่องแก่สถาบันการเงิน การให้ประกันและความช่วยเหลือแก่ผู้ฝากเงินและเจ้าหนี้ของสถาบันการเงิน การเข้ารับชำระหนี้แทนสถาบันการเงิน การเพิ่มทุนของสถาบันการเงิน ตลอดจนการเข้าดำเนินการเกี่ยวกับสินทรัพย์ด้อยคุณภาพหรือสินทรัพย์ที่ไม่ก่อให้เกิดรายได้ของสถาบันการเงิน เป็นต้น ในการนี้ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเป็นหน่วยงานซึ่งต้องรับผิดชอบและรับภาระทางการเงินในการดำเนินมาตรการดังกล่าว จนกระทั่งสถานะทางการเงินแก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงินเกิดความเสียหายขึ้น และแม้ว่าจะได้มีการตราพระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงิน และจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. ๒๕๕๑ เพื่อชดเชยความเสียหาย และปรับโครงสร้างแหล่งเงินทุนของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน ในวงเงินห้าแสนล้านบาท และรัฐบาลค้ำประกันแก่พันธบัตรของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ โดยรัฐบาลเป็นผู้รับภาระดอกเบี้ยจำนวนหนึ่งแสนหนึ่งหมื่นสองพันล้านบาท แต่ความเสียหายที่เกิดขึ้นนั้นยังไม่หมดสิ้น สมควรกำหนดให้กระทรวงการคลังกู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนา ระบบสถาบันการเงิน ระยะที่สอง โดยกระทรวงการคลังรับภาระดอกเบี้ยที่เกิดขึ้น และธนาคารแห่งประเทศไทยมีหน้าที่ชำระคืนเงินกู้ และโดยที่เป็นกรณีฉุกเฉินที่มีความจำเป็นรีบด่วนอันมิอาจจะ หลีกเลี่ยงได้ ในอันที่จะรักษาความมั่นคงทางเศรษฐกิจของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

พระราชบัญญัติ
การบริหารหนี้สาธารณะ
พ.ศ. ๒๕๔๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๘

เป็นปีที่ ๖๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

(๑) พระราชบัญญัติตัวเงินคลัง พุทธศักราช ๒๔๘๘

(๒) พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. ๒๕๑๐

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๑๐ ลงวันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๑๕

พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๕

ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๑๖ ลงวันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๒๐

- (๓) พระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อการป้องกันประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๔) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๕
- (๕) พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทโธปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. ๒๕๒๔
- (๖) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘
- (๗) พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. ๒๕๔๑

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

“หนี้สาธารณะ” หมายความว่า หนี้ที่กระทรวงการคลัง หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจกู้ หรือหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกัน แต่ไม่รวมถึงหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินโดยกระทรวงการคลังมิได้ค้ำประกัน

“การบริหารหนี้สาธารณะ” หมายความว่า การก่อหนี้โดยการกู้หรือการค้ำประกัน การชำระหนี้ การปรับโครงสร้างหนี้และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับหนี้สาธารณะ

“การค้ำประกัน” หมายความว่า รวมถึงการอวัลต์ตัวเงินด้วย

“ตราสารหนี้” หมายความว่า ตัวเงินคลัง ตัวสัญญาใช้เงิน พันธบัตรและตราสารอื่นที่มีผลก่อให้เกิดหนี้ตามที่คณะกรรมการกำหนด และให้หมายความรวมถึงตราสารหนี้ที่ออกในระบบไร้ใบตราสารด้วย

“ตัวเงินคลัง” หมายความว่า เอกสารการก่อหนี้ผูกพันระยะสั้นที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ออกโดยมีอายุนับแต่วันที่ออกไม่เกินสิบสองเดือน

“ตัวสัญญาใช้เงิน” หมายความว่า ตัวสัญญาใช้เงินตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

“พันธบัตร” หมายความว่า เอกสารการก่อหนี้ผูกพันระยะยาวที่มีอายุนับแต่วันที่ออกตั้งแต่สิบสองเดือนขึ้นไป

“หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรมหรือส่วนราชการที่มีชื่อเรียกอย่างอื่นและมีฐานะเป็นกรม ส่วนราชการสังกัดรัฐสภา ศาล และหน่วยงานอื่นของรัฐ แต่ไม่รวมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและรัฐวิสาหกิจ

“หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ” หมายความว่า หน่วยงานอื่นของรัฐที่มีใช้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ

“องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” หมายความว่า องค์กรการบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล องค์กรบริหารส่วนตำบล กรุงเทพมหานคร เมืองพัทยา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นที่มีกฎหมายจัดตั้ง

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

(ก) องค์กรของรัฐบาลตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรของรัฐบาล กิจการของรัฐซึ่งมีกฎหมายจัดตั้งขึ้น หรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ

(ข) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ

(ค) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐและรัฐวิสาหกิจตาม (ก) หรือ (ข) หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินร้อยละห้าสิบ โดยให้คำนวณเฉพาะทุนตามสัดส่วนที่เป็นของหน่วยงานของรัฐเท่านั้น

“สถาบันการเงินภาครัฐ” หมายความว่า สถาบันการเงินที่มีกฎหมายจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืม เพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรม หรืออุตสาหกรรม

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

“สำนักงาน” หมายความว่า สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง ประกาศและระเบียบเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

บททั่วไป

มาตรา ๖ การบริหารหนี้สาธารณะให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้มีอำนาจในการกู้เงินหรือค้ำประกันในนามรัฐบาล แห่งราชอาณาจักรไทยแต่ผู้เดียว โดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๘ หน่วยงานของรัฐนอกจากกระทรวงการคลังจะกู้เงินหรือค้ำประกันมิได้ เว้นแต่ มีกฎหมายให้อำนาจไว้เป็นการเฉพาะ

มาตรา ๘ รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่นิติบุคคล หากมีความจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อใช้ดำเนินกิจการ ให้กระทรวงเจ้าสังกัดมีอำนาจกู้ให้ได้เมื่อได้รับความเห็นชอบจากรัฐมนตรี แต่ถ้าเป็นการกู้เงินเพื่อการลงทุนรัฐวิสาหกิจนั้นจะต้องเสนอแผนงานลงทุนให้คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาให้ความเห็นชอบก่อน ทั้งนี้ หากเป็นการกู้เงินเกินห้าสิบล้านบาท จะต้องได้รับอนุมัติจากคณะรัฐมนตรีด้วย

เงินที่ได้รับจากการกู้เงินตามมาตรา ๘ ให้จ่ายแก่รัฐวิสาหกิจนั้นเพื่อนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ได้โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคลัง

มาตรา ๑๐ การกู้เงินตามพระราชบัญญัตินี้จะทำเป็นสัญญาหรือออกตราสารหนี้หรือวิธีการอื่นใดก็ได้ ทั้งนี้ ตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง กระทรวงการคลังจะกู้จากหรือผ่านบุคคลอื่นใดที่มีชื่อเป็นผู้ให้กู้โดยตรงไม่ได้ เว้นแต่การกู้เงินโดยการออกตราสารหนี้ กระทรวงการคลังจะจำหน่ายตราสารหนี้ผ่านผู้จัดจำหน่ายก็ได้

การกู้เงินโดยวิธีการออกตราสารหนี้ ให้ออกได้ตามจำนวนเงิน ระยะเวลาและวิธีการออกตราสารหนี้ที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๑๑ การออกตราสารหนี้ในประเทศ รัฐมนตรีอาจมอบหมายให้ธนาคารแห่งประเทศไทยหรือบุคคลอื่นจัดจำหน่ายก็ได้

ภายใต้บังคับวรรคหนึ่ง การออกตราสารหนี้ การซื้อขายตราสารหนี้ การโอนตราสารหนี้ การใช้ตราสารหนี้เป็นหลักประกัน โดยส่งมอบหรือไม่ต้องส่งมอบใบตราสาร การบังคับหลักประกัน การมอบหมายให้บุคคลจัดจำหน่าย ให้เป็นไปตามแบบ หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ โดยมีให้นำบทบัญญัติว่าด้วยจำนำแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาใช้บังคับ เว้นแต่กฎกระทรวงจะกำหนดไว้เป็นอย่างอื่น

มาตรา ๑๒ ให้รัฐมนตรีหรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีอำนาจลงนามในสัญญา คู่ หนังสือ หรือสัญญาคู่ประกัน หรือตราสารหนี้ แต่ในกรณีที่เป็นการมอบหมายให้มีอำนาจลงนามในตราสารหนี้ต้องประกาศการมอบหมายนั้นในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๓ เงินต้น ดอกเบี้ย และค่าใช้จ่ายในการกู้เงิน การออกและจัดการตราสารหนี้ ให้จ่ายจากเงินที่ตั้งไว้ในงบประมาณรายจ่ายประจำปี เว้นแต่ในกรณีของตั๋วเงินคลังหรือเป็นกรณีกฎหมายว่าด้วยเงินคลังอนุญาตให้จ่ายจากเงินคลัง จะจ่ายจากเงินคลังก็ได้

มาตรา ๑๔ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ โดยดำเนินการกู้เงิน รายใหม่เพื่อชำระหนี้เดิม แปลงหนี้ ชำระหนี้ก่อนถึงกำหนดชำระ ขยายระยะเวลาชำระหนี้ ต่ออายุ ซ้ำคืน หรือไถ่ถอนตราสารหนี้ของรัฐบาล หรือทำธุรกรรมทางการเงินอื่น ที่เป็นประโยชน์ต่อการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๑๕ เพื่อประโยชน์ในการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลังอาจชำระหนี้ แทนรัฐวิสาหกิจ หรือสถาบันการเงินภาครัฐได้ และเมื่อกระทรวงการคลังได้ชำระหนี้แล้ว ให้หน่วยงานดังกล่าวเป็นหนี้กระทรวงการคลังตามจำนวนเงินที่กระทรวงการคลังได้ชำระ รวมทั้ง ค่าใช้จ่ายอื่นใดที่เกิดขึ้นจากการดำเนินการดังกล่าว

มาตรา ๑๖ ในการกู้เงินแต่ละครั้ง ให้กระทรวงการคลังประกาศแหล่งเงินกู้ สกุลเงินกู้ จำนวนเงินกู้ การคำนวณเงินตราต่างประเทศเป็นเงินบาท อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียม ค่าใช้จ่าย ค่าส่วนลด ระยะเวลาการชำระเงินต้นคืน วัตถุประสงค์ของการใช้จ่ายเงินกู้ เงื่อนไข วิธีการและสาระสำคัญ อื่นใดตามที่จำเป็นในราชกิจจานุเบกษาภายในหกสิบวันนับแต่วันที่ทำสัญญากู้หรือออกตราสารหนี้ แล้วแต่กรณี

ภายในหกสิบวันหลังจากวันสิ้นเดือนมีนาคมและเดือนกันยายนของทุกปีให้กระทรวงการคลัง สรุปรายงานสถานะของหนี้สาธารณะและประกาศในราชกิจจานุเบกษา โดยรายงานดังกล่าว ต้องแสดงหนี้สาธารณะที่เกิดจากการกู้เงินและค้ำประกัน ณ วันสิ้นเดือนดังกล่าว รวมทั้งรายการการกู้เงิน และการค้ำประกันที่เกิดขึ้นใหม่ในช่วงระยะเวลาระหว่างเดือนตุลาคมถึงเดือนมีนาคม และเดือนเมษายน ถึงเดือนกันยายนตามลำดับ

มาตรา ๑๗ ภายในหกสิบวัน นับแต่วันสิ้นปีงบประมาณ ให้กระทรวงการคลังรายงานการกู้เงิน และการค้ำประกันที่กระทำในปีงบประมาณที่ล่วงมาแล้วให้รัฐสภาพทราบ โดยรายงานดังกล่าวอย่างน้อยต้องระบุรายละเอียดของการกู้เงินและการค้ำประกัน รวมถึงผลสัมฤทธิ์ที่ได้รับหรือคาดว่าจะได้รับ

มาตรา ๑๘ การคำนวณเงินตราต่างประเทศสกุลใดเป็นเงินบาท ให้คำนวณตามอัตรา แลกเปลี่ยนตามประกาศของธนาคารแห่งประเทศไทยในวันที่ทำสัญญากู้ สัญญาค้ำประกัน หรือ ออกตราสารหนี้ แต่ในรายงานตามมาตรา ๑๖ วรรคสอง ให้คำนวณตามอัตราแลกเปลี่ยนดังกล่าว ณ วันทำการสุดท้ายของเดือนมีนาคมหรือเดือนกันยายน แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๙ ในกรณีที่ต้องกรปกรองส่วนท้องถิ่นใดกู้เงินโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมาย ที่จัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นหรือกฎหมายอื่นใด โดยมีใช่เป็นการกู้เงินจาก

กระทรวงการคลัง ห้ามมิให้กระทรวงการคลังหรือหน่วยงานอื่นใดของรัฐเข้ารับผิดชอบหรือ
 ค่าประกันหนี้สินหรือตั้งงบประมาณรายจ่ายเพื่อชำระเงินต้นหรือดอกเบี้ยเงินกู้ดังกล่าว
 ความในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการกู้เงินของหน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐด้วย โดยอนุโลม

หมวด ๒
 หน้าที่รัฐบาลกู้

มาตรา ๒๐ ให้กระทรวงการคลังกู้เงินได้เฉพาะเพื่อวัตถุประสงค์อย่างหนึ่งอย่างใด
 ดังต่อไปนี้

- (๑) ชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้
- (๒) พัฒนาเศรษฐกิจและสังคม
- (๓) ปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ
- (๔) ให้หน่วยงานอื่นกู้ต่อ

เงินบาทหรือเงินตราต่างประเทศที่ได้รับจากการกู้เงินตาม (๒) ถึง (๔) ให้นำไปใช้ได้ตาม
 วัตถุประสงค์ของการกู้เงิน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ โดยไม่ต้องนำเสนอส่งกระทรวงการคลังตาม
 กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลัง

มาตรา ๒๑ การกู้เงินเพื่อชดเชยการขาดดุลงบประมาณหรือเมื่อมีรายจ่ายสูงกว่ารายได้
 ในปีงบประมาณหนึ่ง ให้กระทรวงการคลังกู้เป็นเงินบาทไม่เกินวงเงิน

- (๑) ร้อยละสี่สิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณ
 รายจ่ายเพิ่มเติม และ
- (๒) ร้อยละแปดสิบของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนเงินต้น

มาตรา ๒๒ การกู้เงินเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมให้กระทำได้เมื่อมีความจำเป็นต้อง
 ใช้จ่ายเงินนอกเหนือจากงบประมาณรายจ่ายประจำปีและต้องใช้เป็นเงินตราต่างประเทศ
 หรือจำเป็นต้องกู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินของประเทศ โดยให้กระทรวงการคลังกู้
 เป็นเงินตราต่างประเทศได้ไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปี

การกู้เงินตามวรรคหนึ่งให้กำหนดวัตถุประสงค์ของการใช้เงินอย่างชัดเจนและเป็นไปตาม
 หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๓ ในการกู้เงินตามมาตรา ๒๒ ถ้าภาวะตลาดการเงินในประเทศเอื้ออำนวย และจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาระบบการเงิน การคลัง และตลาดทุน กระทรวงการคลังโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรีอาจกู้เป็นเงินบาทแทนการกู้เงินตราต่างประเทศก็ได้

มาตรา ๒๔ การกู้เงินเพื่อปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะ ให้กระทำได้เฉพาะเพื่อเป็นการประหยัด ลดความเสี่ยงในอัตราแลกเปลี่ยน หรือกระจายภาระการชำระหนี้ โดยให้กระทรวงการคลังดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) กู้เงินเพื่อชำระหนี้เงินกู้ของกระทรวงการคลังไม่เกินจำนวนเงินกู้ที่ยังค้างชำระ หรือ

(๒) กู้เงินเพื่อชำระหนี้ที่กระทรวงการคลังค้ำประกันไม่เกินจำนวนเงินที่ยังมีภาระการค้ำประกันอยู่

เงินกู้ตาม (๒) ให้นับรวมในวงเงินตามมาตรา ๒๑ หรือมาตรา ๒๒ แล้วแต่กรณี

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง หากเป็นการกู้เงินรายใหม่เพื่อปรับโครงสร้างหนี้เงินกู้ที่เป็นเงินบาท ให้กู้เป็นเงินบาทเท่านั้น

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกู้เงินที่มีระยะเวลาการชำระหนี้เกินสิบสองเดือนให้รายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ

มาตรา ๒๕ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐมีความจำเป็นต้องใช้เงินตราต่างประเทศ สำหรับโครงการหรือแผนงานที่รัฐบาลเห็นว่ามีความจำเป็นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และหากกระทรวงการคลังเป็นผู้ดูแลและนำมาให้หน่วยงานดังกล่าวกู้คือจะเป็นการประหยัดและทำให้การบริหารหนี้สาธารณะมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้เงินเป็นเงินตราต่างประเทศ เพื่อให้หน่วยงานดังกล่าวกู้คือได้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

การกู้เงินตามวรรคหนึ่ง ให้นับรวมในวงเงินตามมาตรา ๒๒

มาตรา ๒๖ กระทรวงการคลังมีอำนาจเรียกเก็บดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียมการชำระหนี้ แทนตามมาตรา ๑๕ หรือการให้กู้คือตามมาตรา ๒๕ ได้ในอัตราและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๓

หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน

มาตรา ๒๗ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๕ ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจค้ำประกันการชำระหนี้ของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐ โดยจะค้ำประกันเต็มจำนวนหรือแต่บางส่วนก็ได้ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยอนุมัติคณะรัฐมนตรี

หน้า ๘
เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒ ก ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

มาตรา ๒๔ ในบึงบประมาณหนึ่ง กระทรวงการคลังจะค้ำประกันได้ไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณรายจ่ายประจำปีที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้นและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

มาตรา ๒๕ หลักเกณฑ์ และกรอบวงเงินที่กระทรวงการคลังจะค้ำประกันหรือให้กู้ต่อแก่วิสาหกิจหรือสถาบันการเงินภาครัฐใด ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

กระทรวงการคลังจะค้ำประกันหรือให้กู้ต่อแก่วิสาหกิจใดที่มีได้ประกอบกิจการอันเป็นสาธารณูปโภคและมีผลประกอบการขาดทุนติดต่อกันเกินสามปีไม่ได้ ทั้งนี้ เว้นแต่คณะรัฐมนตรีจะมีมติให้ขุบเลิกวิสาหกิจนั้น และเป็นการค้ำประกันหรือให้กู้ต่อแก่วิสาหกิจนั้นในระหว่างการดำเนินการเพื่อขุบเลิก

มาตรา ๓๐ กระทรวงการคลังมีอำนาจเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้ำประกันหรือค่าธรรมเนียมอื่นใดได้ในอัตราและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

หมวด ๔

คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ

มาตรา ๓๑ ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ” ประกอบด้วย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลังคนหนึ่งซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายเป็นรองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการคลัง เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง อธิบดีกรมบัญชีกลางและผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนสามคนเป็นกรรมการ

ให้ผู้ว่าการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะเป็นกรรมการและเลขานุการ และบุคคลอื่นไม่เกินสองคนซึ่งคณะกรรมการกำหนดเป็นผู้ช่วยเลขานุการ

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามวรรคหนึ่ง ให้พิจารณาแต่งตั้งจากผู้ซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และประสบการณ์ทางการเงิน การคลัง การบริหารหนี้สาธารณะ การงบประมาณหรือกฎหมาย และต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้าม ดังต่อไปนี้

- (๑) มีสัญชาติไทย
- (๒) ไม่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ ยกเว้นคณาจารย์ประจำในสถาบันอุดมศึกษา

(๓) ไม่เป็นผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ที่ปรึกษาพรรคการเมือง หรือเจ้าหน้าที่ในพรรคการเมือง

(๔) ไม่มีผลประโยชน์เกี่ยวข้องกับการบริหารหนี้สาธารณะ

มาตรา ๓๒ ให้กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งมีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ในกรณีที่กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้ผู้ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งไว้แล้ว

เมื่อครบกำหนดตามวาระดังกล่าวในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่

กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะแต่งตั้งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

มาตรา ๓๓ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ดาย

(๒) ลาออก

(๓) คณะรัฐมนตรีให้ออกเพราะมีความประพฤติเสื่อมเสียหรือไม่สุจริตหรือบกพร่องต่อหน้าที่ หรือหย่อนความสามารถ

(๔) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๖) ได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๑ วรรคสาม

มาตรา ๓๔ การประชุมคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดจึงจะเป็นองค์ประชุม ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้าประธานกรรมการและรองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อยู่ในที่ประชุม ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด มาตรา ๓๕ ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รายงานสถานะของหนี้สาธารณะเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบ ภายในหกสิบวันนับแต่วันที่คณะรัฐมนตรีแถลงนโยบายต่อรัฐสภาภายหลังการเข้ารับหน้าที่

(๒) เสนอแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณและการปรับเปลี่ยนแผนดังกล่าวต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติ

(๓) จัดทำหลักเกณฑ์ในการกู้เงิน การค้าประกัน การชำระหนี้และการปรับโครงสร้างหนี้สาธารณะรวมถึงหลักเกณฑ์เกี่ยวกับค่าใช้จ่ายในการกู้เงิน การออกและจัดการตราสารหนี้ ทั้งนี้ เมื่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐ หน่วยงานในกำกับดูแลของรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐยึดถือเป็นหลักปฏิบัติต่อไป

(๔) เสนอคำแนะนำในการออกกฎกระทรวงตามมาตรา ๒๖ และมาตรา ๓๐

(๕) ดำเนินการอื่นใดตามพระราชบัญญัตินี้หรือตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย

มาตรา ๓๖ ให้สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะมีหน้าที่รับผิดชอบเกี่ยวกับกิจการทั่วไปของคณะกรรมการ และให้มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์โครงสร้างหนี้สาธารณะ ตลอดจนหนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ทำธุรกิจให้กู้ยืมเงินและสถาบันการเงินภาครัฐที่กระทรวงการคลังไม่ได้ค้าประกัน รวมถึงรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับการประมาณการความต้องการเงินของภาครัฐและการบริหารหนี้สาธารณะ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการ

(๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารหนี้สาธารณะ ตลอดจนการจัดการกู้เงินเพื่อสำรองเงินคลัง การเบิกจ่ายเงินกู้และการชำระหนี้

(๓) ให้คำปรึกษา แนะนำ และส่งเสริมให้รัฐวิสาหกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและหน่วยงานอื่นของรัฐมีความสามารถในการบริหารจัดการหนี้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(๔) ติดตามการปฏิบัติตามสัญญาที่ได้ผูกพันกับแหล่งเงินกู้ และประเมินผลการดำเนินงานที่ใช้จ่ายเงินกู้

(๕) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ

(๖) ปฏิบัติการอื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของสำนักงาน หรือตามที่คณะรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการมอบหมาย

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๑๑
ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๓๖ พระราชบัญญัตินี้ไม่มีผลกระทบต่อการกู้เงิน การให้กู้เงิน การค้าประกัน และการปรับโครงสร้างหนี้ที่กระทรวงการคลังกระทำก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พันตำรวจโท ทักษิณ ชินวัตร
นายกรัฐมนตรี

เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒ ก หน้า ๑๒
ราชกิจจานุเบกษา ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ เนื่องจากในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ประเทศไทยต้องประสบปัญหาวิกฤตทางเศรษฐกิจอย่างรุนแรง ส่งผลให้หนี้สาธารณะของประเทศเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว จำเป็นต้องบริหารหนี้สาธารณะ ทั้งที่เกิดขึ้นแล้วและที่กำลังจะเกิดขึ้นให้มีประสิทธิภาพ แต่โดยที่บทบัญญัติเกี่ยวกับการก่อหนี้ การค้าประกันและการปรับโครงสร้างหนี้ในปัจจุบันไม่เอื้ออำนวยต่อการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศและกระจัดกระจายอยู่ในกฎหมายหลายฉบับ สมควรปรับปรุงกฎหมายเหล่านั้นให้เป็นระบบและมีเอกภาพยิ่งขึ้น และโดยที่เป็นการสมควรพัฒนาตลาดตราสารหนี้ให้มีความกว้างขวางมั่นคงและมีความต่อเนื่องอันจะเป็นช่องทางในการระดมเงินทุนแก่ภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งเป็นประโยชน์ในการสร้างอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง อีกทั้งหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการบริหารหนี้สาธารณะมีอยู่หลายหน่วยงาน สมควรให้มีหน่วยงานกลางเพียงหน่วยงานเดียวเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบการบริหารหนี้สาธารณะให้เป็นไปอย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ และควบคุมดูแลการก่อหนี้โดยรวมเพื่อให้ภาระหนี้สาธารณะอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับฐานะการเงินการคลังของประเทศ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

แก้คำผิด

พระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๘ ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๒๒ ตอนที่ ๑๒ ก ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๘

หน้า ๘ บรรทัดที่ ๑๖ คำว่า “เลขธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ” ให้แก้เป็น “เลขธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ”

หน้า ๑๒ หมายเหตุท้ายพระราชบัญญัติบรรทัดที่ ๖ ให้ตัดข้อความว่า “และโดยที่เป็นการสมควรพัฒนาตลาดตราสารหนี้ให้มีความกว้างขวางมั่นคงและมีความต่อเนื่องอันจะเป็นช่องทางในการระดมเงินทุนแก่ภาครัฐและภาคเอกชน รวมทั้งเป็นประโยชน์ในการสร้างอัตราดอกเบี้ยอ้างอิง” ออก

ระเบียบการก่อกำหนดของประเทศไทย พ.ศ. 2528

โดยที่เห็นเป็นการสมควรให้มีระเบียบการก่อกำหนดของประเทศไทยของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจขึ้นใหม่ ใช้แทนระเบียบการก่อกำหนดกับต่างประเทศ พ.ศ. 2525 คณะรัฐมนตรีจึงได้กำหนดขึ้นไว้ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการก่อกำหนดของประเทศไทย พ.ศ. 2528”

ข้อ 2 ให้ใช้ระเบียบนี้ตั้งแต่วันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ 3 ให้ยกเลิกระเบียบการก่อกำหนดกับต่างประเทศ พ.ศ. 2525

ข้อ 4 ในระเบียบนี้

“ส่วนราชการ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม และให้หมายความรวมถึงองค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล สุขาภิบาล กรุงเทพมหานคร และเมืองพัทยา

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า รัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ ยกเว้นรัฐวิสาหกิจที่เป็นธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน บริษัทหลักทรัพย์ และบริษัทเครดิตฟองซิเอร์

“ก่อกำหนด” หมายความว่า การกู้เงินของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจจากแหล่งเงินกู้ในประเทศและต่างประเทศ ทั้งที่รัฐบาลค้ำประกันและไม่ค้ำประกัน การเช่าซื้อ และการใช้สินเชื่อด้วยการผ่อนชำระ ทั้งนี้ ไม่รวมหนี้ในประเทศที่รัฐวิสาหกิจกู้ เพื่อใช้เป็นเงินทุนหมุนเวียนในการดำเนินงาน

“เงินบาทสมทบ” หมายความว่า เงินลงทุนของโครงการพัฒนา ส่วนที่ต้องใช้เป็นเงินบาท (Local Cost)

“รายได้ของกิจการ” หมายความว่า ค่าไรสุทธิของกิจการก่อนหักค่าเสื่อมราคาและค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับการจัดหาเงินลงทุน (ดอกเบี้ยและค่าผูกพันเงินกู้)

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายหนี้ของประเทศไทย

ข้อ 5 ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายหนี้ของประเทศไทย” ประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นประธานกรรมการ
2. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นรองประธานกรรมการ
3. ปลัดกระทรวงการคลัง	เป็นกรรมการ
4. ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
5. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
6. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	เป็นกรรมการ
7. อธิบดีกรมบัญชีกลาง	เป็นกรรมการ
8. อธิบดีกรมวิเทศสหการ	เป็นกรรมการ
9. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	เป็นกรรมการและเลขานุการ
10. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
11. ผู้แทนสำนักงบประมาณ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

12. ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
13. ผู้แทนกรมบัญชีกลาง	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
14. ผู้อำนวยการกองนโยบายเงินกู้	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

ให้คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(1) เสนอแนะนโยบายและแผนงาน หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการก่อหนี้ของภาครัฐบาลกับต่างประเทศต่อ คณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจยึดถือเป็นหลักปฏิบัติ

(2) พิจารณากำหนดแผนการก่อหนี้จากต่างประเทศ ทั้งแผนระยะสั้นและระยะปานกลาง และแผนระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(3) พิจารณาจัดทำแผนการก่อหนี้จากต่างประเทศสำหรับปีงบประมาณแต่ละปีให้เสร็จสิ้นภายใน วันที่ 31 ตุลาคม ของทุกปี โดยแผนดังกล่าวจะต้องแสดงถึงหน่วยงานผู้ขอกู้ แหล่งเงินที่คาดว่าจะกู้ วงเงินกู้ หมายกำหนดการกู้เงิน ความต้องการเงินบาทสมทบ และรายละเอียดอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ต้องแสดงได้ ด้วยว่าวงเงินกู้ตามแผนดังกล่าวเมื่อรวมกับวงเงินกู้ที่คาดว่าจะกู้ในช่วง 5 ปีต่อไปแล้ว ภาระหนี้เงินกู้ต่างประเทศ ภาครัฐบาลเมื่อเทียบเป็นสัดส่วนกับรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศที่คาดว่าจะหาได้จากการขายสินค้าและบริการ ในปีต่อ ๆ ไปจะต้องมีอัตราส่วนไม่เกินกว่าร้อยละ 9

สำหรับการคิดภาระหนี้ตามแผนดังกล่าวสำหรับหนี้ระยะสั้นไม่เกิน 1 ปี ให้นับเฉพาะการกู้เงินที่ จะต่อเนื่องกับการกู้เงินระยะยาวในโอกาสต่อไป หรือที่เป็นการกู้เงินในรูปเงินทุนหมุนเวียน (Revolving Fund) และในทั้ง 2 กรณี ให้คำนวณดอกเบี้ยตามเงื่อนไขของเงินกู้นั้น ๆ โดยถือว่าไม่ต้องชำระเงินต้น แต่ให้ถือว่า มีเงินต้นและดอกเบี้ยสำหรับปีต่อ ๆ ไปตามเงื่อนไขทั่วไปของเงินกู้จากตลาดการเงินต่างประเทศระยะยาว

(4) เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนการก่อหนี้ประจำปีตามข้อ 5(3) แล้ว ห้ามมิให้มีการก่อหนี้นอกเหนือ จากที่ได้อนุมัติตามแผนนี้ เว้นเสียแต่ว่าจะได้มีการตัดวงเงินกู้ที่อยู่ในแผนแล้วออกเสียอย่างน้อยเท่ากัน

(5) จัดให้มีการประสานงานระหว่างส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติการตามระเบียบ นี้ ให้มีการติดตามการปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัญญาเงินกู้หรือสัญญาค้ำประกันเงินกู้ และตามข้อตกลงอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งการติดตามให้มีการจัดสรรงบประมาณสมทบและจัดเงินสมทบจากแหล่งเงินกู้ทั้งภายในและ ต่างประเทศ

(6) ศึกษาและพิจารณาภาระหนี้และผลการดำเนินงานเกี่ยวกับการกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อรายงาน เสนอคณะรัฐมนตรีทุก 4 เดือน ทั้งนี้ โดยให้ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรายงานผลการดำเนินงานให้ คณะกรรมการทราบตามหลักเกณฑ์ที่คณะกรรมการกำหนด

(7) พิจารณาการกู้เงินทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อนำมาใช้เป็นเงินบาทสมทบของส่วน ราชการและรัฐวิสาหกิจ

(8) พิจารณาการกู้เงินของรัฐวิสาหกิจที่จะกู้จากตลาดเงินทุนเอกชนในต่างประเทศตามเงื่อนไขดังนี้

- 8.1 อยู่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หรือหากไม่อยู่จะต้องได้รับการพิจารณา ให้ความเห็นชอบจากคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และหรือได้รับการอนุมัติจากคณะ- รัฐมนตรีก่อนว่าเป็นโครงการกรณีพิเศษที่เหมาะสม

- 8.2 ในทุกกรณีเงินกู้ที่จะได้รับการอนุมัติ จะต้องมียอดราคผลตอบแทนเทียบเท่ากับดอกเบี้ยเงินกู้ และค่าบริการอื่น ๆ เช่น การประกันความเสี่ยงทางด้านอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ และมีสัดส่วน รายได้ของกิจการ (Internal Cash Generation) เทียบกับภาระหนี้ของกิจการซึ่งเรียกว่า Debt Service Coverage Ratio นับตั้งแต่มีการก่อหนี้ไม่ต่ำกว่า 1.5

(9) พิจารณาประสานการบริหารงานเงินกู้เพื่อการป้องกันประเทศตามพระราชบัญญัติกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. 2519 และพระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากรัฐบาลต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางการทหาร พ.ศ. 2524 ตลอดจนพิจารณาเสนอแนะนโยบายและหลักเกณฑ์การกู้เงินเพื่อป้องกันประเทศที่อาจต้องการต่อไป

(10) พิจารณาโครงการอื่น ๆ ตามที่คณะรัฐมนตรีมอบหมาย เช่น โครงการร่วมทุนของรัฐบาลกับเอกชน

(11) พิจารณากำหนดนโยบายเป้าหมายและแผนงานของการกู้เงินภายในประเทศเพื่อใช้เป็นเงินบาทสมทบของรัฐวิสาหกิจตามความเหมาะสมของภาวะเศรษฐกิจการเงินการคลังของประเทศเป็นปี ๆ ไป

(12) พิจารณาเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับอัตราค่าบริการของรัฐวิสาหกิจในประเด็นที่จะให้มีผลกระทบต่อรายได้และความสามารถในการชำระหนี้สินของรัฐวิสาหกิจเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการของกระทรวงเจ้าสังกัดของรัฐวิสาหกิจนั้น ๆ ต่อไป

ข้อ 6 คณะกรรมการอาจพิจารณาแต่งตั้งอนุกรรมการและคณะทำงานได้ตามความจำเป็นและในการพิจารณาดำเนินการตามหน้าที่ดังกล่าวให้คณะกรรมการเชิญผู้แทนส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้องไปร่วมพิจารณาได้

ข้อ 7 ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจใดมีความประสงค์ที่จะดำเนินการใดอันจะเป็นผลก่อนนี้เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ จะต้องจัดทำโครงการเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด

ข้อ 8 เมื่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้รับโครงการจากส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามข้อ 7 ให้สำนักงานพิจารณารายละเอียดและความเหมาะสมทางเศรษฐกิจและสังคมของโครงการตลอดจนพิจารณานำเข้าประกอบเป็นส่วนหนึ่งของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ในการพิจารณาความเหมาะสมของโครงการตามวรรคแรกนั้น ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณาในด้านการใช้เงินกู้ของโครงการด้วย นอกจากนั้น ให้พิจารณาถึงที่มาของเงินบาทสมทบโครงการในลักษณะที่จะไม่ก่อให้เกิดปัญหาทางการเงินในภายหลังด้วย ทั้งนี้ ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเสนอความเห็นดังกล่าวข้างต้นต่อคณะกรรมการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อพิจารณาเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบต่อไป

ข้อ 9 ให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเป็นผู้พิจารณาจัดทำแผนโครงการเงินกู้ประจำปีและ 3 ปี เสนอต่อคณะกรรมการ โดยแสดงโครงการที่คาดว่าจะใช้เงินกู้ต่างประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อใช้พิจารณาประกอบการกำหนดแผนการก่อหนี้เป็นรายปีตามข้อ 5(3) ภายในวันที่ 31 สิงหาคม ของทุกปี และเมื่อมีการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ในแผนดังกล่าวก็ให้แจ้งคณะกรรมการทราบเป็นระยะ ๆ ไปด้วย

ข้อ 10 ให้กระทรวงกลาโหมเสนอแผนความต้องการใช้เงินกู้จากต่างประเทศของเหล่าทัพต่าง ๆ สำหรับปีงบประมาณถัดไปต่อกระทรวงการคลัง ภายในวันที่ 31 สิงหาคม ของทุกปีเพื่อประกอบการจัดทำแผนตามข้อ 5(3)

ข้อ 11 การกู้เงินของส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่ไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. 2519 และพระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกัน พ.ศ. 2510 ให้รายงานคณะกรรมการทราบภายใน 4 เดือน หลังจากที่ได้มีการลงนาม

ข้อ 12 ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยติดตามดูแลการก่อหนี้ต่างประเทศของภาคเอกชนให้อยู่ในระดับ

ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความสามารถในการชำระหนี้ของประเทศตามแนวนโยบายที่คณะกรรมการกำหนด และจัดทำรายงานสถานะหนี้เงินกู้ต่างประเทศของภาคเอกชนในระยะที่ผ่านมา รวมทั้งคาดคะเนความต้องการ และภาระหนี้เงินกู้ต่างประเทศของภาคเอกชนในระยะข้างหน้า เสนอต่อคณะกรรมการเพื่อประกอบการพิจารณา ในการบริหารหนี้เงินกู้ของประเทศทุก 4 เดือน

ข้อ 13 ในการกู้เงินสำหรับโครงการที่คณะกรรมการให้ความเห็นชอบให้กระทรวงการคลังมีหน้าที่ ดำเนินการดังต่อไปนี้

- (1) พิจารณาหาแหล่งเงินกู้สำหรับแต่ละโครงการที่คณะกรรมการอนุมัติ
- (2) เปรียบเทียบและเลือกแหล่งเงินกู้เกี่ยวกับวงเงินและเงื่อนไขของสัญญาเงินและสัญญาค้ำประกัน หรือเงื่อนไขในการกู้เงินประเภทเช่าซื้อและการใช้สินเชื่อดำเนินการผ่อนชำระจากต่างประเทศแล้วแต่กรณี
- (3) ดำเนินการให้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขแห่งสัญญาเงินและสัญญาค้ำประกันรวมทั้งการ จัดหาเงินบาทสมทบในรูปเงินกู้ให้กับรัฐวิสาหกิจ

ข้อ 14 ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจหน้าที่ในการพิจารณาการกู้เงินในประเทศของส่วนราชการและ ของรัฐวิสาหกิจในส่วนที่ใช้เงินบาทสมทบ ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยการกำหนด อำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน

ข้อ 15 ในกรณีที่โครงการเงินกู้มีความจำเป็นที่จะต้องได้รับความช่วยเหลือทางการเงินหรือทางวิชาการ เป็นส่วนสมทบด้วย เพื่อให้โครงการสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ให้กรมวิเทศสหการเป็นผู้พิจารณาหาแหล่งให้ความ ช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการจากต่างประเทศ และเป็นผู้ติดต่อหาตามขอความช่วยเหลือดังกล่าว

ในกรณีที่เป็นการช่วยเหลือจากธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชียให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ดำเนินการ ติดต่อหาตามและขอความช่วยเหลือตามระเบียบของสถาบันการเงินดังกล่าว

ข้อ 16 ในการเจรจาหาแหล่งเงินกู้ตามโครงการต่าง ๆ ตามข้อ 13 นั้นให้กระทรวงการคลังพิจารณา เสนอเงื่อนไขการกู้หรือการค้ำประกันเงินกู้ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติก่อนที่จะมีการลงนามในสัญญาเงินกู้ และหรือสัญญาค้ำประกันเงินกู้

เมื่อได้มีการลงนามในสัญญาเงินกู้และค้ำประกันเงินกู้แล้วให้กระทรวงการคลังรายงานให้คณะกรรมการ และคณะรัฐมนตรีทราบ

ข้อ 17 ในระยะเวลา 3 ปี นับตั้งแต่ประกาศใช้ระเบียบนี้ ให้มีการดำเนินการในเรื่องต่อไปนี้

(1) ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการพัฒนาประเทศ คณะกรรมการนโยบายหนี้ของประเทศ จะเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่ออนุมัติให้ขยายอัตราส่วนภาระหนี้เงินกู้ต่างประเทศภาครัฐบาล เมื่อเทียบเป็นสัดส่วน กับรายได้ที่เป็นเงินตราต่างประเทศที่คาดว่าจะหาได้จากการขายสินค้าและบริการให้เพิ่มมากกว่าอัตราที่กำหนด ในข้อ 5(3) ได้อีกไม่เกินกว่าร้อยละ 2

(2) ในกรณีจำเป็นรัฐวิสาหกิจใดจำเป็นต้องกู้เงินจากตลาดเงินทุนเอกชนในต่างประเทศแต่ไม่สามารถ ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อ 5(8)-8.2 ได้ ให้เสนอคณะกรรมการนโยบายหนี้ของประเทศพิจารณาขอยกเว้นเฉพาะราย เพื่อขอความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

ประกาศ ณ วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2528

(ลงชื่อ) พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

(เปรม ติณสูลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบการก่อกำเนิดของประเทศ (ฉบับที่ 2)

พ.ศ. 2530

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบการก่อกำเนิดของประเทศ พ.ศ. 2528
คณะรัฐมนตรีจึงได้กำหนดขึ้นไว้ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติดังต่อไปนี้

- ข้อ 1. ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบการก่อกำเนิดของประเทศ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530"
- ข้อ 2. ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป
- ข้อ 3. ให้ยกเลิกข้อความในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการในข้อ 5.
แห่งระเบียบการก่อกำเนิดของประเทศ พ.ศ. 2528 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ 5. ให้มีคณะกรรมการชั้นคณะหนึ่ง เรียกว่า "คณะกรรมการนโยบายก่อกำเนิดของประเทศ"
ประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

1. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นประธานกรรมการ
2. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นรองประธานกรรมการ
3. ปลัดกระทรวงการคลัง	เป็นกรรมการ
4. ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
5. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
6. ผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณ	เป็นกรรมการ
7. อธิบดีกรมบัญชีกลาง	เป็นกรรมการ
8. อธิบดีกรมวิเทศสหการ	เป็นกรรมการ
9. อธิบดีกรมเศรษฐกิจ	เป็นกรรมการ
10. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	เป็นกรรมการและเลขานุการ
11. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
12. ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

13. ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
14. ผู้แทนกรมบัญชีกลาง	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
15. ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร
สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ"

ประกาศ ณ วันที่ 10 เมษายน 2530

(ลงชื่อ) พลเอก เปรม ติณสูลานนท์

(เปรม ติณสูลานนท์)

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบการก่อนนี้ของประเทศ (ฉบับที่ ๓)

พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบการก่อนนี้ของประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบการก่อนนี้ของประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ คณะรัฐมนตรีจึงได้กำหนดขึ้นไว้ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการก่อนนี้ของประเทศ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการในข้อ ๕ แห่งระเบียบการก่อนนี้ของประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบการก่อนนี้ของประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๓๐ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการชั้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายหนี้ของประเทศ” ประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นประธานกรรมการ
๒. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นรองประธานกรรมการ
๓. ปลัดกระทรวงการคลัง	เป็นกรรมการ
๔. ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
๕. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	เป็นกรรมการ
๗. อธิบดีกรมบัญชีกลาง	เป็นกรรมการ
๘. อธิบดีกรมวิเทศสหการ	เป็นกรรมการ
๙. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	เป็นกรรมการ

๑๐. ผู้อำนวยการสำนักวิจัยสภาพธุรกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ	เป็นกรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักบริหารหนี้สาธารณะ	เป็นกรรมการและเลขานุการ
๑๒. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๓. ผู้แทนสำนักงบประมาณ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน
สำนักบริหารหนี้สาธารณะ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ"

ประกาศ ณ วันที่ ๓ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(นายชวน หลีกภัย)
นายกรัฐมนตรี

ระเบียบการก่อกำหนดของประเทศไทย (ฉบับที่ ๔)

พ.ศ. ๒๕๔๓

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบการก่อกำหนดของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบการก่อกำหนดของประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะรัฐมนตรี จึงได้กำหนดขึ้นไว้ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการก่อกำหนดของประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๓”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการในข้อ ๕ แห่งระเบียบการก่อกำหนดของประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบการก่อกำหนดของประเทศไทย (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

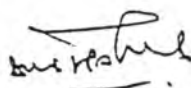
“ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายหนี้ของประเทศไทย” ประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยราชการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นประธานกรรมการ
๒. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นรองประธานกรรมการ
๓. ปลัดกระทรวงการคลัง	เป็นกรรมการ
๔. ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
๕. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ	เป็นกรรมการ
๗. อธิบดีกรมบัญชีกลาง	เป็นกรรมการ
๘. อธิบดีกรมวิเทศสหการ	เป็นกรรมการ
๙. อธิบดีกรมเศรษฐกิจ	เป็นกรรมการ

- ๒ -

๑๐. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	เป็นกรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักวิจัยสภาพเศรษฐกิจและหลักทรัพย์ของรัฐ	เป็นกรรมการ
๑๒. ผู้อำนวยการสำนักบริหารหนี้สาธารณะ	เป็นกรรมการและเลขานุการ
๑๓. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. ผู้แทนสำนักงบประมาณ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕. ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๖. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน
สำนักบริหารหนี้สาธารณะ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ"

ประกาศ ณ วันที่ ๒๕ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๓

(นายชวน หลีกภัย)

นายกรัฐมนตรี

ระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ (ฉบับที่ ๕)

พ.ศ. ๒๕๔๖

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘ ซึ่งได้มีการแก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓ คณะรัฐมนตรีจึงได้กำหนดให้ไว้ให้ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจถือปฏิบัติ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกข้อความในส่วนที่เกี่ยวกับองค์ประกอบของคณะกรรมการในข้อ ๕ แห่งระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ พ.ศ. ๒๕๒๘ แก้ไขเพิ่มเติมโดยระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๓ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๕ ให้มีคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่งเรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายหนี้ของประเทศ” ประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยงานราชการต่าง ๆ ดังต่อไปนี้ คือ

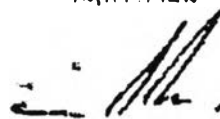
๑. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นประธานกรรมการ
๒. รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง	เป็นรองประธานกรรมการ
๓. ปลัดกระทรวงการคลัง	เป็นกรรมการ
๔. ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการ
๕. เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการ
๖. ผู้อำนวยการสำนักงบประมาณ	เป็นกรรมการ
๗. อธิบดีกรมบัญชีกลาง	เป็นกรรมการ
๘. อธิบดีกรมวิเทศสหการ	เป็นกรรมการ
๙. อธิบดีกรมเศรษฐกิจ	เป็นกรรมการ
๑๐. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง	เป็นกรรมการ
๑๑. ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการนโยบาย
รัฐวิสาหกิจ	เป็นกรรมการ

- ๒ -

๑๒. ผู้อำนวยการสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	เป็นกรรมการและเลขานุการ
๑๓. ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๔. ผู้แทนสำนักงานงบประมาณ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๕. ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
๑๖. ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผนสำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ	เป็นกรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ"

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๖

พันตำรวจโท

(รักมณ ชินวัตร)
นายกรัฐมนตรี

ร่างที่ คกอ. ๒ ตรวจสอบแล้ว
เรื่องเสร็จที่ ๔/๒๕๔๔

ร่าง

ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕ ประกอบกับมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ. ๒๕๔๔ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า "ระเบียบกระทรวงการคลังว่าด้วยการบริหารหนี้สาธารณะ พ.ศ."

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายและกำกับการบริหารหนี้สาธารณะ
"สำนักงาน" หมายความว่า สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ

ข้อ ๔ ให้สำนักงานกำหนดตารางเวลาการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะ และดำเนินการต่าง ๆ ดังนี้

(๑) ศึกษา วิเคราะห์ภาวะตลาดการเงิน ตลาดทุนทั้งในและต่างประเทศ นวัตกรรมทางการเงิน และประเมินสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ และฐานะการเงินการคลังของประเทศเพื่อเสนอแนะนโยบายและแนวทางในการบริหารหนี้สาธารณะ ให้เหมาะสมภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง

(๒) ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อรวบรวมคำขอและจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณ ส่งให้สำนักงานพิจารณาครั้งกรองการบริหารหนี้สาธารณะภายในเดือนมีนาคมของทุกปี ทั้งนี้ แผนดังกล่าวต้องครอบคลุมถึงการกู้เงิน การค้าประกัน การให้กู้ต่อ การปรับโครงสร้างหนี้ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหนี้ทั้งจากแหล่งในประเทศและต่างประเทศ

(๓) เสนอคณะกรรมการพิจารณาแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณภายในเดือนสิงหาคมของทุกปี เพื่อนำเสนอขออนุมัติต่อคณะรัฐมนตรี รายละเอียดของแผนที่จะนำเสนออย่างน้อยต้องประกอบด้วย หน่วยงานผู้ขอกู้ แหล่งเงินที่คาดว่าจะกู้ วงเงินกู้ เงินบาทสมทบ และกำหนดการกู้เงิน โดยต้องแสดงให้เห็นว่าวงเงินกู้ตามแผน เมื่อรวมกับวงเงินที่คาดว่าจะกู้ในช่วงห้าปีถัดไปแล้ว สัดส่วนยอดหนี้สาธารณะคงค้างต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ และภาระหนี้ต้องบประมาณจะต้องอยู่ภายใต้กรอบความยั่งยืนทางการคลัง สำหรับสัดส่วนภาระหนี้ต่างประเทศต่อรายได้จากการส่งออกสินค้าและบริการ ต้องมีอัตราโดยเฉลี่ยไม่เกินร้อยละเก้า

ข้อ ๔ เมื่อคณะรัฐมนตรีอนุมัติแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณตามข้อ ๓ แล้ว ห้ามมิให้มีการก่อหนี้ใหม่อีกเหนือจากที่ได้รับอนุมัติตามแผน

ในกรณีที่มีการปรับปรุงแผน ให้นำแผนที่ปรับปรุงแล้วเสนอคณะกรรมการพิจารณา หากแผนดังกล่าวเกินกรอบวงเงินที่ได้รับอนุมัติ จะต้องตัดวงเงินกู้ที่มีอยู่ในแผนออก เพื่อมิให้มีการก่อหนี้เกินกรอบวงเงินที่ได้รับอนุมัติตามแผน

ในกรณีที่จำเป็นต้องก่อหนี้เกินกรอบวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติไว้ ให้สำนักงานพิจารณาความเหมาะสมตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ ๖ และกรอบนโยบายความยั่งยืนและการรักษาวินัยทางการคลัง แล้วนำเสนอคณะกรรมการพิจารณาเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีอนุมัติ ตามลำดับ

ข้อ ๕ ให้สำนักงานรายงานผลการดำเนินงานตามแผนการบริหารหนี้สาธารณะ พร้อมทั้งสถานะหนี้สาธารณะของประเทศต่อคณะรัฐมนตรีทุกหกเดือน

ข้อ ๖ ในการจัดทำแผนบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ให้สำนักงานรวบรวมและจัดทำแผน โดยกำหนดความจำเป็นของการกู้เงิน การค้าประกัน การให้กู้ต่อ หรือ การดำเนินการอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับหนี้สาธารณะ โดยมีหลักเกณฑ์ ดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นโครงการที่สอดคล้องกับทิศทาง ยุทธศาสตร์ นโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ
- (๒) เป็นโครงการที่มีรายงานศึกษาความเหมาะสมด้านเทคนิค เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเงิน
- (๓) เป็นโครงการที่คณะรัฐมนตรีได้ให้ความเห็นชอบแล้ว หรืออยู่ระหว่างขั้นตอนการนำเสนอโครงการต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งคาดว่าจะสามารถทำการกู้เงินได้ในปีงบประมาณนั้น
- (๔) เป็นการลงทุนที่จะได้รับรายได้ตอบแทนเป็นเงินตราต่างประเทศหรือสามารถประหยัดเงินตราต่างประเทศ หรือมีผลตอบแทนทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างคุ้มค่า โดยคำนึงถึงผลกระทบของความเสี่ยงทางด้านอัตราแลกเปลี่ยนด้วย
- (๕) รัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินภาครัฐต้องมีฐานะทางการเงินที่มั่นคงหรือมีความสามารถในการชำระหนี้คืนได้ โดยมีสัดส่วนความสามารถในการทำรายได้ เทียบกับภาระหนี้ของกิจการ นับตั้งแต่มีการก่อหนี้ ในอัตราไม่ต่ำกว่าหนึ่งจุดห้า ทั้งนี้ คณะกรรมการอาจพิจารณาเสนอแนะนโยบายและเงื่อนไขเกี่ยวกับอัตราค่าธรรมเนียมที่กระทรวงการคลังพึงเรียกเก็บจากรัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินภาครัฐดังกล่าว ในประเด็นที่จะทำให้มีผลกระทบต่อรายได้และความสามารถในการชำระหนี้คืนของรัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินภาครัฐนั้น เพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการของกระทรวงเจ้าสังกัด

(๖) หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐจะต้องมีความสามารถในการดำเนินโครงการและแผนงานเงินกู้ได้ตามที่เสนอ โดยมีความพร้อมทางด้านบุคลากรและงบประมาณสมทบ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐมีความจำเป็นต้องกู้หนี้ แต่ไม่สามารถปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ตามวรรคหนึ่งได้ ให้สำนักงานเสนอคณะกรรมการพิจารณาเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๗ โครงการลงทุนภาครัฐที่จะดำเนินการเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ อันจะเป็นผลต่อการก่อหนี้สาธารณะ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐจะต้องจัดทำโครงการเสนอต่อสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เพื่อพิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการลงทุนภาครัฐ และจัดทำแผนความต้องการเงินกู้ของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐในระยะสามถึงห้าปีถัดไป เพื่อใช้เป็นกรอบวางแผนการบริหารหนี้สาธารณะของประเทศ รวมทั้งจัดลำดับความสำคัญของโครงการที่จะขอใช้เงินกู้ตามแผนดังกล่าวในแต่ละปีงบประมาณ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกำหนด

ข้อ ๘ สำนักงานอาจขอให้ธนาคารแห่งประเทศไทยจัดทำและรายงานหนี้ต่างประเทศของภาคเอกชน รวมทั้งประมาณการสภาพคล่องของตลาดการเงินในประเทศ เพื่อประกอบการพิจารณาการบริหารจัดการหนี้สาธารณะของคณะกรรมการได้ตามที่จำเป็น

ข้อ ๙ ให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐแจ้งแผนการบริหารหนี้สาธารณะให้สำนักงานทราบตามตารางเวลาการจัดทำแผนการบริหารหนี้สาธารณะ และให้จัดทำรายงานผลการก่อกู้ใหม่ รวมทั้งการเบิกจ่ายเงินกู้ การปรับโครงสร้างหนี้ โดยระบุเงื่อนไขที่เป็นสาระสำคัญภายในสิบห้าวันหลังจากดำเนินการ พร้อมทั้งจัดทำรายงานสถานะหนี้สาธารณะ

ข้อ ๑๐ ให้สำนักงานขอความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงินภาครัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดส่งข้อมูล ดังต่อไปนี้

(๑) การก่อกู้และการปรับโครงสร้างหนี้ที่ไม่ใช่หนี้สาธารณะ หลังจากที่ได้มีการผูกพันในสัญญา ทั้งนี้ ข้อมูลดังกล่าวอย่างน้อยจะต้องระบุวัตถุประสงค์ วงเงิน สกุลเงิน ระยะเวลาในการชำระหนี้ อัตราดอกเบี้ย ค่าธรรมเนียมที่เกี่ยวข้อง และเงื่อนไขการเบิกจ่าย

(๒) การทำธุรกรรมอื่นนอกเหนือจากการก่อกู้แต่มีผลกระทบต่อเปลี่ยนแปลงภาระผูกพันที่จัดเป็นหนี้สาธารณะ เช่น การแปลงหนี้ การขยายเวลา การชำระหนี้ หลังจากที่ได้มีการทำธุรกรรมนั้น

ข้อ ๑๑ ให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐจัดทำรายงานสถานะหนี้สาธารณะ ประกอบด้วย การเบิกจ่ายเงินกู้ ยอดหนี้สาธารณะคงค้าง และความก้าวหน้าของโครงการหรือแผนงานแต่ละเดือน และเสนอสำนักงานตามแบบที่กำหนดภายในวันที่เจ็ดของเดือนถัดไป

ข้อ ๑๒ ในการบริหารหนี้สาธารณะ ให้สำนักงานมีอำนาจหน้าที่ดำเนินการในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- (๑) ดำเนินการจัดหาเงินกู้ตามแผนการบริหารหนี้สาธารณะจากแหล่งเงินกู้ที่เหมาะสม
- (๒) กำหนดรูปแบบ วิธีการ เงื่อนไขการกู้เงิน และการออกตราสารหนี้
- (๓) กำหนดค่าใช้จ่ายในการกู้เงิน การออกและจัดการตราสารหนี้ ให้เหมาะสมกับเงื่อนไขของแหล่งเงินกู้
- (๔) ดำเนินการให้มีการลงนามผูกพันในสัญญากู้เงิน สัญญาค้ำประกัน การให้กู้ต่อ และการปรับโครงสร้างหนี้ และการดำเนินการอื่นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการหนี้
- (๕) กำกับ ติดตามให้หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัญญากู้เงิน สัญญาค้ำประกัน และสัญญาให้กู้ต่อให้เป็นไปตามข้อผูกพันและกรอบวงเงินที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติไว้
- (๖) ติดตามการบริหารโครงการหรือแผนงาน และจัดทำรายงานเสนอต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับความคืบหน้าผลการดำเนินงาน การเบิกจ่าย ปัญหาอุปสรรค และแนวทางแก้ไข รวมทั้งพิจารณาปรับวงเงินค่าใช้จ่าย และระยะเวลาดำเนินโครงการหรือแผนงานได้ตามความจำเป็น เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น
- (๗) จัดทำรายงานการกู้เงินและการค้ำประกันที่กระทำในปีงบประมาณที่แล้วมาแล้วเสนอต่อกระทรวงการคลังเพื่อเสนอรัฐสภาทราบตามมาตรา ๑๗ และจัดทำรายงานสถานะของหนี้สาธารณะเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อกระทรวงการคลังและคณะรัฐมนตรีตามมาตรา ๓๕ (๑)
- (๘) บริหารงบประมาณหนี้ให้สอดคล้องกับภาระหนี้ที่ครบกำหนด และแผนการบริหารหนี้สาธารณะประจำปีงบประมาณ

ข้อ ๑๓ ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐไม่ใช้เงินกู้ตามวัตถุประสงค์ ไม่ปฏิบัติตามกรอบที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติไว้ หรือไม่มีศักยภาพในการบริหารจัดการโครงการหรือแผนงาน โดยดำเนินงานล่าช้ากว่ากรอบเวลาที่กำหนดมาก หรือขัดกับข้อกำหนด ระเบียบปฏิบัติของทางราชการ ให้สำนักงานทุกแห่งไปยังหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐดังกล่าว เพื่อให้ดำเนินการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นโดยเร็ว และหากหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงินภาครัฐไม่ดำเนินการใด ๆ ให้สำนักงานรายงานคณะกรรมการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาระงับการใช้เงินกู้นั้น

- ๕ -

ข้อ ๑๔ ในกรณีที่โครงการหรือแผนงานได้ดำเนินการเสร็จแล้ว ให้ติดตาม ประเมินผล และจัดทำรายงานผลความสำเร็จของโครงการ ประกอบด้วย ความสอดคล้องของวัตถุประสงค์ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ผลกระทบของโครงการ และความยั่งยืนของโครงการ เพื่อเสนอต่อกระทรวงการคลังพร้อมกับรายงานการกู้เงินและการค้าประกันตามข้อ ๑๒ (๗)

ข้อ ๑๕ ให้สำนักงานเป็นผู้ดำเนินการเจรจาและลงนามขอรับความช่วยเหลือทางการเงินและทางวิชาการจากแหล่งเงินทุนที่ปราศจากดอกเบี้ยและค่าธรรมเนียม เช่น ธนาคารโลก และธนาคารพัฒนาเอเชีย

ข้อ ๑๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ -

ประกาศ ณ วันที่

พ.ศ.

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ภาคผนวก ข.

ตารางและสถิติข้อมูล

1. ตารางสรุปกฎหมายเกี่ยวกับการก่อหนี้สาธารณะ
2. ตารางเปรียบเทียบกฎหมายที่เกี่ยวกับการร่างพระราชบัญญัติหนี้สาธารณะ พ.ศ. 2548
3. ตารางหนี้สาธารณะคงค้าง
4. ตารางยอดหนี้สาธารณะคงค้างที่เป็นภาระซึ่งต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณ
5. ตารางยอดหนี้คงค้างที่รัฐบาลกู้โดยตรง
6. ตารางยอดหนี้คงค้างของรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลค้ำประกัน (ไม่ใช่สถาบันการเงิน)
7. ตารางยอดหนี้คงค้างของรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน (ไม่ใช่สถาบันการเงิน)
8. ตารางสรุปหนี้ต่างประเทศคงค้างแยกประเภทตามแหล่งเงินกู้
9. ตารางสรุปหนี้ต่างประเทศคงค้างแยกประเภทตามสกุลเงิน
10. ตารางหนี้ในประเทศของรัฐบาลคงค้างแยกตามประเภทหนี้
11. ตารางหนี้ในประเทศของรัฐบาลคงค้างแยกตามผู้ถือ
12. ตารางหนี้รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ
13. ตารางรายงานภาระหนี้เงินกู้ของรัฐบาลที่ครบกำหนดชำระ โดยใช้จ่ายจากเงินงบประมาณประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549
14. ตารางหนี้คงค้างของรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลรับภาระตามมติคณะรัฐมนตรี (หนี้ค้ำประกัน)

กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการก่อหนี้สาธารณะ
สรุปข้อกำหนดและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการก่อหนี้ของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ

ประเภทการกู้เงิน	ข้อจำกัดในการกู้/ค้ำประกัน	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
I. ส่วนราชการ (รัฐบาลกู้ตรง)		
1. เงินกู้จากต่างประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี - ต้องบรรจุในแผนการก่อหนี้และอยู่ภายใต้เพดานเงินกู้ฯ ประจำปี - ต้องไม่ก่อให้เกิดภาระหนี้เมื่อเทียบกับรายได้เงินตราต่างประเทศ (Debt Service Ratio) เกินกว่าร้อยละ 9 - วงเงินไม่เกิน 2 แสนล้านบาท 	<ul style="list-style-type: none"> - พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. 2519 - พระราชบัญญัติให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ. 2524 - ระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ พ.ศ. 2528 - พระราชกำหนดให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ. 2541
2. เงินกู้ในประเทศ	<ul style="list-style-type: none"> - กู้ได้ไม่เกินร้อยละ 20 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีและงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม - ไม่เกินร้อยละ 80 ของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับ 	<ul style="list-style-type: none"> - พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502 (มาตรา 9 ทวิ)

ประเภทการกู้เงิน	ข้อจำกัดในการกู้/ค่าประกัน	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
	ชำระต้นเงินกู้ - กู้ได้โดยออกค้ำเงินไม่เกิน จำนวนที่ต้องใช้ - กู้ได้ไม่เกิน 3 แสนล้านบาท - กู้ได้ไม่เกิน 5 แสนล้านบาท	- พระราชบัญญัติตั๋วเงินคลัง พ.ศ. 2487 - พระราชกำหนดให้อำนาจ กระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อเสริม สร้างความมั่นคงของระบบ สถาบันการเงิน พ.ศ. 2541 - พระราชกำหนดให้อำนาจ กระทรวงการคลังกู้เงินเพื่อช่วย เหลือกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและ พัฒนาระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2541
II. รัฐวิสาหกิจ (รัฐบาลค้ำ ประกัน)		
1. เงินกู้จากต่างประเทศ	- ต้องบรรจุในแผนการก่อหนี้ฯ และอยู่ภายใต้เพดานเงินกู้ฯประจำ ปี - ต้องไม่ก่อให้เกิดภาระหนี้เมื่อ เทียบกับรายได้เงินตราต่างประเทศ (Debt Service Ratio) เกินกว่าร้อยละ 9	- ระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ พ.ศ. 2528
1.1 เงินกู้รัฐวิสาหกิจที่เป็น บริษัทจำกัดและสถาบันการเงิน ของรัฐ - บริษัทจำกัดที่ภาครัฐมี ทุนรวมอยู่ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 70 - สถาบันการเงินของรัฐ	- ค้ำประกันเงินกู้ได้ไม่เกินร้อย ละ 10 ของงบประมาณรายจ่าย ประจำปี - ค้ำประกันได้ไม่เกิน 6 เท่า ของ เงินกองทุน - ค้ำประกันได้ไม่เกิน 4 เท่า ของ	- พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจ กระทรวงการคลังในการค้ำ ประกัน พ.ศ. 2510

ประเภทการกู้เงิน	ข้อจำกัดในการกู้/ค้ำประกัน	กฎหมายที่เกี่ยวข้อง
<p>1.2 เงินกู้รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงินและจัดตั้งโดยกฎหมายเฉพาะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ธนาคารอาคารสงเคราะห์ - ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร - ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย <p>1.3 สถาบันการเงินที่จัดตั้งโดยกฎหมายเฉพาะ</p> <ul style="list-style-type: none"> - บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย <p>1.4 รัฐวิสาหกิจที่จัดตั้งโดยกฎหมายเฉพาะ เช่น กฟผ., ปตท., รฟท., กฟน., ทศท. ฯลฯ</p> <p>2. <u>เงินกู้ในประเทศ</u></p>	<p>เงินกองทุน</p> <ul style="list-style-type: none"> - ไม่จำกัดวงเงินการค้ำประกัน - ค้ำประกันได้ 12 เท่า ของเงินกองทุน - ค้ำประกันได้ 12 เท่า ของเงินกองทุน - ค้ำประกันได้ไม่เกิน 12 เท่า ของเงินกองทุน - ไม่มีการกำหนดวงเงินค้ำประกัน แต่ต้องเป็นไปตามกรอบแผนงานโครงการที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติ และอยู่ภายใต้เพดานการกู้เงิน และแผนการก่อหนี้ฯประจำปี - ข้อจำกัดเช่นเดียวกับเงินกู้ต่างประเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> - พระราชบัญญัติจัดตั้งหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ - พระราชบัญญัติจัดตั้งของหน่วยงานรัฐวิสาหกิจนั้นๆ - ระเบียบการก่อหนี้ของประเทศ พ.ศ. 2528 - พระราชบัญญัติกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. 2510 - พระราชบัญญัติจัดตั้งหน่วยงานของรัฐวิสาหกิจนั้นๆ

ตารางเปรียบเทียบกฎหมาย
ที่เกี่ยวข้องพระราชบัญญัติหนี้สาธารณะ พ.ศ.2548

ก่อนนี้ต่างประเทศ

ชื่อกฎหมาย	วัตถุประสงค์	แหล่งเงิน	การใช้จ่าย	อำนาจ/หน้าที่ของ กค.
1. พรก. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศ เพื่อฟื้นฟูเศรษฐกิจ พ.ศ.2541	1. เพื่อการฟื้นฟูเศรษฐกิจของประเทศ 2. เพื่อการลงทุนเสริมสร้างความแข็งแกร่งหรือเสริมสภาพคล่องในภาคเศรษฐกิจที่จำเป็น (มาตรา 3 วรรคแรก)	1. สถาบันการเงินระหว่างประเทศ 2. รัฐบาลต่างประเทศ 3. สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ 4. แหล่งเงินกู้ของเอกชนในต่างประเทศ (มาตรา 3) (ต้องกระทำภายใน 31 ธ.ค. 43 มูลค่าเงินกู้ต้องไม่เกิน 2 แสนล้านบาท)	1. ให้กระทรวงการคลัง กระทรวงอื่น ทบวง กรมอื่น หรือรัฐวิสาหกิจที่ได้รับมอบหมายนำไปใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในการกู้เงินนั้น 2. ให้กระทรวงการคลังให้ผู้ก่อสถาบันการเงินที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นหรือรัฐวิสาหกิจเพื่อให้กู้ยืมต่อเพื่อเสริมสภาพคล่องในภาคเศรษฐกิจ (มาตรา 4 วรรคสอง)	1. กระทรวงการคลังโดยอนุมัติของ ครม. มีอำนาจกู้เงินในนามรัฐบาลไทย (มาตรา 3 วรรคแรก) 2. ไม่ต้องนำส่งเป็นรายได้ตามกฎหมายวิธีการงบประมาณและกฎหมายว่าด้วยการคลัง (มาตรา 4 วรรคสอง)
2. พรก. ให้อำนาจกระทรวงการคลังปรับโครงสร้างเงินกู้ต่างประเทศ พ.ศ. 2528	เพิ่มความคล่องและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารหนี้เงินกู้ ให้กระทรวงการคลังสามารถดำเนินการปรับโครงสร้างเงินกู้เดิมทั้งที่กู้จากทั้งในและต่างประเทศ (มาตรา 3)	1. สถาบันการเงินระหว่างประเทศ 2. รัฐบาลต่างประเทศ 3. สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ 4. แหล่งเงินกู้เอกชนในต่างประเทศ (มาตรา 4)	เพื่อปรับโครงสร้างเงินกู้ขยายระยะเวลาชำระหนี้หรือลดภาระหนี้เดิมโดยชำระหนี้เงินกู้ต่างประเทศของกระทรวงการคลังหรือส่วนราชการองค์การของรัฐ บริษัทจำกัดเป็นรัฐวิสาหกิจและสถาบันการเงินตามกฎหมายว่าด้วยการกำหนดอำนาจกระทรวงการคลังในการค้าประกันรายเดิม (มาตรา 3)	มีอำนาจดำเนินการกู้เงินรายใหม่ในนามรัฐบาลไทย โดยต้องได้รับอนุมัติจาก ครม.
3. พรบ. ให้อำนาจกระทรวงการคลังกู้เงินจากต่างประเทศเพื่อซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหาร พ.ศ.2524	เพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหารเพื่อป้องกันประเทศ (มาตรา 3)	1. รัฐบาลต่างประเทศ 2. สถาบันการเงินของรัฐบาลต่างประเทศ (มาตรา 3) (จำนวนเงินที่กู้เมื่อรวมกับการให้อำนาจกค. กู้เงินจากต่างประเทศ	นำไปใช้จ่ายเพื่อจัดซื้อยุทธโปกรณ์ทางทหารที่กระทรวงการคลังและกระทรวงกลาโหมร่วมกันกำหนด (มาตรา 4)	กระทรวงการคลังและกระทรวงกลาโหมกำหนดวิธีการนำไปใช้จ่าย (มาตรา 4)

ชื่อกฎหมาย	วัตถุประสงค์	แหล่งเงิน	การใช้จ่าย	อำนาจ/หน้าที่ของ กค.
		พ.ศ. 2519 ต้องไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี นั้น ๆ)		
4. พรบ. กู้เงินเพื่อป้องกันประเทศ พ.ศ. 2519	เพื่อใช้จ่ายในการป้องกันประเทศ ตาม โครงการป้องกันประเทศและโครงการ ความมั่นคงแห่งชาติ	1. รัฐบาลต่างประเทศ 2. สถาบันการเงินของรัฐบาลในต่าง ประเทศ หรือสถาบันการเงินที่รัฐบาล ต่างประเทศรับรอง (มาตรา 3) (จำนวนเงินไม่เกิน 2 หมื่นล้านบาท)	ใช้จ่ายในการป้องกันประเทศ ตาม โครงการป้องกันประเทศและโครง การความมั่นคงแห่งชาติ (มาตรา 4 วรรคสอง)	กระทรวงการคลังร่วมกับกระทรวง กลาโหม กำหนดวิธีการนำเงินไปใช้ โดยไม่ต้องนำส่งคลัง (มาตรา 4 วรรคสอง)
5. พรบ. ให้อำนาจกระทรวงการคลัง กู้เงินจากต่างประเทศ พ.ศ. 2519	เพื่อใช้จ่ายลงทุนในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมประเทศ (มาตรา 3)	1. สถาบันการเงินระหว่างประเทศ 2. รัฐบาลต่างประเทศ 3. สถาบันการเงินของรัฐบาลต่าง ประเทศ 3. แหล่งเงินกู้ของเอกชนในต่าง ประเทศ (มาตรา 3)	นำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ที่กู้โดยไม่ ต้องนำส่งเป็นรายได้ตามกฎหมายวิธี งบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงิน คงคลัง (มาตรา 4 วรรคสอง)	รมว.คลัง หรือผู้ซึ่ง รมว.คลัง มอบ

กฏหมายในประเทศ

ชื่อกฎหมาย	วัตถุประสงค์	แหล่งเงิน	การใช้จ่าย	อำนาจ/หน้าที่ของ กก.
6. พรก. ให้อำนาจกระทรวงการคลัง กู้เงินและจัดการเงินกู้เพื่อช่วยเหลือ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบ สถาบันการเงิน พ.ศ. 2541	1. เพื่อชดใช้ความเสียหายและปรับ โครงสร้างแหล่งเงินทุนของกองทุน เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบ สถาบันการเงิน 2. เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบ สถาบันการเงิน (มาตรา 3)	ในประเทศไทย (มาตรา 3) (จำนวนเงินไม่เกิน 5 แสนล้านบาท)	ใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ (มาตรา 4 วรรคท้าย) 1. เพื่อชดใช้ความเสียหายและปรับ โครงสร้างแหล่งเงินทุนของกองทุน เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบัน การเงิน	1. จัดตั้งกองทุนเพื่อการชำระคืนต้น เงินกู้ชดใช้ความเสียหายของกองทุน เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบ สถาบันการเงิน 2. หักเงินกำไรสุทธิที่ รพท. นำส่ง เป็นรายได้ตามกฎหมาย รพท. ในแต่ ละปีจำนวนไม่น้อยกว่าร้อยละเก้าสิบ และเงินรายได้จากการแปรรูปรัฐ วิสาหกิจในจำนวนตามหลักเกณฑ์ และเงื่อนไขที่ รมว. คลัง กำหนดโดย อนุมัติ ครม. เพื่อนำส่งกองทุนก่อนส่ง เป็นรายได้แผ่นดินและมีอำนาจจ่าย เงินเพื่อชำระคืนต้นเงินกู้ (มาตรา 8)
7. พรก. ให้อำนาจกระทรวงการคลัง กู้เงินเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงของ ระบบสถาบันการเงิน พ.ศ. 2541	เพื่อดำเนินการมาตรการเสริมสร้าง ความมั่นคงของระบบสถาบันการเงิน ภายในประเทศ (มาตรา 3)	ในประเทศไทย (มาตรา 3) (ต้องกระทำไม่เกินวันที่ 31 ธ.ค. 43 จำนวนไม่เกิน 3 แสนล้านบาท)	ใช้จ่ายเพื่อการดำเนินการเสริม สร้างความมั่นคงของระบบสถาบัน การเงินภายในประเทศ (มาตรา 4 วรรคสอง)	เงินที่ได้จากการกู้ไม่ต้องนำส่งเป็น รายได้ตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการ งบประมาณและกฎหมายว่าด้วยเงิน คงคลัง (มาตรา 4 วรรคสอง)
8. พรบ. เงินคงคลัง พ.ศ. 2491	เพื่อจัดระบบการควบคุมเงินแผ่นดิน ว่าด้วยเงินคงคลังให้รัดกุม	บรรดาเงินทั้งปวงที่พึงชำระให้แก่รัฐ บาล ไม่ว่าจะป็นภาษีอากร ค่าธรรมเนียม ค่าปรับ เงินกู้หรือเงินอื่นใด (มาตรา 4)		1. รมว. คลัง โดยความเห็นชอบของ คณะรัฐมนตรีมีอำนาจกำหนดข้อ บังคับเกี่ยวกับการซื้อเงินตราต่าง ประเทศ พันธบัตรของรัฐบาลต่าง ประเทศ และหลักทรัพย์ที่มั่นคงใน ต่างประเทศที่ไม่ใช่หุ้น การนำ

ชื่อกฎหมาย	วัตถุประสงค์	แหล่งเงิน	การใช้จ่าย	อำนาจ/หน้าที่ของ กค.
				<p>เงินตราต่างประเทศฝากธนาคาร รวมทั้งวิธีปฏิบัติอื่นใดที่เกี่ยวข้อง (มาตรา 7 (5))</p> <p>2. รบว.คลัง หรือผู้ซึ่งรัฐมนตรีมอบหมายมีหน้าที่เป็นผู้ส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคลังบัญชีที่ 1 (มาตรา 9)</p> <p>3. อธิบดีกรมธนารักษ์หรือผู้ที่อธิบดีกรมธนารักษ์มอบหมายและเจ้าพนักงานซึ่งรบว. คลังแต่งตั้งโดยเฉพาะเป็นผู้ลงลายมือชื่อร่วมกันส่งจ่ายเงินจากบัญชีเงินคลังบัญชีที่ 2 (มาตรา 10)</p> <p>4. รบว. คลัง มีอำนาจกำหนดข้อบังคับว่าด้วยการจ่ายเงิน การเก็บรักษาเงินและการนำทุนหรือผลกำไรเข้าบัญชีเงินคลังบัญชีที่ 1 ขององค์การใด ๆ ของรัฐบาลที่ตั้งขึ้นแล้ว ก่อนวันใช้พระราชบัญญัตินี้หรือที่จะตั้งขึ้นใหม่ (มาตรา 13)</p>
9. พรบ. วิธีการงบประมาณ พ.ศ.2502	กำหนดวิธีการงบประมาณรายรับรายจ่ายของแผ่นดิน	- ภายในประเทศ - นอกประเทศ	1) การกู้เงินกรณีตั้งรายจ่ายไว้สูงกว่ารายได้และมีการขาดดุลจริง (มาตรา 9, มาตรา 9 ทวิ)	- ในกรณีที่ตั้งงบประมาณรายจ่ายขาดดุลและเฉพาะในกรณีที่ประมาณการรายรับ (Receipt) ที่ตั้งไว้หรือคาดว่าจะเก็บได้มีจำนวนต่ำกว่างบประมาณรายจ่ายทั้งสิ้นที่ขอตั้ง ซึ่งเป็นการจัดทำงบประมาณประจำปีแบบขาดดุล (deficit Budget) และ

ชื่อกฎหมาย	วัตถุประสงค์	แหล่งเงิน	การใช้จ่าย	อำนาจ/หน้าที่ของ กค.
			<p>2) การนำเงินรายได้แผ่นดินส่งคลังแผ่นดิน (มาตรา 4)</p> <p>3) ข้อยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลังกรณีเป็นเงินช่วยเหลือหรือเงินกู้จากต่างประเทศ</p>	<p>หาก พรบ. งบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้นได้ใช้บังคับแล้ว ถ้ารายจ่ายยังสูงกว่ารายได้ ก็ให้กระทรวงการคลังมีอำนาจกู้ยืมเงินได้ตามความจำเป็น แต่ในปีหนึ่ง จะต้องไม่เกิน 20% ของงบประมาณรายจ่ายประจำปีกับอีกไม่เกิน 80% ของงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับชำระคืนเงินกู้ (มาตรา 9 , มาตรา 9 ทวิ)</p> <p>- บรรดาเงินที่ส่วนราชการได้รับเป็นกรรมสิทธิ์ไม่ว่าจะได้รับตามกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับหรือได้รับชำระตามอำนาจหน้าที่หรือสัญญาหรือได้รับจากการใช้ทรัพย์สินหรือเก็บคอกผลจากทรัพย์สินของราชการ ให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินนั้น นำส่งคลังตามระเบียบหรือข้อบังคับที่ ร.ม.ว. คลังกำหนดเว้นแต่กฎหมายกำหนดเป็นอย่างอื่น (มาตรา 4)</p> <p>- ในกรณีส่วนราชการได้รับเงินตามโครงการช่วยเหลือหรือร่วมมือกับรัฐบาลต่างประเทศองค์การสหประชาชาติทบวงการชำนัญพิเศษแห่งสหประชาชาติ องค์การระหว่างประเทศอื่นใดหรือบุคคลใดไม่ว่าจะเป็นเงินให้</p>

ชื่อกฎหมาย	วัตถุประสงค์	แหล่งเงิน	การใช้จ่าย	อำนาจ/หน้าที่ของ กค.
			<p>4) ข้อยกเว้นไม่ต้องนำส่งคลัง กรณีที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังอนุญาต</p>	<p>ผู้หรือให้เปล่า รวมทั้งเงินที่ส่วนราชการได้รับสืบเนื่องจากโครงการช่วยเหลือหรือร่วมมือเช่นว่านั้น รวมว. คลัง จะกำหนดเป็นอย่างอื่น โดยไม่ต้องนำส่งคลังก็ได้ (มาตรา 24 วรรคสาม)</p> <p>- รัฐมนตรีจะอนุญาตให้ส่วนราชการที่ได้รับเงินในกรณีต่อไปนี้ นำเงินไปใช้จ่าย โดยไม่ต้องนำส่งคลังก็ได้ คือ</p> <p>(1) เงินที่ได้รับในลักษณะค่าชดเชย ความเสียหาย หรือสิ้นเปลืองแห่งทรัพย์สินและจำเป็นต้องจ่ายเพื่อบูรณะทรัพย์สินหรือจัดให้ได้ทรัพย์สินคืนมา</p> <p>(2) เงินรายรับของส่วนราชการที่เป็นสถานพยาบาล สถานศึกษาหรือสถานอื่นใดที่อำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะประโยชน์หรือประชาสงเคราะห์</p> <p>(3) เงินที่ได้รับในลักษณะผลพลอยได้จากการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่</p> <p>(4) เงินที่ได้รับจากการจำหน่ายหุ้นในนิติบุคคลเพื่อนำไปซื้อหุ้นในนิติบุคคลอื่น</p> <p>รายจ่ายเงินตาม (2) และ (3) ต้องเป็นไปตามระเบียบที่ได้รับอนุมัติจากรัฐมนตรี</p>

ชื่อกฎหมาย	วัตถุประสงค์	แหล่งเงิน	การใช้จ่าย	อำนาจ/หน้าที่ของ กก.
				จากรัฐมนตรีและผู้อำนวยการส่วน การจำหน่ายหุ้นและการซื้อหุ้นตาม (4) ต้องเป็นไปตามระเบียบของ กระทรวงการคลังที่ได้รับอนุมัติจาก กรม.
10. พรบ.ตัวเงินค้ำ พ.ศ.2487	ให้รัฐบาลกู้เงิน โดยวิธีการออกตั๋วเงิน ค้ำ	- ภายในประเทศ - นอกประเทศ	- การกำหนดดอกเบี้ย - การกู้เงินเพื่อใช้เงินตามตั๋วเงิน - การมอบหมายให้ธนาคารแห่ง ประเทศไทยออกและจัดการตั๋วเงินค้ำ	-ร.ม.ว. คลัง มีอำนาจกู้เงินทั้งหมดหรือ บางส่วน โดยการออกตั๋วเงินค้ำตาม วิธีการ ข้อกำหนด และเงื่อนไขซึ่งรัฐ มนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา 3) -ร.ม.ว.คลัง กำหนดเป็นคราวๆ (มาตรา 6) -ร.ม.ว.คลัง กู้ได้โดยออกตั๋วเงินค้ำ (มาตรา 8) - ร.ม.ว.คลัง จะมอบหมายให้ธนาคาร แห่งประเทศไทยออกและจัดการตั๋วเงิน ค้ำแทนได้

กฎหมายเกี่ยวกับการค้ำประกันเงินกู้

ชื่อกฎหมาย	วัตถุประสงค์	แหล่งเงิน	การใช้จ่าย	อำนาจ/หน้าที่ของ กค.
11. พรบ.อำนาจกระทรวงการคลังในการค้ำประกัน พ.ศ. 2510	เพื่อให้กระทรวงการคลังมีอำนาจในการค้ำประกันหนี้ของส่วนราชการ องค์การของรัฐ บริษัทจำกัดที่เป็น รัฐวิสาหกิจ และสถาบันการเงิน (มาตรา 4 วรรคแรก)			กระทรวงการคลังจะค้ำประกันเกินกว่าจำนวนหนี้ดังต่อไปนี้ ในขณะที่ก่อนนี้ผูกพันไม่ได้ <ol style="list-style-type: none"> 1. หนี้ของเงินกองทุนของบริษัท จำกัดที่เป็นรัฐวิสาหกิจ 2. หนี้ของเงินกองทุนของสถาบันการเงิน 3. การค้ำประกันตามข้อ 1 และหรือ 2 ในปีงบประมาณหนึ่งต้องไม่เกินร้อยละสิบของงบประมาณตามกฎหมายงบประมาณ (มาตรา 5)

กฎหมายเกี่ยวกับการค้าประกันเงินกู้

ชื่อกฎหมาย	วัตถุประสงค์	แหล่งเงิน	การใช้จ่าย	อำนาจ/หน้าที่ของ กค.
12. ระเบียบการกอหนึ่ของประเทศ พ.สง2528	เพื่อเป็นการกอหนึ่ของประเทศ โดยมี คณะกรรมการนโยบายหนึ่ของประเทศเป็นผู้เสนอแนะนโยบายแผนงานและจัดทำตามแผนงานนั้น	-	เพื่อใช้จ่ายตามแผนการกอหนึ่ที่ได้ กำหนดขึ้นของทั้งส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจ	1. มีหน้าที่ในการดำเนินการเพื่อ 1) พิจารณาแหล่งเงินกู้ 2) เสรจรายละเอียคของสัญญาู้เงินและสัญญาค้ำประกัน 3) ให้มีการปฏิบัติตามเงื่อนไขของสัญญาู้เงินและสัญญาค้ำประกัน 2. อำนาจหน้าที่ในการพิจารณาการู้เงินในประเทศของส่วนราชการ/รัฐวิสาหกิจในสวนที่มีใช้เงินสมทบ 3. ในการพิจารณาแหล่งเงินกู้ให้กระทรวงการคลังพิจารณาเงื่อนไขการู้เงินหรือการค้าประกันให้กรมพิจารณาอนุมัติก่อนลงนาม
13. ระเบียบกระทรวงคลังว่าด้วย การจำหน่ายหุ้นของส่วนราชการ พ.สง2535	เพื่อให้การจำหน่ายหุ้นและซื้อหุ้นของ ส่วนราชการเป็นตามระเบียบแนว ทางเดียวกัน โดยออกมารองรับ มาตรา 24 วรรคห้า แห่งพระราช บัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. 2502	เงินที่ได้จากการจำหน่ายหุ้นให้นำม ฝากไว้กับกระทรวงการคลัง โดยเปิด บัญชีเงินฝากเรียกว่าบัญชีเงินฝาก เพื่อการซื้อหุ้น	เงินในบัญชีเงินฝากเพื่อการซื้อหุ้นใน กรมต่อไปนี้ 1. เพื่อการซื้อหุ้น 2. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการจำหน่ายหุ้นหรือซื้อหุ้น 3. เพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการจ้างที่ ปรีกษาทางการเงินที่รัฐมนตรีอนุมัติ 4. นำส่งเป็นรายได้แผ่นดินตามที่ รัฐมนตรีกำหนด	ดูแลการจำหน่ายและซื้อหุ้นของส่วน ราชการให้เป็นไปตามระเบียบ

ตารางที่ 1 หนี้สาธารณะคงค้าง ณ วันที่ 31 มกราคม 2549 และวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

หน่วย: ล้านบาท

	ม.ค. 2548 (3)	ร้อยละ ของ GDP (2)	ก.พ. 2549 (3)	ร้อยละ ของ GDP (4)	เพิ่ม/(ลด) (3)-(1)
1. หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง (1.1 + 1.2)	1,883,445.26	24.22	1,903,435.49	24.47	19,990.23
1.1 หนี้ต่างประเทศ	227,777.08		230,113.51		2,336.43
(ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	(5,832.02)		(5,860.24)		28.22
1.2 หนี้ในประเทศ	1,655,668.18		1,673,321.98		17,653.80
-เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุลเงินงบประมาณ	548,200.28		556,200.28		8,000.00
- ระยะสั้น (ตัวเงินค้ำ)	243,000.00		243,000.00		
- ระยะยาว (พันธบัตรและตราสารหนี้อื่น)	305,200.28		313,200.28		8,000.00
-เงินกู้ชดเชยความเสียหายให้แก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟู	1,036,263.90		1,045,917.70		9,653.80
- FIDF 1	463,276.00		463,276.00		-
- FIDF 3	572,987.90		582,641.70		9,653.80
-เงินกู้ตามโครงการช่วยเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2	43,704.00		43,704.00		-
-เงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศ	27,500.00		27,500.00		-
2. หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่ไม่เป็นสถาบันการเงิน (2.1 + 2.2)	1,007,419.18	12.95	1,004,945.41	12.92	(2,473.77)
2.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน	583,154.37		580,139.53		(3,014.84)
-หนี้ต่างประเทศ	219,546.38		222,998.31		3,451.93
(ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	(5,621.28)		(5,679.04)		57.76
-หนี้ในประเทศ	363,607.99		357,141.22		(6,466.77)
2.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	424,264.81		424,805.88		541.07
-หนี้ต่างประเทศ	112,067.60		111,939.57		(128.03)
(ล้านเหรียญสหรัฐฯ)	(2,869.39)		(2,850.74)		(18.65)
-หนี้ในประเทศ	312,197.21		312,866.31		669.10
3. หนี้สินของกองทุนเพื่อการฟื้นฟู (3.1+3.2)	352,538.62	4.53	333,085.23	4.28	(19,453.39)
3.1 หนี้ที่รัฐบาลค้ำประกัน (FIDF2)	20,000.00		20,000.00		-
3.2 หนี้ที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน	332,538.62		313,085.23		(19,453.39)
รวม (1+2+3)	3,243,403.06	41.70	3,241,466.13	41.68	(1,936.93)
อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อเหรียญสหรัฐฯ(อัตรากลาง ณ วันทำการสุดท้ายของเดือน)	39.0563		39.2669		
ประมาณการ GDP	7,777,700.00				

หมายเหตุ:

1. ประมาณการ GDP ปี 2549 เท่ากับ 7,777.7 พันล้านบาท (สศช. ณ 6 มี.ค. 49)
2. อัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศของธนาคารแห่งประเทศไทย เป็นอัตราเฉลี่ยระหว่างอัตราซื้อและขาย
3. การเพิ่ม/ลดของหนี้ต่างประเทศ ไม่สามารถดูกับอัตราแลกเปลี่ยนในเดือนปัจจุบันหรือเดือนที่ผ่านมาได้โดยตรง เนื่องจากเป็นผลของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศหลายสกุลเทียบกับเงินเหรียญสหรัฐฯ และผลของอัตราแลกเปลี่ยนเงินเหรียญสหรัฐฯ เทียบกับเงินบาท ในช่วงเวลาที่จัดทำรายงานในแต่ละเดือน
4. ตัวเลขในตารางเป็นตัวเลขเบื้องต้น (Preliminary)

ตารางที่ 2 ยอดหนี้คงค้างที่เป็นภาระซึ่งต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณ ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

หน่วย : ล้านบาท

หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรง		1,903,435.49
หัก หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรงแล้วให้รัฐวิสาหกิจกู้ต่อ		36,217.67
หัก ยอดหนี้คงค้างของพันธบัตรตามโครงการช่วยเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่ 1 และ 2		43,704.00
หนี้ที่รัฐบาลกู้โดยตรงสุทธิ		1,823,513.82
บวก หนี้ของรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลรับภาระแทนตามมติ ครม		71,316.570
- กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ	30,492.14	
- รัฐวิสาหกิจ		
- หนี้ต่างประเทศ	2,520.13	
- หนี้ในประเทศ	38,304.30	
ยอดหนี้เงินกู้คงค้างที่เป็นภาระงบประมาณ		1,894,830.39
ยอดหนี้เงินกู้คงค้างที่เป็นภาระงบประมาณต่อ GDP		24.36

หมายเหตุ: ประมาณการ GDP ปี 2548 เท่ากับ 7,777.7 พันล้านบาท (จากสศช. ณ 6 มี.ค. 48)

ตารางที่ 3 ยอดหนี้คงค้างที่รัฐบาลกู้โดยตรง ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

หนี้ต่างประเทศ	ล้านเหรียญสหรัฐฯ	ล้านบาท
1. ยอดหนี้ต่างประเทศคงค้าง ณ วันที่ 31 มกราคม 2549	5,832.02	
การเปลี่ยนแปลงเพิ่ม (ลด) ระหว่างเดือน	28.22	
+ เบิกจ่ายในเดือนกุมภาพันธ์ 2549	210.71	8,273.86
- ชำระคืนต้นเงินกู้เดือนกุมภาพันธ์ 2549	209.81	385.28
+/- ผลจากอัตราแลกเปลี่ยน *	27.33	
2. ยอดหนี้ต่างประเทศคงค้าง ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549	5,860.24	230,113.51
อัตราแลกเปลี่ยน บาทต่อเหรียญสหรัฐฯ (อัตรากลาง ณ วันทำการสุดท้ายของเดือน)	39.2669	
หนี้ในประเทศ	ล้านบาท	ล้านบาท
1. ยอดหนี้ในประเทศคงค้าง ณ วันที่ 31 มกราคม 2549		1,655,668.18
การเปลี่ยนแปลงเพิ่ม (ลด) ระหว่างเดือน		17,653.80
+ เบิกจ่ายในเดือนกุมภาพันธ์ 2549	93,653.80	
- ชำระคืนต้นเงินกู้เดือนกุมภาพันธ์ 2549	76,000.00	
+/- ผลจากอัตราแลกเปลี่ยน *	(0.0)	
2. ยอดหนี้ในประเทศคงค้าง ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549		1,673,321.98

หมายเหตุ: * เป็นผลต่างทางบัญชีที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยน

ตารางที่ 3.1 ยอดหนี้คงค้างของรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลค้ำประกัน (ไม่ใช่สถาบันการเงิน) ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

หนี้ต่างประเทศ	ล้านเหรียญสหรัฐฯ	ล้านบาท
1. ยอดหนี้ต่างประเทศคงค้าง ณ วันที่ 31 มกราคม 2549	5,621.28	
การเปลี่ยนแปลงเพิ่ม (ลด) ระหว่างเดือน	57.76	
+ เบิกจ่ายในเดือนกุมภาพันธ์ 2549	28.23	1,108.66
- ชำระคืนต้นเงินกู้เดือนกุมภาพันธ์ 2549	19.80	777.60
+/- ผลจากอัตราแลกเปลี่ยน *	49.33	
2. ยอดหนี้ต่างประเทศคงค้าง ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549	5,679.04	222,998.31
อัตราแลกเปลี่ยน บาทต่อเหรียญสหรัฐฯ (อัตรากลาง ณ วันทำการสุดท้ายของเดือน)	39.2669	
หนี้ในประเทศ	ล้านบาท	ล้านบาท
1. ยอดหนี้ในประเทศคงค้าง ณ วันที่ 31 มกราคม 2549		363,607.99
การเปลี่ยนแปลงเพิ่ม (ลด) ระหว่างเดือน		(6,466.77)
+ เบิกจ่ายในเดือนกุมภาพันธ์ 2549	1,834.38	
- ชำระคืนต้นเงินกู้เดือนกุมภาพันธ์ 2549	8,301.15	
+/- ปรับปรุงตัวเลขยอดยกมาจากเดือน กันยายน 2548	0.00	
2. ยอดหนี้ในประเทศคงค้าง ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549		357,141.22

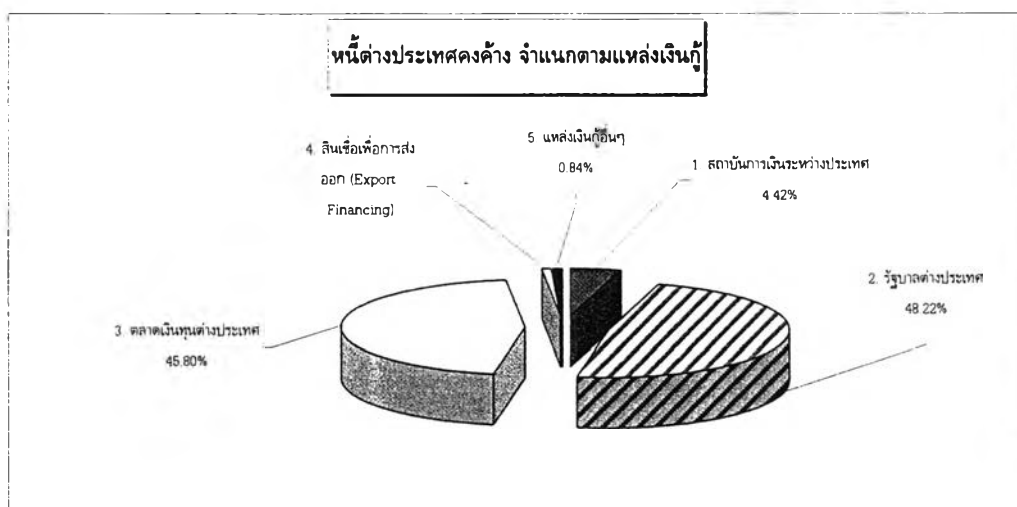
ตารางที่ 3.2 ยอดหนี้คงค้างของรัฐวิสาหกิจที่รัฐบาลไม่ค้ำประกัน (ไม่ใช่สถาบันการเงิน) ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

หนี้ต่างประเทศ	ล้านเหรียญสหรัฐฯ	ล้านบาท
1. ยอดหนี้ต่างประเทศคงค้าง ณ วันที่ 31 มกราคม 2549	2,869.39	
การเปลี่ยนแปลงเพิ่ม (ลด) ระหว่างเดือน	(18.65)	
+ เบิกจ่ายในเดือนกุมภาพันธ์ 2549	-	
- ชำระคืนต้นเงินกู้เดือนกุมภาพันธ์ 2549	7.50	294.57
+/- ผลจากอัตราแลกเปลี่ยน *	(11.15)	
2. ยอดหนี้ต่างประเทศคงค้าง ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549	2,850.74	111,939.57
อัตราแลกเปลี่ยน บาทต่อเหรียญสหรัฐฯ (อัตรากลาง ณ วันทำการสุดท้ายของเดือน)	39.2669	
หนี้ในประเทศ	ล้านบาท	ล้านบาท
1. ยอดหนี้ในประเทศคงค้าง ณ วันที่ 31 มกราคม 2549		312,197.21
การเปลี่ยนแปลงเพิ่ม (ลด) ระหว่างเดือน		669.10
+ เบิกจ่ายในเดือนกุมภาพันธ์ 2549	8,296.89	
- ชำระคืนต้นเงินกู้เดือนกุมภาพันธ์ 2549	7,627.78	
+/- ปรับปรุงตัวเลขยอดยกมาจากเดือน กันยายน 2548	0.0	
2. ยอดหนี้ในประเทศคงค้าง ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549		312,866.31

ตารางที่ 4 สรุปรหัสที่ต่างประเทศคงค้างแยกประเภทตามแหล่งเงินทุน ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

หน่วย : ล้านบาทสหรัฐ

แหล่งเงินทุน	กู้โดยตรง		ค้ำประกัน		ไม่ค้ำประกัน		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
1. สถาบันการเงินระหว่างประเทศ	648.49	11.07	28.18	0.45	-	-	676.67	4.42
1.1 ธนาคารโลก (IBRD)	462.32	7.89	-	-	-	-	462.32	3.02
1.2 ธนาคารพัฒนาเอเชีย (ADB)	186.17	3.18	28.18	0.45	-	-	214.35	1.40
2. รัฐบาลต่างประเทศ	1,934.16	33.00	5,439.95	87.72	-	-	7,374.11	48.22
2.1 รัฐบาลสหรัฐอเมริกา (AID)	57.83	0.99	4.00	0.06	-	-	61.83	0.40
2.2 ธนาคารเพื่อความร่วมมือระหว่างประเทศแห่งญี่ปุ่น (JBIC)	1,785.51	30.47	5,256.34	84.76	-	-	7,041.85	46.05
2.3 สถาบันเครดิตเพื่อการบูรณะและพัฒนาแห่งสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมัน (KfW)	51.09	0.87	155.76	2.51	-	-	206.85	1.35
2.4 อื่นๆ	39.73	0.68	23.85	0.41	-	-	63.58	0.42
3. ตลาดเงินทุนต่างประเทศ	3,216.35	54.88	557.63	8.99	3,230.40	99.99	7,004.38	45.80
3.1 Syndication (Including swap agreement)	578.78	9.88	257.63	4.15	864.78	26.77	1,701.19	11.12
3.2 Bonds, Notes, MTN, FRN	2,637.57	45.01	300.00	4.84	658.16	20.37	3,595.73	23.51
3.3 Asset Base Financing	-	-	-	-	1,707.46	52.85	1,707.46	11.17
3.4 Euro Commercial Paper	-	-	-	-	-	-	-	-
4. สินเชื่อเพื่อการส่งออก (Export Financing)	61.24	1.05	47.92	0.77	0.33	0.01	109.49	0.72
4.1 Supplier's Credit	-	-	-	-	-	-	-	-
4.2 Buyer's Credit	-	-	7.88	0.13	-	-	7.88	0.05
4.3 Bank's Credit	61.24	1.05	40.04	0.65	0.33	0.01	101.61	0.66
5. แหล่งเงินทุนอื่นๆ	-	-	127.90	2.06	-	-	127.90	0.84
รวม	5,860.24	100.00	6,201.58	100.00	3,230.73	100.00	15,292.55	100.00

หมายเหตุ:

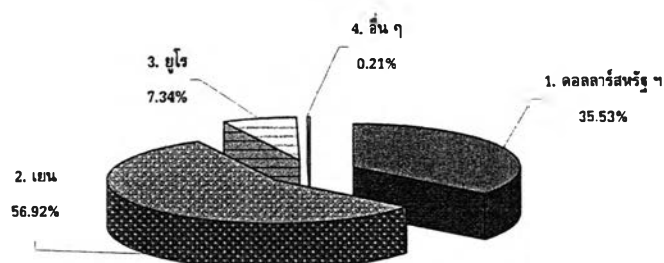
- 1 ตัวเลขหนี้ของรัฐบาลทั้งที่รัฐบาลค้ำประกันและไม่ค้ำประกันเป็นตัวเลขของรัฐบาลทั้งที่ไม่ใช่สถาบันการเงินและสถาบันการเงิน

ตารางที่ 5 สรุปหนี้ต่างประเทศคงค้างแยกประเภทตามสกุลเงิน ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

หน่วย : ล้านบาทสหรัฐ

สกุลเงิน	กู้โดยตรง		ค้ำประกัน		ไม่ค้ำประกัน		รวมทั้งสิ้น	
	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ	จำนวนเงิน	ร้อยละ
1 ดอลลาร์สหรัฐ ฯ	3,185.69	54.36	509.58	8.22	1,738.22	53.80	5,433.49	35.53
2 เยน	2,587.87	44.16	5,451.55	87.91	664.97	20.58	8,704.39	56.92
3 ยูโร	66.89	1.14	228.59	3.69	827.54	25.61	1,123.02	7.34
4 อื่น ๆ	19.79	0.34	11.86	0.19	-	-	31.65	0.21
รวม	5,860.24	100.00	6,201.58	100.00	3,230.73	100.00	15,292.55	100.00

หนี้ต่างประเทศคงค้างแยกตามสกุลเงิน

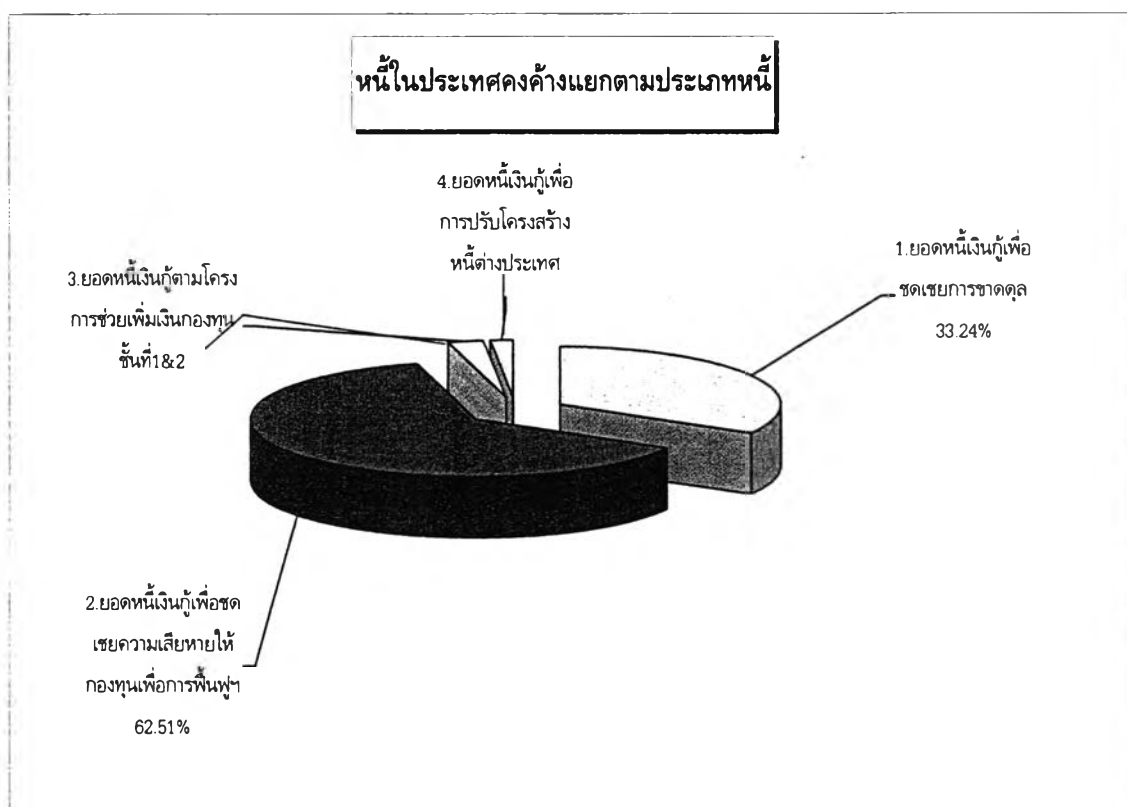

หมายเหตุ:

- ตัวเลขหนี้ของรัฐบาลทั้งที่รัฐบาลค้ำประกันและไม่ค้ำประกันเป็นตัวเลขของรัฐบาลทั้งที่ไม่ใช่สถาบันการเงินและสถาบันการเงิน

ตารางที่ 6 หนี้ในประเทศของรัฐบาลคงค้างแยกตามประเภทหนี้ ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

ประเภทหนี้	หนี้คงค้าง (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)
1. ยอดหนี้เงินกู้เพื่อชดเชยการขาดดุล	556,200.28	33.24
2. ยอดหนี้เงินกู้เพื่อชดเชยความเสียหายให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ	1,045,917.70	62.51
3. ยอดหนี้เงินกู้ตามโครงการช่วยเหลือเพิ่มเงินกองทุนชั้นที่1&2	43,704.00	2.61
4. ยอดหนี้เงินกู้เพื่อการปรับโครงสร้างหนี้ต่างประเทศ	27,500.00	1.64
รวม	1,673,321.98	100.00

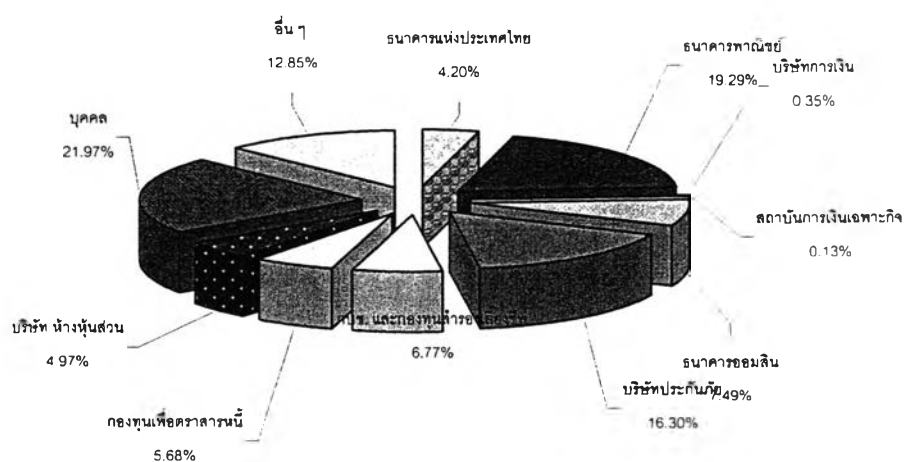

ตารางที่ 7 หนี้ในประเทศของรัฐบาลคงค้างแยกตามผู้ถือ ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

ลำดับที่	ประเภทผู้ถือ	หนี้คงค้าง (ล้านบาท)	สัดส่วน (ร้อยละ)
1	ธนาคารแห่งประเทศไทย	70,314.1	4.20
2	ธนาคารพาณิชย์	322,723.4	19.29
3	บริษัทการเงิน	5,927.4	0.35
4	สถาบันการเงินเฉพาะกิจ	2,134.8	0.13
5	ธนาคารออมสิน	125,313.7	7.49
6	บริษัทประกันภัย	272,781.1	16.30
7	กบข. และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ	113,343.9	6.77
8	กองทุนเพื่อตราสารหนี้	95,063.5	5.68
9	บริษัท ห้างหุ้นส่วน	83,117.6	4.97
10	บุคคล	367,615.7	21.97
11	อื่น ๆ	214,986.8	12.85
	รวม	1,673,322.0	100.00

หมายเหตุ: สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะได้นำข้อมูลการจำแนกหนี้ในประเทศคงค้างตามผู้ถือได้มาจากธนาคารแห่งประเทศไทย โดยนำมาปรับแก้ให้เหมาะสมกับการนำเสนอในตารางที่ 7

หนี้ในประเทศของรัฐบาลคงค้างแยกตามผู้ถือ

ตารางที่ 8 หนี้รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ องค์การมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

หน่วย : ล้านบาท

ลำดับ	หน่วยงาน	หนี้ในประเทศ		หนี้ต่างประเทศ		รวม		รวมทั้งสิ้น
		ค่าประกัน	ไม่ค่าประกัน	ค่าประกัน	ไม่ค่าประกัน	ค่าประกัน	ไม่ค่าประกัน	
1. รัฐวิสาหกิจที่ไม่ใช่สวทวิสาหกิจ								
1	AERO บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด	-	3,631.22	-	-	-	3,631.22	3,631.22
2	BMTA องค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพ	30,822.54	-	-	-	30,822.54	-	30,822.54
3	BPC บริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	-	13,465.96	-	-	-	13,465.96	13,465.96
4	CAT บริษัท กสท โทรคมนาคม จำกัด (มหาชน)	-	-	-	-	-	-	-
5	CATC สถาบันการบินพลเรือน	-	243.35	-	-	-	243.35	243.35
6	DPO องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย	160.65	200.44	-	-	160.65	200.44	361.09
7	EGAT บริษัท กฟผ. จำกัด (มหาชน)	45,270.03	14,900.00	42,300.40	-	87,570.43	14,900.00	102,470.43
8	ETA การทางพิเศษแห่งประเทศไทย	86,856.59	-	-	-	86,856.59	-	86,856.59
9	ETO องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์	76.58	0.34	-	-	76.58	0.34	76.92
10	FIO องค์การอุตสาหกรรมป่าไม้	-	562.24	-	-	-	562.24	562.24
11	IEAT การนิคมอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	-	2,000.00	26.23	-	26.23	2,000.00	2,026.23
12	KCS บริษัท กรุงเทพ คอมพิวเตอร์ เซอร์วิส จำกัด	-	2,729.70	-	-	-	2,729.70	2,729.70
13	KGS บริษัท กรุงเทพธุรกิจบริการ จำกัด	-	60.00	-	-	-	60.00	60.00
14	MEA การไฟฟ้าผานนครหลวง	6,000.00	25,119.67	547.65	-	6,547.65	25,119.67	31,667.32
15	MOFF องค์การตลาดเพื่อเกษตรกร	4,631.59	-	-	-	4,631.59	-	4,631.59
16	MRTA การรถไฟฟ้านครหลวงแห่งประเทศไทย	10,379.97	-	70,991.40	-	81,371.37	-	81,371.37
17	MWWA การประปานครหลวง	6,208.80	13,160.00	3,726.78	-	9,935.58	13,180.00	23,115.58
18	NBIA บริษัท ท่าอากาศยานสากลกรุงเทพแห่งใหม่ จำกัด	-	-	55,985.98	-	55,985.98	-	55,985.98
19	NHA การเคหะแห่งชาติ	11,800.00	20,441.66	157.07	-	11,957.07	20,441.66	32,398.73
20	PAT การท่าเรือแห่งประเทศไทย	1,350.00	-	-	-	1,350.00	-	1,360.00
21	PEA การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค	6,980.00	38,415.43	22,390.09	-	29,370.09	38,415.43	67,785.52
22	PEPC บริษัท ปตท.สำรวจและผลิตปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน)	-	2,500.00	-	7,589.40	-	10,089.40	10,089.40
23	PEPI บริษัท ปตท.สผ. อินเทอร์เน็ตเซ็นทรัล จำกัด	-	-	-	7,853.38	-	7,853.38	7,853.38
24	PTT บริษัท ปตท. จำกัด (มหาชน)	52,400.00	65,118.00	2,949.30	29,450.18	55,349.30	94,568.18	149,917.48
25	PWWA การประปาสวณภูมิภาค	6,850.00	5,300.00	-	-	6,850.00	5,300.00	12,150.00
26	REO องค์การสวนยาง	8,420.83	57.34	-	-	8,420.83	57.34	8,478.17
27	SRT การรถไฟแห่งประเทศไทย	37,429.05	-	14,482.47	-	51,911.52	-	51,911.52
28	TBO องค์การเบตเตอร์	-	-	-	-	-	-	-
29	THAI บริษัท การบินไทย จำกัด (มหาชน)	300.00	44,725.00	-	67,046.61	300.00	111,771.61	112,071.61
30	TOT บริษัท ทศท. คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)	-	-	9,440.93	-	9,440.93	-	9,440.93
31	TTO องค์การฟอกหนัง	52.46	20.12	-	-	52.46	20.12	72.58
31	TTPC บริษัท ไม้ไผ่ไทย จำกัด	-	1,795.84	-	-	-	1,795.84	1,795.84
32	DAD บริษัท ชนารักษ์พัฒนาสินทรัพย์ จำกัด (ชพส.)	-	-	-	-	-	-	-
	รวม	315,989.09	254,466.31	222,998.31	111,939.57	538,987.40	366,405.88	905,393.28
2. องค์การมหาชน								
1	EFPO สถาบันบริหารกองทุนพลังงาน	10,660.00	58,400.00	-	-	10,660.00	58,400.00	69,060.00
2	VF กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ(*)	30,492.14	-	-	-	30,492.14	-	30,492.14
	รวม	41,152.14	58,400.00	-	-	41,152.14	58,400.00	99,552.14
3. หน่วยงานอื่นของรัฐ								
1	FIDF กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน	20,000.00	313,085.23	-	-	20,000.00	313,085.23	333,085.23
	รวม	20,000.00	313,085.23	-	-	20,000.00	313,085.23	333,085.23

ตารางที่ 8 หนี้รัฐวิสาหกิจ สถาบันการเงินเฉพาะกิจ องค์กรมหาชน และหน่วยงานอื่นของรัฐ ณ วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2549

หน่วย : ล้านบาท

ลำดับ	หน่วยงาน	หนี้ในประเทศ		หนี้ต่างประเทศ		รวม		
		ค่าประกัน	ไม่ค่าประกัน	ค่าประกัน	ไม่ค่าประกัน	ค่าประกัน	ไม่ค่าประกัน	รวมทั้งสิ้น
๑. รัฐวิสาหกิจที่เป็นสถาบันการเงิน/สถาบันการเงินเฉพาะกิจ								
1	AMC บริษัทบริหารสินทรัพย์สถาบันการเงิน	-	-	-	-	-	-	-
2	BAAC ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร	3,391.38	603.35	6,789.96	3,479.29	10,181.34	4,082.64	14,263.98
3	EIBT ธนาคารเพื่อการส่งออกและนำเข้าแห่งประเทศไทย	432.84	41,133.00	-	3,141.35	432.84	44,274.35	44,707.19
4	GHB ธนาคารอาคารสงเคราะห์	90,760.48	500.00	-	-	90,760.48	500.00	91,260.48
5	GOSB ธนาคารออมสิน	-	-	-	-	-	-	-
6	IFCT บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย	3,772.66	18,709.29	13,728.84	4,260.20	17,501.50	22,969.49	40,470.99
7	KTB ธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน)	-	-	-	4,040.56	-	4,040.56	4,040.56
8	MLSW สำนักงานธนาคารกรุงเทพ	286.00	1,581.94	-	-	286.00	1,581.94	1,867.94
9	RAM บริษัท บริหารสินทรัพย์รัตนสิน จำกัด	-	34,179.41	-	-	-	34,179.41	34,179.41
10	SAM บริษัท บริหารสินทรัพย์สุขุมวิท จำกัด	-	450,231.32	-	-	-	450,231.32	450,231.32
11	SIPC ธนาคารพัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมแห่งประเทศไทย	1,000.00	26,123.82	-	-	1,000.00	26,123.82	27,123.82
12	SMC บริษัทตลาดรองสินเชื่อที่อยู่อาศัย	-	3,710.71	-	-	-	3,710.71	3,710.71
	รวม	99,643.36	576,772.84	20,518.80	14,921.41	120,162.16	591,694.25	711,856.41
	รวมทั้งสิ้น	476,784.59	1,202,724.38	243,517.10	126,860.98	720,301.69	1,329,585.36	2,049,887.05
	หัก ยอดหนี้ SAM ที่ FIDF ได้ชำระค่างวดแล้ว **	-	382,627.53	-	-	-	382,627.53	382,627.53
	ยอดหนี้ RAM ที่ FIDF ได้ชำระค่างวดแล้ว **	-	34,179.41	-	-	-	34,179.41	34,179.41
	ยอดหนี้ของ IFCT ในส่วนที่ กค.ไม่ได้ค้ำประกัน	-	18,709.29	-	4,260.20	-	22,969.49	22,969.49
	จะคงเหลือยอดหนี้ทั้งสิ้น	476,784.59	767,208.15	243,517.10	122,600.78	720,301.69	889,808.93	1,610,110.62

อัตราแลกเปลี่ยนบาทต่อเหรียญสหรัฐ (อัตรากลาง ณ วันที่ทำกรสุดท้ายของเดือน)

39.2669

* รัฐบาลตั้งงบประมาณชำระคืนเงินต้นและดอกเบี้ย

** เปลี่ยนสถานะเจ้าหนี้จาก KTB และ UOBR เป็น FIDF ซึ่งถือเป็นส่วนหนึ่งของหนี้สิน FIDF และได้นับรวมอยู่ในหนี้สาธารณะแล้ว

ตารางที่ 9 รายงานภาระหนี้เงินกู้ของรัฐบาลที่ครบกำหนดชำระโดยใช้จ่ายจากเงินงบประมาณ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2549

หน่วย : ล้านบาท

รายการ	งบประมาณที่ได้รับ	ต.ค.48	พ.ย.48	ธ.ค.48	ม.ค.49	ก.พ.49	มี.ค.49	เม.ย.49	พ.ค.49	มิ.ย.49	ก.ค.49	ส.ค.49	ก.ย.49
1. งบชำระหนี้ในประเทศ													
- ต้นเงิน	19,140.41	-	0.00	-	5,000.00	-							
- ดอกเบี้ย	87,597.68	6,073.20	4,387.11	6,175.54	5,205.90	5,735.90							
- ค่าธรรมเนียม	109.75	0.26	2.25	2.10	115.29	2.00							
รวม	106,847.84	6,073.46	4,389.36	6,177.64	10,321.19	5,737.90	-	-	-	-	-	-	-
2. งบชำระหนี้ต่างประเทศ													
- ต้นเงิน	15,337.90	351.32	945.59	600.90	4,120.63	400.35							
- ดอกเบี้ย	8,623.74	426.50	1,599.68	289.49	256.10	120.78							
- ค่าธรรมเนียม	39.13	1.29	0.00	0.41	1.61	10.24							
รวม	24,000.77	779.11	2,545.27	890.80	4,378.34	531.37	-	-	-	-	-	-	-
3. รวมงบชำระหนี้ (1+2)													
- ต้นเงิน	34,478.31	351.32	945.59	600.90	9,120.63	400.35	-	-	-	-	-	-	-
- ดอกเบี้ย	96,221.42	6,499.70	5,986.79	6,465.03	5,462.00	5,856.68	-	-	-	-	-	-	-
- ค่าธรรมเนียม	148.88	1.55	2.25	2.51	116.90	12.24	-	-	-	-	-	-	-
รวม	130,848.61	6,852.57	6,934.63	7,068.44	14,699.53	6,269.27	-	-	-	-	-	-	-

หมายเหตุ :

ภาคผนวก ก.

คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญ

1. คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 11/2542 เรื่อง : ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าหนังสือแจ้งขอรับความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงิน ที่รัฐบาลมิไปถึงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เป็นหนังสือสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 224 วรรคสอง หรือไม่
2. คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ 33/2543 เรื่อง : ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 226 กรณีคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ของสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการวิสามัญฯ มีอำนาจขอหรือเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายฯ ได้หรือไม่

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาลรัฐธรรมนูญ

คำวินิจฉัยที่ ๑๑/๒๕๕๒

วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๒

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าหนังสือแจ้งความจำนงขอรับความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงิน ที่รัฐบาลมีไปถึงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เป็นหนังสือสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง หรือไม่

ประธานรัฐสภา ได้มีคำร้องลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๕๑ เรื่องคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติขอให้ประธานรัฐสภาเสนอความเห็นให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่าหนังสือแจ้งความจำนงขอรับความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงิน ที่รัฐบาลมีไปถึงกองทุนการเงินระหว่างประเทศ เป็นหนังสือสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง โดยประธานรัฐสภาเห็นว่าเป็นการโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ จึงอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ เสนอเรื่องพร้อมความเห็นดังกล่าวมาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ข้อเท็จจริงตามคำร้องของประธานรัฐสภา สรุปได้ว่า พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ผู้นำฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎร และคณะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๑๒๖ คน ได้เข้าชื่อร้องขอต่อประธานวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๐๕ เพื่อให้วุฒิสภามีมติตามมาตรา ๓๐๗ ถอดถอน นายชวน หลีกภัย นายกรัฐมนตรี และนายธารินทร์ นิมมานเหมินท์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังออกจาก

ตำแหน่ง โดยกล่าวหาว่ามีพฤติการณ์ส่อว่างใจใช้อำนาจหน้าที่ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง เนื่องจากรัฐบาลได้มีหนังสือแจ้งความจำนงถึงกองทุน ฯ โดยมีได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ประธานวุฒิสภาได้ส่งคำร้องขอถอดถอนดังกล่าวไปยังคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการซึ่งทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๓๒๑ เพื่อดำเนินการไต่สวนตามมาตรา ๓๐๕ ซึ่งคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติเห็นว่า มีประเด็นที่ต้องพิจารณาเบื้องต้นว่า หนังสือแจ้งความจำนงที่รัฐบาลมีไปถึงกองทุน ฯ เป็นหนังสือสัญญาที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง หรือไม่ และโดยที่ประเด็นนี้มีความเห็นขัดแย้งระหว่างคณะรัฐมนตรีกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร รวม ๑๒๖ คน เป็นปัญหาข้อโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ จึงเสนอเรื่องพร้อมความเห็นดังกล่าวมาเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ตามคำร้องมีประเด็นต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่าการที่ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยนั้น เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่

เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่างๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” ดังนั้นการที่ประธานรัฐสภาได้เสนอเรื่องพร้อมความเห็นเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย โดยเห็นว่ากรณีมีปัญหาข้อโต้แย้งเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ จึงเป็นการเสนอตามรัฐธรรมนูญ-มาตรา ๒๖๖ เพราะกรณีดังกล่าวมีปัญหาเกี่ยวกับการที่คณะรัฐมนตรีทำหนังสือแจ้งความจำนงไปยังกองทุน ฯ ว่าหนังสือแจ้งความจำนงดังกล่าว เป็นหนังสือสัญญาที่คณะรัฐมนตรีจะต้องนำเสนอเพื่อขอรับความเห็นชอบของรัฐสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง หรือไม่ ศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ เกิดขึ้นแล้วและเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ จึงรับเรื่องไว้พิจารณาวินิจฉัย

เพื่อประโยชน์แห่งการพิจารณา ศาลรัฐธรรมนูญอาศัยอำนาจตามความในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย ส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องในเรื่องนี้ รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เกี่ยวข้องคือฝ่ายรัฐบาลและฝ่าย พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ กับคณะ รวม ๑๒๖ คน ได้ส่งเอกสารและความเห็นเพิ่มเติมเพื่อประกอบการพิจารณา ซึ่งทั้งสองฝ่ายได้ชี้แจงและส่งเอกสารแล้ว นอกจากนี้ ศาลรัฐธรรมนูญได้ออกนั้งพิจารณาโดยเปิดเผยเพื่อฟังคำแถลงของผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่าย พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ต่างมอบหมายให้ผู้แทนมาแถลงและยื่นคำแถลงเป็นหนังสือด้วย

ข้อเท็จจริงจากเอกสารที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยส่งต่อศาลรัฐธรรมนูญ สรุปได้ว่า

กองทุนการเงินระหว่างประเทศ เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นโดยความเห็นชอบของที่ประชุมว่าด้วยการเงินและการคลังของสหประชาชาติ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดความร่วมมือทางการเงินระหว่างประเทศและขยายการพาณิชย์ระหว่างประเทศ กองทุน ฯ ได้มีข้อตกลงระหว่างสมาชิก เรียกว่า “ข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ” (Articles of Agreement of The International Monetary Fund) ซึ่งมีผลใช้บังคับตั้งแต่เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ความในข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ข้อ ๙ มาตรา ๒ (Article IX Section 2) กำหนดให้กองทุน ฯ เป็นนิติบุคคลเต็มรูป และมีความสามารถในการทำสัญญา ได้มาหรือจำหน่ายซึ่งอสังหาริมทรัพย์และสังหาริมทรัพย์อีกทั้งดำเนินกระบวนการทางกฎหมายได้ กองทุน ฯ จึงเป็น “องค์กรระหว่างประเทศ” ที่ถือเป็นนิติบุคคลตามกฎหมายระหว่างประเทศ

ข้อตกลงว่าด้วยกองทุน ฯ มีมาตรการให้ความช่วยเหลือแก่รัฐสมาชิกที่มีปัญหาการขาดดุลการชำระเงิน โดยเตรียมทรัพยากรของกองทุน ฯ ไม่ว่าจะเป็น “เงิน” และ/หรือ “สิทธิพิเศษถอนเงิน” (Special Drawing Rights หรือ SDRs) ให้แก่รัฐสมาชิกที่มีปัญหาได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรดังกล่าวในการแก้ไขปัญหาทางเศรษฐกิจและการเงิน การดำเนินการตามแผนการให้ความช่วยเหลือ (Stand-by Arrangement) เป็นการดำเนินการเพื่อรองรับการให้ความช่วยเหลือทางการเงินของกองทุน ฯ แก่รัฐสมาชิกอย่างหนึ่ง โดยรัฐสมาชิกที่มีปัญหาด้านดุลการชำระเงินสามารถขอใช้สิทธิตามข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ ข้อ ๕ มาตรา ๓ (บี) (Article V Section 3 (b)) ที่กำหนดว่ารัฐสมาชิกมีสิทธิซื้อเงินตราสกุลที่ตนต้องการด้วยเงินตราสกุลของตนเอง ทั้งนี้ กองทุน ฯ จะขายเงินตราดังกล่าวให้โดยมีเงื่อนไขว่ารัฐสมาชิกจะต้องซื้อเงินตราของตนคืนไปภายในระยะเวลาที่กำหนด

ในการดำเนินการตามแผนการให้ความช่วยเหลือดังกล่าว รัฐสมาชิกที่มีปัญหาการขาดดุลการชำระเงินจะต้องมีหนังสือแจ้งความจำนงไปถึงกองทุน ฯ ชี้แจงถึงปัญหาเศรษฐกิจและการเงินที่เกิดขึ้น แผนการดำเนินการและนโยบายในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและการเงินของรัฐสมาชิก เพื่อให้กองทุน ฯ ใช้เป็นเกณฑ์พิจารณาอนุมัติความช่วยเหลือ โดยคณะกรรมการบริหารของกองทุน ฯ จะเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

ก่อนที่ประเทศไทยจะลงนามเข้าเป็นสมาชิกกองทุน ฯ เคยมีปัญหาค้ำกฏหมายว่า การเข้าเป็นสมาชิกดังกล่าว ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา หรือไม่ เพราะรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

(ฉบับชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๐ ที่ใช้บังคับขณะที่คณะรัฐมนตรีของไทยมีมติให้สมัครเข้าเป็นสมาชิกของกองทุน ฯ เมื่อ พ.ศ. ๒๕๔๙ ไม่มีข้อความใดแสดงว่าการทำหนังสือสัญญาประเภทใด ต้องขอความเห็นชอบของรัฐสภา ก่อน แต่มาตรา ๑๐ อันเป็นบทบัญญัติว่าด้วยการประชุมร่วมกันของรัฐสภาบัญญัติว่า การให้ความเห็นชอบหนังสือสัญญาตามมาตรา ๘๔ เป็นกรณีที่รัฐสภาต้องประชุมร่วมกัน ซึ่งคณะกรรมการกฤษฎีกาให้ความเห็นว่า การเข้าเป็นสมาชิกดังกล่าวต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ตามมาตรา ๑๐ (๖) ประกอบกับมาตรา ๘๔ ของรัฐธรรมนูญ ฯ พุทธศักราช ๒๕๕๐ หลังจากนั้น ได้มีการประกาศใช้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๒ เมื่อวันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๕๒ ซึ่งมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจ ในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สงบศึก และทำหนังสือสัญญาอื่นกับนานาประเทศ” และวรรคสอง บัญญัติว่า “หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้ การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา” ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยเสนอความเห็น ว่า การเข้าเป็นสมาชิกกองทุน ฯ เป็นการลงนามหนังสือสัญญาตามมาตรา ๑๕๔ วรรคหนึ่ง และไม่มีกรณี ต้องเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทย หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา จึงไม่ต้อง ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามมาตรา ๑๕๔ วรรคสอง ต่อมาประเทศไทยจึงได้ลงนามเข้าเป็น สมาชิกกองทุน ฯ เมื่อวันที่ ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๒ และในปี พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้มีการตราพระราชบัญญัติ ให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๔ และในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ ก็ได้มีการตราพระราชบัญญัติให้อำนาจและกำหนดการปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงิน ในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๔ ด้วย หลังจากนั้นประเทศไทยก็ได้เคยมีหนังสือแจ้ง ความจำนงถึงกองทุน ฯ มาแล้ว โดยไม่เคยปฏิบัติในลักษณะที่แสดงว่าหนังสือแจ้งความจำนงดังกล่าว เป็นหนังสือสัญญาตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ต่อมาประเทศไทยได้ประสบปัญหาทางเศรษฐกิจและ การเงิน ในที่สุดรัฐบาลของ พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ได้มีมติเมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม ๒๕๔๐ อนุมัติให้ กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทยเจรจาขอความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการจาก กองทุน ฯ ธนาคารกลางของประเทศต่าง ๆ และสถาบันการเงินในตลาดเงินทุนต่างประเทศ เพื่อแก้ไข ปัญหาการเงินการคลัง การปรับปรุงระบบอัตราแลกเปลี่ยนเงินตรา และการปรับปรุงประสิทธิภาพของ ธนาคารแห่งประเทศไทย และคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๔๐ อนุมัติหลักการและ เงื่อนไขการขอความช่วยเหลือจากกองทุน ฯ โดยมอบหมายให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (นายทอง พิทยะ) และผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย (นายชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์) เป็นผู้ลงนามร่วมกัน และ ได้ลงนามในหนังสือแจ้งความจำนงฉบับที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๔๐ โดยมีสาระสำคัญอยู่ภายใต้

กรอบของแผนการขอรับความช่วยเหลือจากกองทุน ฯ ที่คณะรัฐมนตรีได้อนุมัติไว้ และเพื่อให้การปฏิบัติตามแผนการขอรับความช่วยเหลือจากกองทุน ฯ สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายและภายในเงื่อนไขเวลาที่กำหนด กระทรวงการคลังและธนาคารแห่งประเทศไทย ได้ยืนยันแผนการขอรับความช่วยเหลือทางการเงินเป็นระยะเวลา ๓๕ เดือน ในวงเงิน ๒.๕ พันล้าน SDRs หรือประมาณ ๔ พันล้านเหรียญสหรัฐ จากกองทุน ฯ โดยคณะกรรมการบริหารของกองทุน ฯ ได้อนุมัติวงเงินดังกล่าวให้แก่ประเทศไทย เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ หลังจากนั้นรัฐบาลของ นายชวน หลีกภัย ก็ได้มีการเสนอหนังสือแจ้งความจำนงฉบับที่ ๒ ถึงฉบับที่ ๖ ลงวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๑ วันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๕๑ วันที่ ๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๑ และ วันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ ตามลำดับ หนังสือแจ้งความจำนงแต่ละฉบับจะรายงานความคืบหน้าในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและการเงินตามที่ได้เคยแจ้งนโยบายและมาตรการไว้ในฉบับก่อน และที่จะดำเนินการต่อไป รวมทั้งอาจมีการขอยกเว้นไม่ปฏิบัติตามมาตรการใดมาตรการหนึ่งโดยแสดงเหตุผลเพื่อประกอบการพิจารณาในการอนุมัติการใช้สิทธิพิเศษในการถอนเงินงวดต่อไปของกองทุน ฯ ด้วย หากเหตุผลไม่เพียงพอหรือไม่ได้แสดงเหตุผลกองทุน ฯ ก็อาจไม่อนุมัติวงเงินได้

ข้อเท็จจริงจากคำชี้แจง เอกสารประกอบคำชี้แจง คำแถลง และเอกสารประกอบคำแถลงของ ฝ่ายพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ กับคณะ สรุปได้ว่า ในสมัยพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เป็นผู้นำรัฐบาลบริหารประเทศช่วงที่เกิดวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจและสถานการณ์เลวร้าย จนต้องมีหนังสือแจ้งความจำนงฉบับที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๕๐ เพื่อขอรับความช่วยเหลือทางการเงินและวิชาการตามแผนการให้ความช่วยเหลือของกองทุน ฯ และเพื่อให้การเป็นไปตามหนังสือแจ้งความจำนงจึงได้ออกพระราชกำหนดรวม ๖ ฉบับ ซึ่งต่อมาได้นำพระราชกำหนดดังกล่าวเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณา เมื่อวันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ และสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรพรรคประชาธิปัตย์ได้อภิปรายสรุปว่า หนังสือแจ้งความจำนงที่มีไปถึงกองทุน ฯ ขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ เพราะเป็นหนังสือสัญญาที่ต้องออกพระราชบัญญัติ (รวมถึงพระราชกำหนด) เพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา จึงต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ก่อน ซึ่งนายโกกิน พลกุล รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีในขณะนั้นได้ชี้แจงว่า หนังสือแจ้งความจำนงเป็นเพียงข้อเสนอขอกู้เงินจากกองทุน ฯ เท่านั้น และได้ชี้แจงโดยสรุปว่า รัฐบาลพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ เห็นว่าแม้จะถือว่าหนังสือแจ้งความจำนงเป็นหนังสือสัญญา แต่ก็ไม่มีข้อความใดระบุให้ไปออกกฎหมาย จึงไม่มีประเด็นว่าจะขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ หรือไม่ แต่หนังสือแจ้งความจำนงตั้งแต่ฉบับที่ ๒ เป็นต้นมา จนถึงฉบับที่ ๕ ซึ่งทำในสมัยรัฐบาล นายชวน หลีกภัย มีการระบุว่าออกกฎหมายอะไร เมื่อใด

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๖๓ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๔๒

หน้า ๖

การที่กองทุน ฯ อ้างมติที่ ๖๐๕๖-(๑๕/๓๘) ลงวันที่ ๒ มีนาคม ค.ศ. ๑๕๗๕ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ของคณะกรรมการบริหารของกองทุน ฯ ยืนยันว่าแผนการให้ความช่วยเหลือของกองทุน ฯ และหนังสือแจ้งความจำนงไม่เป็นสัญญา นั้น เป็นแนวปฏิบัติของกองทุน ฯ ไม่เกี่ยวกับบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นกฎหมายภายในสูงสุดของประเทศไทย ทั้งระบบกฎหมายไทยก็มิได้ใช้หลักว่ากฎหมายระหว่างประเทศอยู่เหนือกฎหมายภายใน การตีความคำว่าหนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ จึงต้องหมายความว่าความตกลงใดๆ ไม่ว่าจะอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศหรือไม่ นอกจากนี้ หนังสือสัญญาที่ทำตามกฎหมายระหว่างประเทศก็มีหลายรูปแบบ และมีได้เป็นรูปแบบที่จะต้องมีการประกาศพระบรมราชโองการให้ใช้หนังสือสัญญานั้นเสมอไป

ข้อเท็จจริงจากคำชี้แจง เอกสารประกอบคำชี้แจง คำแถลง และเอกสารประกอบคำแถลงของฝ่ายรัฐบาล ได้ความว่า รัฐบาลนายชวน หลีกภัย มีความเห็นว่าหนังสือแจ้งความจำนงที่รัฐบาลไทยมิได้ไปถึงกองทุน ฯ ไม่ใช่หนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ เพราะคู่กรณีคือรัฐบาลไทยและกองทุน ฯ ต่างก็ไม่เคยปฏิบัติในลักษณะที่แสดงว่าหนังสือแจ้งความจำนงเป็นหนังสือสัญญา ความหมายของคำว่าหนังสือสัญญาในรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ เป็นคำที่มีความหมายกว้างทำนองเดียวกับคำว่า “สนธิสัญญา” ตามอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๕ และอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญาระหว่างรัฐและองค์การระหว่างประเทศ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๗๖ ซึ่งหมายความว่าความตกลงระหว่างประเทศที่สร้างขึ้นเป็นหนังสือระหว่างรัฐต่างๆ หรือระหว่างรัฐกับองค์การระหว่างประเทศหรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศด้วยกัน และอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ แต่หนังสือแจ้งความจำนงมิได้มีลักษณะดังกล่าว นอกจากนี้ การทำหนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ ในทางปฏิบัติฝ่ายบริหารเป็นผู้ดำเนินการโดยอาศัยพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์ ดังนั้น จึงต้องทำเป็นประกาศพระบรมราชโองการให้ใช้หนังสือสัญญาดังกล่าว โดยมีนายกรัฐมนตรีลงนามรับสนองพระบรมราชโองการ และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเสมอ แต่หนังสือแจ้งความจำนงมิได้ปฏิบัติดังเช่นที่กล่าวนี้

สำหรับภาระผูกพันในเงินที่รัฐบาลไทยได้รับอนุมัติและโอนมาจากกองทุน ฯ เป็นไปตามพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๔ พระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๖๑ ลงวันที่ ๓๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๑๕ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการเกี่ยวกับกองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๔๔ พ.ศ. ๒๕๒๑ รวมทั้งพระราชบัญญัติให้อำนาจและกำหนดการปฏิบัติ

บางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงินในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๔ และพระราชกำหนดแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติให้อำนาจและกำหนดการปฏิบัติบางประการเกี่ยวกับสิทธิพิเศษถอนเงินในกองทุนการเงินระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๑๔ พ.ศ. ๒๕๒๑

โดยสรุปรัฐบาล นายชวน หลีกภัย เห็นว่าหนังสือแจ้งความจํานงที่รัฐบาลมีไปถึงกองทุน ฯ ไม่เป็นหนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ เพราะขาดองค์ประกอบเรื่องเจตนาของคู่กรณี และขาดองค์ประกอบของการเป็นหนังสือสัญญาตามหลักกฎหมาย หลักวิชาการและประเพณีปฏิบัติ

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาข้อเท็จจริงจากเอกสารที่ประธานรัฐสภาส่งมา เอกสารที่เรียกจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการต่างประเทศ ผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทย เอกสารจากคำชี้แจง คำแถลง และแถลงการณ์ของผู้เกี่ยวข้องในการออกนํงพิจารณาโดยเปิดเผยของศาลรัฐธรรมนูญเกี่ยวกับเรื่องนี้แล้ว เห็นว่ามีประเด็นที่ต้องพิจารณาวินิจฉัยว่าหนังสือแจ้งความจํานงที่รัฐบาลมีไปถึงกองทุน ฯ เป็นหนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ หรือไม่ และจะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ วรรคสอง หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งพระราชอำนาจในการทำหนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่นกับนานาประเทศ หรือกับองค์การระหว่างประเทศ” วรรคสอง บัญญัติว่า “หนังสือสัญญาใดมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตอำนาจแห่งรัฐ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา ต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา” และมาตรา ๓ บัญญัติว่า “อำนาจอธิปไตยเป็นของปวงชนชาวไทย พระมหากษัตริย์ผู้ทรงเป็นประมุขทรงใช้อำนาจนั้นทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้” หมายความว่า พระมหากษัตริย์ทรงไว้ซึ่งอำนาจอธิปไตยในการทำหนังสือสัญญาต่างๆ ตามมาตรา ๒๒๔ ไม่ว่าจะ เป็นหนังสือสัญญาสันติภาพ หนังสือสัญญาสงบศึก หรือหนังสือสัญญาอื่น กับนานาประเทศ หรือกับองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นอำนาจในทางบริหาร โดยผ่านทางคณะรัฐมนตรีหรือรัฐบาล ซึ่งเป็นฝ่ายบริหาร และหากหนังสือสัญญาดังกล่าวมีบทเปลี่ยนแปลงอาณาเขตไทยหรือเขตอำนาจแห่งรัฐ หรือจะต้องออกพระราชบัญญัติเพื่อให้การเป็นไปตามสัญญา หนังสือสัญญานั้น ก็จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาด้วย

คำว่า “หนังสือสัญญา” แม้จะมีได้บัญญัติความหมายไว้ในรัฐธรรมนูญ แต่ก็อาจกล่าวได้ว่า หนังสือสัญญาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ มีความหมายครอบคลุมไปถึงความตกลงทุกประเภทที่ประเทศไทยทำขึ้นกับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ หนังสือสัญญาดังกล่าวต้องมีลักษณะเป็นสัญญาที่ทํานงเป็นหนังสือ และเป็นสัญญาที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ โดยที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ กล่าวถึง “หนังสือสัญญาสันติภาพ สัญญาสงบศึก และสัญญาอื่น”

ดังนั้นคำว่า “สัญญาอื่น” ย่อมหมายถึงหนังสือสัญญาที่ทำกับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศเช่นเดียวกับหนังสือสัญญาสันติภาพและหนังสือสัญญาสงบศึก จะเป็นหนังสือสัญญาภายใต้บังคับของกฎหมายภายในของประเทศใดประเทศหนึ่งมิได้

เมื่อได้ความว่าหนังสือสัญญาดามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ หมายถึงสัญญาหรือความตกลงที่อยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ จึงจำเป็นต้องพิจารณาว่าสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศตามกฎหมายระหว่างประเทศนั้น มีลักษณะประการใดบ้าง ตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวกับสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศ ซึ่งมีที่มาจากจารีตประเพณีและแนวปฏิบัติของนานาประเทศที่ได้ยึดถือกันมาเป็นเวลาช้านาน จนกระทั่งได้มีการจัดทำประมวลเป็นอนุสัญญาขึ้นมาภายในกรอบของการประชุมสหประชาชาติ ได้แก่ อนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ค.ศ. ๑๙๖๑ และอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญาระหว่างรัฐและองค์การระหว่างประเทศ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศ ค.ศ. ๑๙๗๖ อนุสัญญาทั้งสองฉบับซึ่งเป็นที่ยอมรับของนานาประเทศ ได้กำหนดลักษณะของสนธิสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศไว้ว่า “สนธิสัญญา” ตามอนุสัญญาทั้งสองฉบับหมายถึง “ความตกลงระหว่างประเทศที่สร้างขึ้นเป็นหนังสือระหว่างรัฐต่างๆ หรือระหว่างรัฐกับองค์การระหว่างประเทศ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศด้วยกัน และอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะสร้างขึ้นเป็นฉบับเดียวหรือสองฉบับหรือหลายฉบับผนวกเข้าด้วยกัน และไม่ว่าจะเรียกชื่ออย่างไร” ความหมายของ “สนธิสัญญา” ตามอนุสัญญาทั้งสองฉบับดังกล่าวจึงครอบคลุมถึงความตกลงระหว่างประเทศทุกรูปแบบ เช่น สนธิสัญญา อนุสัญญา ความตกลง ข้อตกลง หนังสือแลกเปลี่ยน พิธีสาร ธรรมเนียมปฏิบัติ ธรรมเนียมปฏิบัติ เป็นต้น ดังนั้น คำว่า “หนังสือสัญญา” ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ จึงหมายถึง ความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้ทำขึ้นเป็นหนังสือกับนานาประเทศหรือกับองค์การระหว่างประเทศ โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้เกิดผลผูกพันทางกฎหมายระหว่างกัน ตามกฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะความตกลงนั้นจะจัดทำขึ้นในรูปแบบใดและใช้ชื่ออย่างไร และมีความหมายเช่นเดียวกับคำว่า “สนธิสัญญา” ดังที่กล่าวแล้ว โดยมีลักษณะ คือ

๑. ทำขึ้นระหว่างรัฐ หรือระหว่างรัฐกับองค์การระหว่างประเทศ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศด้วยตนเอง
๒. ความตกลงนั้นต้องทำเป็นหนังสือ
๓. เป็นความตกลงสองฝ่ายหรือหลายฝ่ายที่มีเจตนาก่อให้เกิดพันธผูกพันทางกฎหมาย และ
๔. ความตกลงนั้นต้องอยู่ภายใต้บังคับของกฎหมายระหว่างประเทศ

หนังสือแจ้งความจําางที่รัฐบาลมีไปถึงกองทุน ฯ มีสาระสำคัญเกี่ยวกับสถานะและปัญหาวิกฤติการณ์ทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศและแจ้งถึงนโยบายรวมทั้งมาตรการต่างๆ ที่จะดำเนินการแก้ไขปัญหา โดยกองทุน ฯ จะนำหนังสือแจ้งความจําางดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาอนุมัติสิทธิพิเศษในการถอนเงินตามข้อตกลงของกองทุน ฯ ซึ่งรัฐบาลพลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ได้มีหนังสือแจ้งความจําางฉบับที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๕๕๐ และคณะกรรมการบริหารของกองทุน ฯ ได้อนุมัติให้สิทธิพิเศษในการถอนเงินแก่ประเทศไทย รวม ๒.๕ พันล้าน SDRs หรือประมาณ ๔ พันล้านเหรียญสหรัฐ เมื่อวันที่ ๒๐ สิงหาคม ๒๕๕๐ (รวมกับความช่วยเหลือจากธนาคารกลางของประเทศต่างๆ ธนาคารโลกและธนาคารพัฒนาเอเชีย ประเทศไทยจะได้รับความช่วยเหลือทางการเงินทั้งสิ้น ๑๖.๗ พันล้านเหรียญสหรัฐ) โดยผ่านแผนการให้ความช่วยเหลือที่มีระยะเวลา ๓๔ เดือนภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ซึ่งเป็นไปตามแนวทางปฏิบัติในการช่วยเหลือทางการเงินที่กองทุน ฯ มีให้แก่ประเทศไทยในฐานะรัฐสมาชิก

หนังสือแจ้งความจําางฉบับที่ ๒ เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๐ ทำขึ้นในสมัยรัฐบาลนายชวน หลีกภัย ซึ่งสืบต่อจากรัฐบาล พลเอก ชวลิต ยงใจยุทธ ยืนยันถึงนโยบายในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวทางเศรษฐกิจและการเงินของประเทศตามที่ได้กล่าวไว้ในหนังสือแจ้งความจําางฉบับที่ ๑ และรายงานผลการดำเนินการของประเทศไทยที่ได้ปฏิบัติไปหลังจากได้รับอนุมัติวงเงินงวดแรกจากกองทุน ฯ และยังคงกล่าวถึงนโยบายและมาตรการที่จะดำเนินการต่อไป หนังสือแจ้งความจําางฉบับที่ ๓ ถึงฉบับที่ ๕ ได้ชี้แจงนโยบายคือการรักษาเสถียรภาพของอัตราแลกเปลี่ยน เนื่องจากค่าเงินบาทที่อ่อนด้อยอย่างมากจากปัจจัยภายนอกและภายในของประเทศ ปัญหาความอ่อนแอของระบบสถาบันการเงินและการกำกับตรวจสอบของภาครัฐ ปัญหาทางสังคมที่จะติดตามมา รวมทั้งนโยบายปฏิรูปกฎหมายที่ล้ำสมัย เช่น กฎหมายล้มละลายและการบังคับคดี การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ การแก้ไขปัญหาสภาพคล่องและการเพิ่มทุนของธนาคารพาณิชย์ ตลอดจนกำหนดให้การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายล้มละลายเป็นเกณฑ์ปฏิบัติ (Performance Criteria) ไว้ในหนังสือแจ้งความจําางฉบับที่ ๕

หนังสือแจ้งความจําางฉบับที่ ๖ เมื่อวันที่ ๑ ธันวาคม ๒๕๕๑ กล่าวถึงการกระตุ้นเศรษฐกิจและบรรเทาผลกระทบทางสังคมโดยใช้มาตรการด้านการคลังเป็นสำคัญ และขอยกเว้นเงินใจเกี่ยวกับกำหนดเวลาการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายล้มละลายที่เป็นเกณฑ์ปฏิบัติซึ่งมีกำหนดแล้วเสร็จภายในวันที่ ๓๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เนื่องจากยังไม่สามารถดำเนินการให้ลุล่วงได้

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาหนังสือแจ้งความจําางทุกฉบับที่กล่าวมาแล้ว เห็นว่าหนังสือแจ้งความจําางเหล่านั้น เป็นการชี้แจงนโยบายและการดำเนินงานของรัฐบาลเพื่อเป็นเหตุผลประกอบการขอใช้สิทธิถอนเงินจากกองทุน ฯ มีลักษณะเป็นการดำเนินการฝ่ายเดียวของรัฐบาลไทย เพื่อขอใช้สิทธิ

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๖๓ ก ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒

หน้า ๑๐

ของคนในฐานะที่เป็นรัฐสมาชิกในการขอใช้ทรัพยากรทั่วไปของกองทุน ฯ ตาม “ข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ” ข้อ ๕ มาตรา ๓ (บี) ดังที่ได้กล่าวมาแล้ว โดยฝ่ายรัฐบาลไทยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังและผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยลงนามในหนังสือแจ้งความจำนงเพียงฝ่ายเดียว แสดงแผนการที่รัฐบาลไทยจะปฏิบัติ หากปฏิบัติไม่ได้ก็จะไม่บังคับกันตามกฎหมาย และกองทุน ฯ ไม่ได้มีหนังสือตอบรับสนองตามรูปแบบของความตกลงระหว่างประเทศ อีกทั้งกองทุน ฯ ก็ไม่ถือว่าหนังสือแจ้งความจำนงเป็นหนังสือขอทำความตกลงที่ทั้งสองฝ่ายต้องการให้เกิดพันธะผูกพันตามกฎหมายระหว่างประเทศ โดยกองทุน ฯ ได้มีหนังสือลงวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง (นายธารินทร์ นิมมานเหมินท์) แจ้งให้ทราบถึงมติของคณะกรรมการบริหารของกองทุน ฯ มติที่ ๖๐๕๖-(๑๕/๓๘) ลงวันที่ ๒ มีนาคม ค.ศ. ๑๕๗๕ (พ.ศ. ๒๕๒๒) ซึ่งมีมาประมาณ ๒๐ ปีแล้วว่า “แผนการให้ความช่วยเหลือ (Stand-by Arrangement) ไม่ใช่ข้อตกลงระหว่างประเทศ ดังนั้นจะต้องหลีกเลี่ยงภาษาที่มีนัยที่จะทำให้เกิดความเข้าใจว่าเป็นการผูกพันทางสัญญาในแผนการให้ความช่วยเหลือและในหนังสือแจ้งความจำนง” จึงเป็นการแสดงว่าทั้งรัฐบาลไทยและกองทุน ฯ ต่างก็ไม่ถือว่าหนังสือแจ้งความจำนงเป็นสัญญาหรือความตกลงระหว่างประเทศกับกองทุน ฯ

นอกจากนี้ แม้ว่ารัฐบาลไทยได้กำหนดจะปฏิบัติการบางอย่างซึ่งเป็นเกณฑ์ปฏิบัติไว้ในหนังสือแจ้งความจำนง ดังเช่นในหนังสือแจ้งความจำนงฉบับที่ ๕ ระบุให้การแก้ไขปรับปรุงกฎหมายล้มละลาย โดยจะดำเนินการให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบภายในวันที่ ๑๑ ตุลาคม ๒๕๕๑ เป็นเกณฑ์ปฏิบัติก็ตาม แต่การที่รัฐบาลยังไม่สามารถดำเนินการตามเกณฑ์ปฏิบัติได้ กองทุน ฯ ก็มีได้ถือว่าเป็นการละเมิดพันธะที่มีต่อกองทุน ฯ ในฐานะรัฐสมาชิก และไม่ส่งผลให้ได้รับโทษภายใต้ข้อตกลงว่าด้วยกองทุนการเงินระหว่างประเทศ

หนังสือแจ้งความจำนงที่รัฐบาลมิไปถึงกองทุน ฯ จึงมิใช่ “หนังสือสัญญา” ในความหมายของความตกลงระหว่างประเทศที่ประเทศไทยได้ทำขึ้นเป็นหนังสือกับกองทุน ฯ ซึ่งเป็นองค์การระหว่างประเทศ เพราะขาดลักษณะของการเป็นความตกลงระหว่างประเทศ

โดยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า หนังสือแจ้งความจำนงขอรับความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงินที่รัฐบาลมิไปถึงกองทุนการเงินระหว่างประเทศไม่เป็นหนังสือสัญญาดามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๒๔ จึงไม่เป็นกรณีที่จะต้องได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาตามวรรคสองของมาตราดังกล่าว

นายเชาวน์ สายเชื้อ

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

เล่ม ๑๑๖ ตอนที่ ๖๓ ก	หน้า ๑๑ ราชกิจจานุเบกษา	๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๒
นายโกเมน ภัทรภิรมย์		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายจุมพล ณ สงขลา		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พลโท จุล อติเรก		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายชัยอนันต์ สมุทวณิช		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายประเสริฐ นาสกุล		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายปรีชา เฉลิมวณิชย์		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายมงคล สระแก้ว		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุจินดา ยงสุนทร		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุวิทย์ ธีรพงษ์		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอนันต์ เกตุวงศ์		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอิสสระ นิติทัณฑ์ประภาศ		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอุระ หวังอ้อมกลาง		ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์ ศาสตราจารย์ธรรมนุญ

คำวินิจฉัยที่ ๓๒/๒๕๔๓

วันที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๔๓

เรื่อง ประธานรัฐสภาขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ กรณีคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ของสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการวิสามัญ ฯ มีอำนาจขอหรือเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ ได้หรือไม่

ประธานรัฐสภาเสนอคำร้องลงวันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๒ ส่งความเห็นของ นายอดิศร เพียงเกษ กับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จำนวน ๔๒ คน เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ของสภาผู้แทนราษฎร มีอำนาจแปรญัตติเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ได้หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องของประธานรัฐสภา สรุปได้ว่า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจำนวนหนึ่ง มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิสามัญ ฯ ว่า การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ในขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ ฯ นั้น คณะกรรมการวิสามัญ ฯ และกรรมการวิสามัญ ฯ ที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะแปรญัตติเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ ได้หรือไม่ เพราะ

เมื่อสภาผู้แทนราษฎรมีมติรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ แล้ว และคณะกรรมการวิสามัญ ฯ ไปพิจารณาปรับลดงบประมาณของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ ลงจากวงเงินที่ตั้งงบประมาณไว้ ต่อจากนั้นก็จะมีส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ เสนอคำขอของงบประมาณเพิ่มเติมในขั้นตอนการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญ ฯ อยู่เสมอจึงเป็น ปัญหาว่า

๑. ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจจะเสนอคำขอของงบประมาณเพิ่มเติมโดยตรง ต่อคณะกรรมการวิสามัญ ฯ ได้หรือไม่

๒. คณะกรรมการวิสามัญ ฯ จะยกคำขอของงบประมาณเพิ่มเติมของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจขึ้นพิจารณาได้หรือไม่

๓. กรรมการวิสามัญ ฯ ทั้งที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและมีได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จะเสนอให้คณะกรรมการวิสามัญ ฯ พิจารณาคำขอของงบประมาณเพิ่มเติมของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจได้หรือไม่

๔. คำขอของงบประมาณเพิ่มเติมของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ หรือรัฐวิสาหกิจ จะต้อง ได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีก่อนหรือไม่

๕. กรรมการวิสามัญ ฯ แต่ละคนไม่ว่าจะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือไม่ จะมีสิทธิขอ แปรญัตติเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ ได้หรือไม่

ปัญหาดังกล่าวก่อให้เกิดข้อขัดแย้งทางความคิดอันเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ วิสามัญ ฯ โดยมีความเห็นเป็น ๒ ฝ่าย ดังนี้

ฝ่ายแรก เห็นว่า คณะกรรมการวิสามัญ ฯ และกรรมการวิสามัญ ฯ ไม่มีอำนาจพิจารณาคำขอของงบประมาณเพิ่มเติมของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจเพราะการกระทำดังกล่าว ขัดกับเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคห้า และวรรคหก ดังนั้น การขอเพิ่มเติมรายการ หรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ คณะกรรมการวิสามัญ ฯ จึงไม่สามารถพิจารณาได้

ฝ่ายที่สอง เห็นว่า คณะกรรมการวิสามัญ ฯ และกรรมการวิสามัญ ฯ มีอำนาจพิจารณาคำขอของงบประมาณเพิ่มเติมของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจได้เพราะรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคห้า บัญญัติห้ามไว้เฉพาะสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นที่แปรญัตติเพิ่มเติมรายการ หรือจำนวนในรายการมิได้ แต่มิได้ห้ามคณะกรรมการวิสามัญ ฯ และกรรมการวิสามัญ ฯ ดังนั้น ถ้าการเสนอ หรือการแปรญัตติเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการมิได้มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการมีส่วนร่วมได้เสียในการใช้งบประมาณรายจ่ายตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคหก แล้ว คณะกรรมการวิสามัญ ฯ และกรรมการวิสามัญ ฯ ย่อมกระทำได้

ประธานรัฐสภาเห็นว่า ปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการวิสามัญ ฯ และเป็นปัญหาเกี่ยวข้องโดยตรงกับการปฏิบัติหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรตามที่รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ จึงอาศัยอำนาจตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ส่งเรื่องพร้อมความเห็นเพื่อให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย

ตามคำร้องมีประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาในเบื้องต้นว่า การที่ประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัยนั้น เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ หรือไม่ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ บัญญัติว่า “ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรต่าง ๆ ตามรัฐธรรมนูญ ให้องค์กรนั้นหรือประธานรัฐสภาเสนอเรื่องพร้อมความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย” พิจารณาแล้ว ข้อเท็จจริงตามคำร้องปรากฏว่า ในขั้นการพิจารณาของคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ ของสภาผู้แทนราษฎร มีการเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ แตกต่างไปจากที่คณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบซึ่งเกิดขึ้นเสมอ ปัญหาว่าคณะกรรมการวิสามัญ ฯ ซึ่งได้รับแต่งตั้งจากสภาผู้แทนราษฎร จะมีอำนาจขอหรือเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ หรือไม่นั้น เห็นว่า เป็นปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นองค์กรตามรัฐธรรมนูญ และประธานรัฐสภาเป็นผู้มีอำนาจเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยได้ จึงเป็นการเสนอเรื่องพร้อมความเห็นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ และเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยเรื่องนี้ได้

พิจารณาคำร้อง และเอกสารประกอบคำร้องแล้ว มีประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยว่า คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ของสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการวิสามัญ ฯ มีอำนาจขอหรือเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ ได้หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๐ วรรคห้า บัญญัติว่า “ในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ ร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมและร่างพระราชบัญญัติโอนงบประมาณรายจ่าย สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจะแปรญัตติเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการมิได้ แต่อาจแปรญัตติได้ในทางลดหรือตัดทอนรายจ่ายซึ่งมิใช่รายจ่ายตามข้อผูกพันอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เงินสงฆ์ใช้ต้นเงินกู้
- (๒) ดอกเบี้ยเงินกู้
- (๓) เงินที่กำหนดให้จ่ายตามกฎหมาย”

และวรรคหก บัญญัติว่า “ในการพิจารณาของสภาผู้แทนราษฎรหรือของคณะกรรมการ การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือ กรรมการมีส่วนไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่ายจะกระทำมิได้” พิจารณาแล้ว เห็นว่า รัฐธรรมนูญบัญญัติห้ามสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแปรญัตติเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการ ของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ โดยให้แปรญัตติได้เฉพาะในทางลดหรือตัดทอนรายจ่าย ซึ่งมีใช้รายจ่ายตามข้อผูกพัน อันได้แก่ เงินสงฆ์เงินกู้ ดอกเบี้ยเงินกู้ และเงินที่กำหนดให้จ่ายตาม กฎหมาย อีกทั้งในการพิจารณาไม่ว่าจะเป็นสภาผู้แทนราษฎรหรือคณะกรรมการวิสามัญ ฯ ยังได้ห้าม การเสนอ การแปรญัตติ หรือการกระทำด้วยประการใดๆ ที่มีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิก วุฒิสภาหรือกรรมการวิสามัญ ฯ มีส่วนไม่ว่าโดยตรง หรือโดยอ้อมในการใช้งบประมาณรายจ่าย ทั้งนี้ เพื่อป้องกันมิให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้วิธีการดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการแปรญัตติงบประมาณ รายจ่ายจนมีผลให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา หรือกรรมการวิสามัญ ฯ มีส่วนในการ ใช้งบประมาณรายจ่าย นอกจากนั้นหลักการจัดทำและการอนุมัติงบประมาณ นั้น รัฐธรรมนูญและ กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณบัญญัติให้ฝ่ายบริหาร (คณะรัฐมนตรี) เป็นผู้มีอำนาจจัดทำงบประมาณ รายจ่าย เพราะเป็นผู้ดำเนินการจัดเก็บภาษีอากรและรายได้อื่น เพื่อนำมาใช้ในการบริหารประเทศ ส่วน ฝ่ายนิติบัญญัติ (รัฐสภา) เป็นผู้มีอำนาจอนุมัติงบประมาณรายจ่ายตามที่คณะรัฐมนตรีเสนอ ไม่อาจ มีอำนาจเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ จากหลักการ ดังกล่าวมีผลทำให้ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ ไม่อาจเสนอค่าของงบประมาณรายจ่าย เพิ่มเติมโดยตรงต่อคณะกรรมการวิสามัญ ฯ ได้ โดยต้องเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้ความเห็นชอบ ก่อนนำเสนอคณะกรรมการวิสามัญ ฯ พิจารณา เมื่อสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาร่าง พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ ไม่มีอำนาจเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราช บัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ ด้วยตนเอง คณะกรรมการวิสามัญ ฯ ในฐานะที่ได้รับแต่งตั้งจากสภา ผู้แทนราษฎรให้ปฏิบัติหน้าที่พิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่าย ฯ ก่อนเสนอสภาผู้แทนราษฎร พิจารณา ย่อมไม่มีอำนาจขอหรือเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณ รายจ่าย ฯ ได้ ส่วนคณะกรรมการวิสามัญ ฯ และกรรมการวิสามัญ ฯ ทั้งที่เป็นและมีได้เป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎรก็ไม่อาจเสนอหรือยกค่าของงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติมของส่วนราชการ หน่วยงาน ของรัฐ และรัฐวิสาหกิจที่คณะรัฐมนตรียังไม่ได้ให้ความเห็นชอบขึ้นพิจารณาได้

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ศาลรัฐธรรมนูญจึงวินิจฉัยว่า คณะกรรมการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ของสภาผู้แทนราษฎร และกรรมการวิสามัญ ฯ ไม่มีอำนาจขอหรือเพิ่มเติมรายการหรือจำนวนในรายการของร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ได้

นายประเสริฐ นาสกุล	ประธานศาลรัฐธรรมนูญ
นายโกเมน ภัทรภิรมย์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายจุมพล ณ สงขลา	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
พลโท จุล อติเรก	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายปรีชา เฉลิมนิชย์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายมงคล สระแก้ว	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุจิต บุญบงการ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายสุวิทย์ ชีรพงษ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอนันต์ เกตุวงศ์	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอิสสระ นิตินันท์ประกาศ	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ
นายอุระ หวังอ้อมกลาง	ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ภาคผนวก ง.

ร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของรัฐสภาในการทำความตกลงระหว่างประเทศ
และพันธกรณีระหว่างประเทศ พ.ศ.

หลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของรัฐสภาในการทำความตกลงระหว่างประเทศ
และพันธกรณีระหว่างประเทศ พ.ศ. ...

หลักการ
ให้มีพระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของรัฐสภา
ในการทำความตกลงระหว่างประเทศ และพันธกรณีระหว่างประเทศ

เหตุผล

(๑) ให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงมีหน้าที่เปิดเผยต่อสมาชิกรัฐสภา ถึงข้อมูลความเป็นจริงเกี่ยวกับการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือสนธิสัญญา หรือการกระทำฝ่ายเดียวใดๆ (เช่น การทำหนังสือแสดงเจตจำนง คำประกาศ คำแถลง หรือการกระทำหรืองดเว้นการกระทำของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศต่อประเทศไทย)

(๒) ให้เกิดความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูง ในการก่อพันธกรณีผูกพันประเทศไทยในทุกรูปแบบ ทั้งในการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศที่ปราศจากแบบพิธี ซึ่งอาจทำได้ด้วยวาจาก็ได้ หรือทำขึ้นในรูปแบบสนธิสัญญาหรือทำขึ้นในรูปแบบของ การกระทำฝ่ายเดียว

(๓) ให้สิทธิสมาชิกรัฐสภาทั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและสมาชิกวุฒิสภาที่จะได้รับทราบ ข้อมูลความจริงเกี่ยวกับการจัดทำข้อตกลงระหว่างประเทศหรือสนธิสัญญาหรือการกระทำฝ่ายเดียวที่ก่อหรืออาจจะก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศผูกพันประเทศไทย

(๔) ป้องกันมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงแสดงเจตนาแทนประเทศไทยในการเข้าผูกพันตามข้อตกลงระหว่างประเทศหรือสนธิสัญญาหรือพันธกรณีระหว่างประเทศใด โดยที่สมาชิกรัฐสภามีได้รับทราบ อันอาจเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติได้

ร่าง
พระราชบัญญัติ
การมีส่วนร่วมของรัฐสภาในการทำความตกลงระหว่างประเทศ
และพันธกรณีระหว่างประเทศ พ.ศ. ...

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรมีกฎหมายว่าด้วยการมีส่วนร่วมของรัฐสภาในการทำความตกลง
ระหว่างประเทศและพันธกรณีระหว่างประเทศ พ.ศ. ...

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการมีส่วนร่วมของรัฐสภาในการทำ
ความตกลงระหว่างประเทศและพันธกรณีระหว่างประเทศ พ.ศ. ...”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้
“ความตกลงระหว่างประเทศ” หมายความว่า ลักษณะของความผูกพันระหว่างประเทศที่
เกิดจากการทำข้อตกลงระหว่างประเทศ

“ข้อตกลงระหว่างประเทศ” หมายความว่า ข้อตกลงที่รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศเป็น
ภาคี หรือเป็นข้อตกลงที่รัฐหรือองค์การระหว่างประเทศทำขึ้นกับปัจเจกชน และอยู่ภายใต้บังคับของ
กฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะทำขึ้นด้วยวาจาหรือเป็นลายลักษณ์อักษร ไม่ว่าจะต้องมีการให้สัตยาบัน
หรือได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาหรือไม่ก็ตาม

“สนธิสัญญา” หมายความว่า ข้อตกลงระหว่างประเทศที่สร้างขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร ระหว่างรัฐกับรัฐ หรือรัฐกับองค์การระหว่างประเทศ หรือระหว่างองค์การระหว่างประเทศกับองค์การระหว่างประเทศด้วยกัน และอยู่ภายใต้กฎหมายระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะสร้างขึ้นเป็นฉบับเดียวหรือหลายฉบับผนวกเข้าด้วยกันและไม่ว่าจะเรียกชื่อว่าหนังสือสัญญา หรือเรียกชื่ออื่น

“การกระทำฝ่ายเดียว” หมายความว่า การกระทำของบุคคลหรือหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรใดก็ตามที่ก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศหรือผลผูกพันทางกฎหมายต่อประเทศไทยจากการกระทำของตนโดยลำพังแต่เพียงฝ่ายเดียว

“พันธกรณีระหว่างประเทศ” หมายความว่า ข้อผูกพันระหว่างรัฐกับรัฐหรือรัฐกับองค์การระหว่างประเทศหรือข้อผูกพันอื่นๆที่มีผลบังคับตามกฎหมายระหว่างประเทศ

“ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูง” หมายความว่า

(๑) นายกรัฐมนตรี

(๒) รัฐมนตรี

(๓) ผู้ช่วยรัฐมนตรี

มาตรา ๔ การทำข้อตกลงระหว่างประเทศใด หรือ สนธิสัญญาใด หรือ การกระทำฝ่ายเดียวที่ก่อหรืออาจก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศผูกพันประเทศไทย ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงจะต้องแถลงชี้แจงด้วยวาจาด้วยตนเองต่อสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาก่อนที่จะเข้าผูกพันตามข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือสนธิสัญญา หรือการกระทำฝ่ายเดียวนั้น

หากการประชุมรัฐสภาไม่อาจทำได้ไม่ว่าด้วยเหตุใดก็ตาม ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองระดับสูงจะต้องทำหนังสือชี้แจงต่อรัฐสภาทุกคนถึงความจำเป็นในการทำข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือการก่อพันธกรณีระหว่างประเทศที่อาจมีผลผูกพันประเทศก่อนที่จะเข้าผูกพันตามข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือสนธิสัญญา หรือการกระทำฝ่ายเดียวนั้น

ในระหว่างที่อายุสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงหรือสภาผู้แทนราษฎรถูกยุบให้วุฒิสภำทำหน้าที่ตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๕ ห้ามมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงแสดงเจตนาเข้าผูกพันตามข้อตกลงระหว่างประเทศใด หรือสนธิสัญญาใดหรือแสดงเจตนาฝ่ายเดียวในลักษณะที่จะก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศผูกพันประเทศไทย จนกว่าจะได้ดำเนินการตามมาตรา ๔ ประกอบมาตรา ๖

มาตรา ๖ ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูง จะต้องอำนวยความสะดวกในการเปิดเผยและให้ข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำข้อตกลงระหว่างประเทศ สนธิสัญญา หรือการกระทำฝ่ายเดียว โดยไม่ปิดบังภายใน ๑๕ วัน นับตั้งแต่วันที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ผู้ใดร้องขอเป็นหนังสือให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงเปิดเผยข้อมูลตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๗ เมื่อผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงโต้แย้งว่าข้อมูลใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือสนธิสัญญา หรือการกระทำฝ่ายเดียวใดนั้นเป็นความลับของราชการและไม่สมควรเปิดเผยต่อสาธารณะ ให้ประธานรัฐสภาจัดให้มีการประชุมรัฐสภาเป็นความลับ โดยผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงจะต้องเข้าประชุมชี้แจงและตอบข้อซักถามต่อสมาชิกรัฐสภาด้วยตนเอง

มาตรา ๘ การชี้แจงและตอบข้อซักถามเกี่ยวกับการทำข้อตกลงระหว่างประเทศ หรือสนธิสัญญา หรือการกระทำฝ่ายเดียวที่ก่อหรืออาจก่อพันกรณีระหว่างประเทศต่อประเทศไทยนั้น ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงจะต้องกระทำด้วยตนเอง จะมอบหมายให้ผู้ใดชี้แจงและตอบข้อซักถามแทนตนมิได้

มาตรา ๙ ให้นายกรัฐมนตรีเป็นผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

นายกรัฐมนตรี
ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ในการทำข้อตกลงระหว่างประเทศเป็นเรื่องที่สำคัญอย่างมากต่อการจำกัดอำนาจอธิปไตยของรัฐและก่อให้เกิดพันธกรณีผูกพันประเทศ จึงมีความจำเป็นที่ฝ่ายนิติบัญญัติจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อการก่อพันธกรณีระหว่างประเทศในรูปแบบต่างๆ ซึ่งมีทั้งที่อยู่ภายใต้บังคับและมีใต้อยู่ภายใต้บังคับแห่งบทบัญญัติมาตรา ๒๒๔ วรรค ๒ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย นอกจากนั้นเพื่อมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงกระทำการหรืองดเว้นกระทำการใดๆ อันเป็นการก่อให้เกิดพันธกรณีระหว่างประเทศผูกพันประเทศชาติไปโดยที่ฝ่ายนิติบัญญัติมิได้มีส่วนร่วมรู้เห็นกับการก่อพันธกรณีระหว่างประเทศดังกล่าว จึงสมควรกำหนดให้ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองฝ่ายบริหารระดับสูงมีหน้าที่ต้องแจ้งเหตุผลในการทำความตกลงใดๆ หรือเหตุผลในการก่อพันธกรณีระหว่างประเทศให้รัฐสภาได้รับทราบ ทั้งนี้เพื่อป้องกันมิให้เกิดการก่อพันธกรณีระหว่างประเทศที่อาจทำให้เกิดผลเสียต่อประเทศชาติ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายธีรเดช ลิขิตตระกูลวงศ์ เกิดเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม 2520 ที่ จังหวัดเชียงใหม่ สำเร็จการศึกษา ระดับอุดมศึกษา นิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ หนึ่ง) มหาวิทยาลัยพายัพ (Payap University) เมื่อปี พ.ศ. 2542, สำเร็จการศึกษานิติบัณฑิตไทยสมัย 52 สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา เมื่อปีพ.ศ. 2543, หลักสูตรประกาศนียบัตรกฎหมายภาษีอากรรุ่นที่ 1 (Graduate Diploma in Law of Taxation) สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา, ประกาศนียบัตรกฎหมายการค้าระหว่างประเทศรุ่นที่ 2 มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, ประกาศนียบัตรการฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายระดับพื้นฐานรุ่นที่ 5 มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์, ประกาศนียบัตรการฝึกอบรมภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมายระดับพื้นฐานรุ่นที่ 5 มหาวิทยาลัย ธรรมศาสตร์ (Certificate English for Lawyer Training Programme (Basic Level Course)), ประกาศนียบัตรหลักสูตรนักบริหารระดับต้น สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง กระทรวงการคลัง และได้รับรางวัลข้าราชการพลเรือนดีเด่น ประจำปี พ.ศ. 2548

ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งนิติกร กลุ่มงานกฎหมาย สำนักงานบริหารหนี้สาธารณะ กระทรวงการคลัง

